

Contents

	Pages.
1. தலையங்கம்	... 1
2. Why this intellectual suicide ?	... 3
3. A Blending of the Mind and Heart	... 6
4. A Meeting with the Men of Letters	... 8
5. Love of Nature.	... 17
6. Try to know about Months.	... 19
7. Our India	... 22
8. The Citizenship of Bharat—(Adapted)	... 23
9. India's present problem	... 24
10. Two Friends	... 25
11. An Epistle to the Petrinian from Ethiopia	... 27
12. The explorer who discovered the North Pole	... 32
13. The Science Club	... 33
14. The Report of the Second St. Peter's Scout Troop	34
15. Our Field Notes	... 35
16. Funny Sums	... 37
17. The 3rd Annual Report of the Camera Club	... 38
18. A Sportsman's Prayer	... 40
19. A question paper sans head-ache	... 41
20. The East-Gate Branch —	
Results of the Inter house Matches..	42
21. „ Citizenship	... 43
22. „ St. Peter's III Scout Troop	... 44
23. “ The Eligibles ” 1952-53	... 45
24. Answers to the questions on page 41	... 47
25. Some English Proverbs with Tamil equivalents.	44
26. The Petrinian's Decalogue and motto	... 49
27. நம் பள்ளி மீன் தொட்டி	... 52
28. நான்கண்ட மகாத்மா	53
29. கீழ்வாயில் இளைப்பள்ளி உல்லாசப் பிரயாணம்	... 56
30. எமது பள்ளியின் பல இயக்கங்கள்	... 59
31. எங்கள் இன்பப் பயணம்	... 61

	Pages.
32. கணவிலே வந்தாரா	... 63
33. நினைவிலே 66
34. மறைந்திருக்கும் ஊர்கள்	... 67
35. மகிழ்ச்சிச் செலவு (புதுவை)	... 68
36. உல்லாசப் பிரயாணம்	... 70
36. கவிஞனின் காதலி	... 70
37. இயற்கை எழில்	... 72
39. விணமதியின் விநதை	.. 73
40. விடுகதைகள்	... 75
41. தேன் நிலவு	... 76
42. அடிமையின் காதல்	. 81
43. சாரணர், குருளையர் பாடி வாழ்க்கை	... 86
44. " The Eligibles " 1953-54	87

THE PETRINIAN

ST. PETER'S HIGH SCHOOL MAGAZINE,
TANJORE.

Vol XX.]

[1954.

தலையங்கம்

எமது பள்ளியின் இப்புதிய வெளியீட்டை வெளியிடுவதில் மிக மகிழ்ச்சியே. அது சிறிது காலத்தாழ்ந்து வெளிவருவது மிகவும் வருத்துதற்குரியதே. ஆயினும், இவ்வெளியீடு கண்கவர் வனப்புடையதாய்ப் புகைப படங்களையும், மெய்வருத்தி எழுதிய கலையுணாவை யூட்டும் கைப்படங்களையும் கொண்டு மிளிர்கின்றது. மேலும் மேலும் வெளியீட்டை உள்ளங்கவரும் உயர்ந்த பொருளாக்க எண்ணி, எங்களால் இயன்ற அளவு உழைக்க முயலுவோம்.

* * * *

நம் பள்ளியில் சில ஆண்டுகளாய்ப் பல மாறுதல்களும் முன்னேற்றங்களும் காணப்படுகின்றன முதறகண், நாம் நம் பள்ளியின் அலுவலகத்தினைக் குறிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சிறிது காலத்திற்கு முன்பு கூட நம் பள்ளியில் உழைத்துவரும் குமாஸ்தாக்கள் சிறிய அறையில் உழைத்துக் காற்றோட்ட மின்மையையும் நண்பகலில் கதிரவனின் வெம்மையையும் கண்டனர். அன்றா நிலைகண்ட நம் பள்ளித்தலைவர் மனமுவந்து, மிகப் பெரிய வனப்புள்ள அலுவலக அறையை அளித்து உதவினா மேலும் எவ்விதிலை செய்த அலமாரிகளும், ராகுகளும் வழங்கப்பட்டன. அவ்வறை இப்பொழுதுதான் உண்மையான அலுவலக அறைபோல் காட்சியளிக்கிறது. அதன்கண், உழைப்பதற்கு உற்சாகமும் உண்டாகிறது சீரிய பண்புடைய நம் தலைவர் அண்மையிலேயே கட்டிடத்தில் பொருளும் மின்காற்றாடி ஒன்றினை அமைத்துத் தருவார் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

* * * *

ஆசிரியர்கட்கு ஓர் 'ஈருருளைவண்டி நிறுத்துமிடம்' நீண்ட நாளாகவே தேவையான ஒன்றாக இருந்தது. நம் பள்ளியின் முன்புள்ள பழைய வாய்ந்த எலுமிச்சையின் நிழலில் ஆசிரியர்கட்குரிமையான இருபதிற்கு மேற்பட்ட ஈருருளை வண்டிகள் நின்றிருந்த காலமும் உண்டு. அவ் வெலுமிச்சை நல்கும் சிறு நிழற்குமப்பால் நம் ஈருருளைவண்டிகள் கதிரவனின் கடுமையான கதிர்களைத் தாங்கிக் காலை முதல் மாலைவரை நிற்க

THE PETRINIAN

வேண்டியிருந்தன. நம் தலைவர் நமது இன்னல்களை நோக்கி மாடியேறும் வழிக்கருகிலேயே ஒரு அழகான 'சைகிள் ரிஹத்துமிடம்' அமைத்துத் தந்திருக்கின்றார். அச்செயலுக்கு ஆசிரியா யாவரும் தமது உளமாந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றனர். இச்செயலேககண்டு மாணவர் அழகக் காரடைய வேண்டுவதில்லை. ஏனெனில் மிக விரைவிலேயே, அவர்களுக்கும் இதைப் போன்ற ஒரு இடம் அமைத்துத் தரப்படும்.

* * * *

அண்மையில் நம் நகரில் நடந்த கலைவிழாவில் நம்பள்ளி கல்விகலை மன்றத்தில் பெரும்பங்குகொண்டு உழைத்தது போற்றத் தக்கதேயாகும். நாம் பல பரிசுகளைப் பெற்றோம்.

பரிசுபெற்றவர் பெயரும், பெற்ற பொருளின் இயல்பும் பின்வருமாறு:-

புகைப்படங்கள் :

1. திரு. S R. பாண்டியன், ஆசிரியர், முதற்பரிசு, வெள்ளிக்கேடயம்.
2. ,, S. சிதம்பரம், ,, 2 ஆம் பரிசு, வெள்ளிப்பதக்கம்.
3. ,, T. உலகநாதன், மாணவன், முதற்பரிசு, ,,
4. ,, ,, ,, நற்சான்றிதழ்.

விஞ்ஞானம் :

1. திரு. ஆல்பர்ட், ஆசிரியர், முதற்பரிசு, வெள்ளிப்பதக்கம்,
2. ,, C. இராமசுந்திரன், மாணவன். ,, ,,

* * * *

நம்பள்ளி நிர்வாக குழுவின் துண்ணறிவுடையவர்களாய் முன்னேற் பாட்டுடன் இருபத்தி நான்கு ஏகர் பாப்புள்ள நஞ்சை நிலத்தினை அம்மன் பேட்டைக்கு அண்மையில் வாங்கியுள்ளனர். அஃது பள்ளிக்குச் சீரிய வைப்பு நிதியாகும். மேலும் இச்செயல் வருகிற ஆண்டுகளில் பள்ளியின் பலமுகப் படிப்புத்துறையில் வேளாண்மையைப் பாடமாகக் கற்பிக்கவும் உதவும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அநிலங்களை யடுத்துள்ள சிறு குட்டையில் நம் பள்ளித் தலைவா காவற்கடங்கிய மீன் பண்ணை வைக்கத் திட்டமிட்டுள்ளார்.

* * * *

நம் அரண்மனைப் பள்ளியில் நாள்தோறும் மாணவர் தொகை பெருகியே வருகின்றது. இப்பொழுது அவர்களுக்கு எல்லா நலன்களும் பொருந்திய மிகப்புகிய அலுவலக அறை அமைத்துள்ளது. மிக விரைவில், அவர்கள் ஒரு புதிய வாடுவெலிப்பெட்டி வாங்குவார். அதனால், அங்குள்ள மாணவர் நாள்தோறும் வாடுவெலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கும் வாய்ப்புப் பெறுவர்.

* * * *

என்றும் போல் இன்றும் எங்கண் பள்ளி சாரண இயக்கத்திலும் சிறந்த தொண்டுகள் பல புரிந்து வருகின்றது இவ்வாண்டு அது புதுப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. இப்பொழுது, இரண்டிற்குப் பதிலாக மூன்று படைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

THE PETRINIAN

தாய்பேதுரு முதற்சாரணப்படை :—

தாய்ப்பள்ளி, தலைவர், திரு. S. R. பாண்டியன்.

தாய்பேதுரு இரண்டாம் சாரணப்படை :—

அரண்மனைக் கிளைப்பள்ளி, தலைவர், திரு. T K சுந்தரம்.

தாய்பேதுரு மூன்றாம் சாரணப்படை :—

கீழ்வாயில் கிளைப்பள்ளி, தலைவர், திரு. G. P தனராஜ்.

நமது சாரணர்களும் சாரணத்தலைவர்களும் மேன்மேலும் சிறந்த தொண்டுகளை மேற்கொள்வார்கள் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

* * * *

நம்பள்ளியின் காவற்படை (Police) திரு. P. R சுப்பிரமணியன் அவர்கள் தலைமையில் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் முழுக் கிளாசுசியுடனும் உற்சாகத்துடனும் உழைத்துவருகின்றார். மாணவரும் தம் தலைவரிடமிருந்து அதே உற்சாகத்தைக் கடைப்பிடிக்க முற்படுவது பாராட்டத்தக்கதே.

* * * *

நாம் நம்பள்ளியில் Y M C A Hi-y Club-ஐத் தொடங்கி நடத்துவதற்குத் உயர்திரு. D ரொல்டன் அவர்களே பொறுப்பாளியாவார். வெளியில் மகிழ்ச்சியுடன் சென்று சிறுநுணு உண்டு அளவிலா ஆர்வத்துடன் மீள்கின்றனர். கூட்டங்கள் நடக்கும்போது களிப்புடன் ஊக்கம் காட்டுகின்றனர். அன்றாடம் சமூகத்தொண்டு செய்வதிலும் உற்சாகம் கிடைத்துள்ளனர். தற்பொழுது அம்மாணவர் கீழ்வாயிற்கருகே சேரியிலுள்ள ஒரு ஏழையின் சரிந்த வீட்டினைச் சீராக அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர்; அதற்கு வேண்டிய பொருள்களைச் சேகரித்து வருகின்றனர். மிக அண்மையிலேயே, அவ்வேழை வாழ்வதற்குத்தக்க இலவினைப்பெற்று மகிழ்வான் என்பதில் ஐயமில்லை. இதில் இச்செயல் Hi-y Club உறுப்பினர்களின் பெரு முயற்சியால் நிகழ்வதாகும்.

* * * *

எமது “சமூகநலத்தொண்டர் குழு” திரு. S E தாமஸ் அவர்கள் தலைமையில் அதன் சீரிய செயலிசை சிறப்புடன் ஆற்றி வருகின்றது. அக்குழுவினர் அமம்பேட்டையைத் தம் பணியாற்றத் தகுந்த இடமாகத் தேர்ந்தெடுத்தாள்ளனர். கீழ்வாயிற பள்ளியும், அரண்மனைப்பள்ளியும் தனித்தனியே சமூகநலத் தொண்டர் குழு அமைத்துக்கொண்டு பற்பல சேரியினைத் தொண்டாற்றாதிடமாகக்கொண்டு பணியாற்றி வருகின்றன.

* * * *

நம் நாடகக்குழு திரு. S. நடேசன் அவர்கள் தலைமையில் முன்னேறி ஒன்பான் சுவைகளை யுணர்த்தி மகிழ்விக்கத் துணிந்து செயலாற்றி வருகின்றது. அக்குழு போடவருக்கும் முதல் நாடகத்தினைக் கண்டுகளிக்க அனைவரும் போர்வத்துடன் உள்ளனர்.

* * * *

THE PEIRINIAN

எங்கள் பள்ளி தொன்று தொட்டே மாணவர்கட்குப் பலதுறைகளில் பயிற்சிகள் அளித்து வருகின்றது. தற்போது விஞ்ஞானக்குழு திரு. C. A. C செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைமையிலும், புனைப்படக்குழு திரு. S. R. பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையிலும், நடைக்குழு திரு. G சங்கரன் அவர்கள் தலைமையிலும், ஈருருளைவண்டிக் (Cycling) குழு திரு. T. P. பால்ராஜ் அவர்கள் தலைமையிலும், நீந்தும் குழு திரு. A தங்கராஜ் அவர்கள் தலைமையிலும், கலைக்குழு திரு. B ஜேக்கப் அவர்கள் தலைமையிலும் சிறந்த பணியாற்றி வருகின்றன.

* * * *

எமது பள்ளியின் தேசிய இராணுவப் பயிற்சிப்படை புதிய தலைவரைப் பெற்றிருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கின்றோம் திரு. W. M. ஸ்வார்ட்ஸ் அவர்கள் எத்தியோப்பியாவிற்குச் சென்ற பிறகு, பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியரின்றியே எங்கள் தேசிய இராணுவப் பயிற்சிப்படை மாணவர்கள் உழன்றனர். இப்பொழுது நாங்கள் திரு. P. சாரங்கபாணி அவர்களை இப்புதிய கடமைகளைச் சீருடன் ஆற்றக்கண்டு முழு மனதுடன் வரவேற்கின்றோம். அவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளும் உண்டாக வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்

* * * *

இவ்விதழில், இடம்பெற்றிருக்கும் கட்டுரைகள், விடுகதைகள், சிறுகதைகள், நகைத்துணுகுகுகள், புனைப்படங்கள் முதலியவற்றைச் சீரிய முறையில் ஆக்கி, இதன் வணப்பைப் பெருக்கிய ஒவ்வொருவருக்கும் எமது மனமாரந்த நன்றி

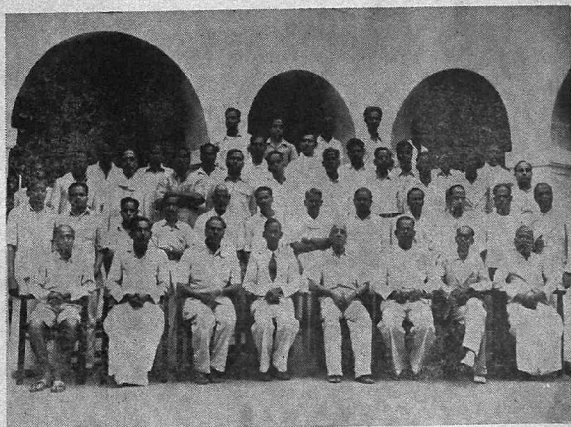
பதிப்பாளர்கள்.

Our Governor, Sri, Sri Prahasa Garlanded by our Principal.

Photo — T. Loganathan.

Our Teaching Staff with the Divisional Inspector of Schools.

Why this intellectual suicide?

By Sri G. Sankaran B. A , L. T.,

THE Government of Bombay recently banned the admission of non-Anglo-Indians and Asiatics into schools where the medium of instruction is English. On the legality of the order being questioned, the Bombay High Court declared the order null and void. The State Government have appealed against this judgment and the matter is now pending before the Supreme Court of India.

Another well-known Bombay leader is reported to have said the other day that English education has created "a class of snobs and bad citizens".

Against this background let us consider the importance of studying English.

Without entering into the forbidden domain of politics we, as teachers can and must discuss the consequences of a move that affects the education of future generations.

One of the resolutions passed by the Constituent Assembly reads as follows, —

"The official language of the Union shall be Hindi in Devanagiri Script

For a period of fifteen years from the commencement of this constitution the English Language shall be used for all official purposes for which it was being used immediately before such commencement."

Six years have passed since foreign domination ended. In the flush of new-born freedom we passed a number of resolutions all of which cannot commend themselves to those who have the welfare of the country at heart.

People who are privileged enough to mould the destinies of millions of fellow countrymen have to realize that faddists and puritans do not make successful administrators.

I cannot help saying that the question of languages has been discussed threadbare both on the platform and in the Press. But it is a pity that in matters of this kind what guides even intellectuals is not cold reason or logic but political affiliations or personal likes and dislikes.

Let me close with a quotation from the speech of Mr. Justice P. Govinda Menon.

"It would be an evil day for us if we in any way lessen our attempts in the promotion of the study of English for that language now dominates a great part of the civilized world. India has, through the great acts of our illustrious Prime Minister reached a position of supreme importance in the councils of the world and we have to transact business in foreign countries only in English. I would suggest that the utmost importance be given to the study of English"

A Blending of the Mind and Heart

(SRI N. ALBERT, B. Sc., B. T.)

TO few men is it given to be the presiding deity in the world of science; to fewer still the capacity to "provide a scientifically satisfactory explanation of the structure and working of the Universe in which we live" Such individuals are just as real and human as the leading political pundits or the doyens among the philanthropists.

The fourteenth day of May, 1879, saw the birth of a baby-boy, of Jewish parentage, at Ulm. As he grew up, his parents found him to be somewhat impeded in his speech. His attainment at school was not of a high order. Yet he read and digested the most abstruse mathematical works of his time with avidity and ease. What had attracted his supreme attention, as a boy, was the magnetic needle recalcitrantly pointing to the North-South direction.

It certainly is a paradox why he did not get through in the school final examination in his first attempt. But succeed he did in his subsequent appearance and finally secured an appointment in the Patent Office in Berne. In 1915 he brought his famous theory of Relativity of Space and Time before the Academy of Sciences in Berlin, and six years later he was awarded the Nobel Prize for Physics. At present he is the Head of the School of Mathematics of the Institute for Advanced Study, Princeton, U S A. That is Einstein whose indispensable equation, $E = M C^2$ (where E represents the energy, M the mass of body and C the velocity of light), contributed much to the shaping and perfecting of the atom bomb.

His theory astonished the scientist, shocked the priest and entirely outwitted the layman whose commonsense notions of space and time hitherto cherished by him as unshakable were now rendered null and void. Only a handful of top-ranking mathematicians could revel in the theory of Relativity.

Ever since Einstein gave the world his new theory, innumerable attempts have been made to "dish up his theory for popular consumption". But the more they try to simplify it the more twisted it becomes to the utter chagrin of the layman. All that one can do is to accept unquestioningly, as one has done the multiplication table, the nature of the Einsteinian Universe. Can one add a cubit to one's stature? Yes, "by lying flat in a boat facing North-South, and then allowing it to swing round on the current to East-West. If a body is kept in motion, its mass increases. Time is one thing to a person standing still, while it is totally another to anyone in rapid motion. Where space begins and time ends no one knows. Just as we travel distance, we can also travel time, which, like a cinema reel "can at a pinch be turned backwards and forwards". In dreams we travel to the past as easily as to the future. Is it then a mad universe, madder than even Bedlam? No. I can only repeat what the Psalmist has already said. 'Such knowledge is too wonderful and too excellent for me. I cannot attain to it'.

Great as has been the work of Einstein as a scientist greater still is his sympathetic attitude towards his fellow-men. The total annihilation of Hiroshima and Nagasaki moved him not a little. In an interview with a journalist of considerable repute, he grieved at the warring attitude of the nations and urged the need for a thorough understanding among the different peoples of the world. He is not callously indifferent to the horrors of war. He is of opinion that modern warfare and the atom bomb present us with complicated circumstances. "Our defence is not in armaments, nor in science. Our defence is in law and order", he emphasized. With Bertrand Russell he concurs that "knowledge is a misfortune and only ignorance can preserve human beings from mutual extermination". He fears that there is no radar defence against the atom bomb which can destroy civilization. Bemoaning that science has given birth to this danger, he appeals for a change of heart in men. According to him it is not science that will save humanity, but love and kindness.

Much evidence though there is for the mighty power of Einstein's mind, there is no less proof for the tenderness of his heart. Here is Einstein in whom there exists not only an overflowing fountain of sympathy, but that touch of genius "which everyone recognizes and no one can define".

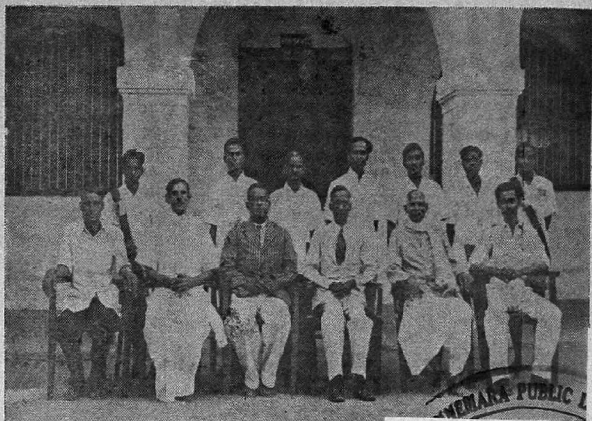
A Meeting with the Men of Letters.

WHENEVER I sit down to write — be it a short story or an essay to be read for myself or my life story prompted by ego or a letter to a dear one—, I write with a dictionary on my desk and sometimes with a grammar book too, for the English I have learnt is very little as I was taught only two years at college and, withal, earlier at school I had not had a good foundation. And I write not to tell people something new or something I have discovered, and to avow, I have not made

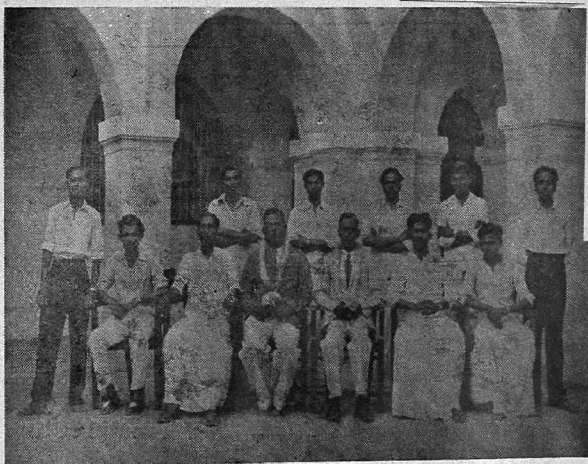
any discovery or have thought anything new I write for a while, then my mind moons about among hills and valleys, plains and meadows, and towns and cities with their busy streets, disgusting pictures and coffee houses and gloomy colleges with exhilarating libraries To this day I have not read any book from the first to the last page or 'whole and entire' to use an ancient phrase, however, I can tell from memory almost all the names of the best books in English and perhaps, after a thought or two, their authors, too. Also, I can say this of me, that, of the wellknown books in literature, I am sure to have read a page or a paragraph in each or at least have dipped into it once. I am a lover of English and its writers though for some unknown reason I do not possess any of the good books or a biography or an autobiography of any writer I may tell you that the greatest pleasure I could have, would be my listening to a celebrated English writer — which good fortune I do not think I will ever have, and, if I should have it, verily I had not lived in vain

The other day I lay my head on my desk while writing to "The companion", a monthly manuscript magazine and fell into a state of reverie. Believe it or not I ascended to heaven — and stood knocking at the door. Of course there was a calling bell—like the one you have at the school office but of dazzling bronze — you should not forget it is heaven — and even the lampblack-shade that served as a protection against the sun — not the sun that lights the earth— had a sort of glow on it which none could understand. I did not dare to ring it fearing that the *fleet* of God might throng about me which I could not definitely stand. Soon the door opened I saw an angel, a she-angel — my impression from childhood has been that the angel is feminine — appear in the brilliance of a milky way. "What do you want?" she said gently as she smiled I summoned up courage and said, "I want to see some of the English writers that are reposing here". "Reposing?" exclaimed the angel and continued, "What do you mean? Do you think the people here are at rest? Why, man, just now Dr. Johnson gave Pope a black eye for calling him a learned fool, Shakespeare was brought to the court of a literary arch angel on receipt of a reminder from a particular school there

below about the case that Shakespeare did not write his plays; Bacon, the bursar was accused of misappropriation; Addison and Steele gave a banquet in celebration of their entry into the bond of friendship again; Goldsmith was not served manna for not giving the 'kitchener' his due; Byron was seen courting a young angel to the disgust of many and to the jealousy of some of the inmates." "Unbelievable!" cried I, "Have they not changed an iota even after they have come here?" "No, not a jot, my son" said the angel politely, "and it is inevitable that men should come here as they were while on earth; but with one change that all their actions and reactions are only apparent and not real. They move freely, act freely and feel freely with no harm to them or to others. And external actions do not affect them in the least. Hence, they do not experience either rapture or sorrow here; but a sort of peace and happiness or as the earthly people call it, "heavenly bliss" not relative to anything, heavenly as it is. I hope, you know now what sort of beings they are. Come along with me; I'll show you them all — every writer breathing the heavenly air." I wondered, "Suppose the moment I entered the door, I became an immortal or to understand better, mere ether that would enter into the nostrils of anyone, what would become of me?" Fear seized my very soul. I continued pondering; "Well, someday I'll be in heaven — why then now? How could I leave the beloved earth so soon?" I hesitated for a while and said, "I don't feel like going with you — an idea strikes my mind — could you send the writers to the earth for a while?" "To the earth?" exclaimed the angel and said, "It is up to the Supreme Being to decide, and I have no voice in it; however for your sake, I'll tell Him. Wait for the writers tomorrow morning at six under the boughs of the five banyan trees by the stream near your house where you sometimes write nonsense, and if you have not met them even after half past six, then conclude they have not been permitted to leave heaven." "Thank you" said I and continued, "In case they come to see me please let them come one by one—won't you?—for you know I find it difficult to face even one person and to face two or more at a time means an impossibility." "All right" the angel nodded and gave a pleasing smile and shut the door behind.

Our Office Staff.

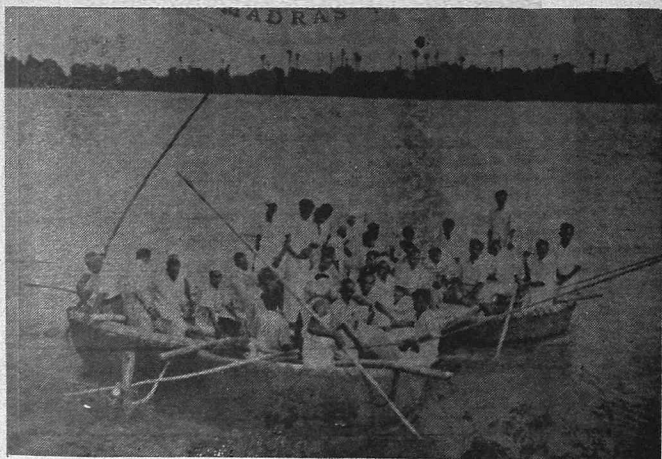

The School Cabinet.

Form I. (~~Palace School~~) Picnic — Pandither's Garden.

Photo — S. Chidambaram.

Masters' Picnic — Vettar Head.

Exactly at six I was at the appointed place looking up to heaven. Suddenly I saw it open and a man being let down by the angels with the help of a rope one end of which was tied round his waist. As he came a little nearer to the earth, I saw the gorgeous multicoloured garments thrown round him and the quaint hair he wore on his head. When he landed, I made him out and exclaimed, "Ah! Shakespeare!" and before I could bow to him he bowed to me after the fashion of Elizabethans. I had seen in a picture where Sir Walter Raleigh bows to H. M. Queen Elizabeth I. "What!" cried I. "Shakespeare, the mightiest of the mighty bowing to me?"

"Ay, no; no, ay; and I must bow to thee".

"No more of your poetic ejaculations, sweetest Shakespeare, we have enough of them. Let me know you. Just two things I want to know. Do you think people have done you justice in calling you the mightiest of the mighty? And, secondly, what made such a genius, such a sage as you are, to make mistakes, mistakes that even a school teacher would not brook in his pupils' composition?"

"You can't judge one" said Shakespeare, "by what people call one; but by what one has left here below: and, you see, some even think that Bacon wrote my plays while the very brevity of Bacon's style speaks for itself, and is quite different from mine. Upon my soul I hate flattery; yet the very people who honour me, sometimes flatter me. And not content with that they write hundreds of books on me — all 'soft soap' if you'll excuse me. When I wrote something I meant it — of course from the view point of the characters I have portrayed but these people go too far; they write criticism on me, criticism, sometimes, weak and inconsistent, and they make their own interpretations of things which often betray their lack of understanding. So, to know me, thou lad, study me for thyself, and, with the help of a dictionary if thou think it proper; but don't forget to call a spade a spade and have an independent judgment". I thanked Shakespeare so much for his advice. In reply to the next question he said, "I was just a human being that erred when I wrote; hence the mistakes, and to defend myself I can only say that I was above all

grammar; otherwise, I would have been just a strict grammarian and nothing else. Besides, mark! My mistakes which even school boys should not make, must not be made a matter for pity and ridicule and last but not least, a matter for my greatness". So saying he ascended, clinging to the rope.

Next, a man was let down with a walking stick in hand. As he dangled in the air, he waved the stick with little use to him I recognized him as John Milton. He appeared as though unwilling to lose the paradise and now and then looking up to heaven, he lifted both his hands overhead as by way of pleading, grappling the rope with his legs. Soon he was pulled up and was seen capering happily along — he had regained paradise now — with the stick still in hand. I had the satisfaction of having at least seen him, the greatest of English poets and a puritan with a pure heart.

Then I saw the two men that had been reconciled to each other lately, coming down a ladder with thier arms thrown around each other's neck and smiling as the angels showered rose petals on them. It appeared as though they had made up their mind to hold to the bond and keep themselves together for ever. I prepared myself to meet them — they were two, you must know. When they arrived they saluted me with the utmost good humour. Both of them wore happy faces: After I had explained to them my position and granted them their wish to join together again, Steele kept himself apart from us.

"Addison" called I and said, "Just one thing I want to know of you: how is that people think you a proud man?" "It is here you're mistaken, my good friend David"; said Addison, "I am considered proud not in the ordinary sense of the word; but in its other meanings such as 'eminent' and 'outstanding'. And, upon my first appearance as a Spectator, of course I made a name, and to some extent at the expense of some of my colleagues' honour; but I forgot then that my worthy friend Sir Richard Steele was one among them. Let alone my literary genius, when I made for heaven I felt I had not won people's love, and I longed for it not content merely with their love for me as an author; but then came Macaulay, the man who generally does harm to others, and he

did me full justice by telling the world that I was one of the most lovable creatures that ever wrote with a quill and thus revealed me to the world, apart from my essays."

After Addison withdrew came Steele. "I overheard all that you discoursed on" he said, "and excuse me for my ill manners. I do not blame Addison wholly for the comparison people draw between him and me. I confess sometimes what I have in mind, and, hopeless people, they immediately misjudge. Otherwise, they would not have concluded that Addison is superior to me — yet Addison is my friend. I found Addison's way of writing a bit more appealing; hence I followed it while writing to the *Spectator*: and for that reason they say I am inferior to him — yet he is my friend. And these insolent people go so far as to call the *Spectator* Addison's *Spectator* — yet he is my bosom friend. Well, whatever they might say my essays will speak for me. And I have the consolation that there is one man at least — that Leigh Hunt — who prefers me to Addison — and Addison is after all my friend". "Steele" cried I, "I too prefer you to Addison; and your creation of common characters is unsurpassed!" My words were a consolation to him. And he smiled, shook hands with me, and took leave, and hand in hand they climbed up the ladder back to heaven.

Presently came Dr. Johnson with a cudgel in his hand and with a determination to use it if his opponent did not submit to his argument. He was plumpy and he surveyed the surroundings as he devoured some pudding. His grave face frightened me a bit. I was afraid to converse with him and I thought I had better make the Great cham talk himself out.

"A fine day, Dr. Johnson" — "A very fine day, David". After this formal salutation was over, he said, "I had a bitter contention with the angels on account of you and, had not the Supreme Being interfered, I would have blown them all out soon. From China to Peru when none among the mankind has called for me, what prompted you to send for me?" "Excuse me Dr. Johnson", pleaded I, "Only my longing to see you — I have great admiration for you" "Well", said Johnson emphatically, "everyone under the canopy of heaven admires

me! and, his veneration will neither elevate my prestige nor his derision degrade it".

"Dr Johnson" sighed I, "I am glad to have met you — I have heard you talk. What else do I want?" — upon which the sage made a scornful, but a hearty laugh and went up.

After a while another man came down the ladder playing moving songs on the flute. When he landed I flew to him crying, "Ah! my beloved Goldy" and gave a smack on his forehead. He blushed. His face was "pox pitted" but he was not so ugly as I had imagined. I was still hugging him and uttering pleasant words in praise of him. His eyes glowed. "David, my dear" sighed he, "have not people done loving me yet?" "No, Goldsmith, they can never keep from loving you." And he said, "I am the happiest and the most beloved man in heaven too, and angels love me immensely despite my ugly appearance. I am quite happy" continued he, "that people love me even after that fellow Boswell has written all of me, and I should be happier still if I should know people's opinion about me as a writer". "People do not have any agreed opinion upon any writer" said I, "however, I'll give you my opinion. No one's writing is so natural or so unaffected as yours, and I'll advise one who wants to see the beauty of the English language to go through the *Vicar of Wakefield* and the essays in the *Bee* and the *Citizen of the World*. What an exquisite grace is in them! What a natural flow of the pen! What a union of wit and fun! With what humour thy immortal characters Beau Tibbs and Beau Nash delight the readers and with what nonsense sometimes they split their sides! How much of humanity is revealed in such a master-piece as the *City Night Piece* which holds good even for the present day! Ah! with what tenderness you make one feel the beatings of the human heart in your exquisite poem, "the *Deserted Village*!" "Ah! David" cried he, "thou art a good fellow, and yet enough of your exclamations. I am not worthy of your praise." And he said, "Some days ago in heaven too an angel, an admirer of mine, but a 'poetastress', I believe, sang into my ears a sonnet she had lately composed while another thrummed it on the guitar to the disgust of my fellows and me, and to the

pleasure of the cherubim that had clustered around me there to sing me into ecstasy — all for my honour!" "No, David" continued he, "let not your love for me distort your judgment as in the case of that angel". And as he was about to leave, he saw the tears in my eyes and embracing me sighed, "Thou wilt meet me again in heaven and be by my side where I'll teach thee literature myself".

He left me in tears

Soon a man came — he wiped my eyes as though he knew me well and remarked, "Don't you get a bad smell hereabouts? The place here stinks" and began to smell the earth, his coat, and then suddenly he sniffed at my eyes, and making a wry face, he applied the hand-kerchief to his nose and taking it off instantly, exclaimed, "Ah! Eureka! — it's lobster! Now I remember I had lobster for dinner". "You, humorous Dickens!" cried I, "I consider you the greatest of novelists from your humour". He left me with satisfaction in his heart and went up smelling the kerchief now and then.

Suddenly I was startled by an explosion high up in heaven. I saw Lord Byron riding down in a glistening chariot drawn by noble steeds. I was struck by his stupendous forehead and the kiss curls floating on it. "What a handsome man!" said I. He got down from the chariot and greeted me in a formal way. Then after knowing me he began to talk intimately. When we were discussing about poets and their works, I said, "Byron, your poetry may not claim equal rank with that of either Shelley or Keats; however, taking the bulk of your poems into consideration, you may be placed above them". He was pleased. I continued, "I am concerned more about you as a man since boys and girls make a fuss about your person. They have nicknamed you Don Juan, and they feel that you need not have written "Don Juan" at all — which you did not complete either — when you are a Don Juan yourself. And, how they cherish, "Secret Byron!". "Yes" said he with a sigh, "I succumbed to the fad of my youth and wrote something which I scarcely remember, and if the present day youth were to make much of it and judge me by it, I can only say it's tragic — they would bring only dishonour to me and alas! be doomed to

demoralization" So saying he made a lofty smile, got into the chariot and drove up very fast

The atmosphere darkened a little and clouds had gathered in the sky A gloom hung on me. I saw a man making his way through the dark clouds. his visage revealed what an antiquary he was, his black suit, his bow, his shoes, his hat and everything he had on him had a quaintness about it Upon reaching the earth, he approached me as one having an attack of the blues I cheered him up "Lamb" cried I, "tread the path of life with a shout of joy Don't cut a melancholy figure any-more You have thousands to like you, nay to love you the old love you as they would do their children, the young call you their beloved friend and children look upon you as their uncle Why, worry then? And, you had made a name as a writer, and some call you the 'Prince of Essayists',— Ah! Lamb! What a master of pun and punch and punctuation art thou! With what unique humour and feelings thou writest What an expression!— how thy sketch on 'Mrs Battle's opinion on whist, echoes the shuffle of cards! With what realistic narration didst thou make 'little Alice spread her hands' And, had thou only minimised the strokes — I mean the dashes of the quill, — what cream of language, thy essays would make!" I had scarce finished my remarks, when Charles Lamb said "David, thou art none of the common admirers that are all over the country, but a fellow with a sincere heart Thou wilt know much more about me in heaven and share my place along with Hazlitt and De Quincey " And he went up smiling happily as the skies cleared and the sun shone bright

Shortly another person clad in a smart, but simple dress came He had the appearance of a poet Unconcerned about my appearance in the least, he viewed the landscape as one in a trance I heard him whisper now and then looking down the stream at fishes swimming against it in company, and up into the skies where birds were singing, and flying in pans or in larger formations His whisper fell into my ears somewhat thus

"Entrancing is the bul-bul by its nest
 And the sky lark that sings me into rest,
 Entrancing is the stream that ever flows,
 That flows between rows of yellow primrose"

I could not help saying, "Art thou the poet whom people call
 " "Wordsworth" he completed "Yes, Wordsworth", the greatest of nature poets Why, Wordsworth", continued I "didst thou give so much prominence to nature?" "Man" replied he "is part of nature and without nature man would be extinct, but without man nature would thrive better" "Thou art a philosopher too" said I, "and ought to be remembered so far as the last remnant of mankind is left to realize nature" Before long, unwilling to part with the beautiful scenery, he left the place, singing to himself melodiously,

Entrancing is the bul-bul by the nest
 And the sky lark that sings me into rest,
 Entrancing is the stream that ever flows
 That flows between rows of yellow primrose

Soon I heard music above To my delight I saw a great throng of angels — both cherubim and blooming ones, clad in white, singing joyfully to the accompaniment of every musical instrument under heaven and in glory to the writers and me — then admirer I raised my head from the desk brushing my eyes, I sighed, 'I have not lived in vain, no, I have not lived in vain'

DAVID KOILPILLAI
 (OLD ROY)

Love of Nature.

A good summer day—happy evening time — a delicious day — unspeakably delicious day — as that day was, I was walking beside the sea-shore A cluster of beautiful sweet smelling flower plants grew there I saw a crowd of golden roses beside the rocks They were dancing in the gentle breeze. At

a glance ten thousand of flowers appeared. Those flowers were drinking dew drops. The budding twigs spread out their fans to catch the breezy air. I moved slowly to the flower plants. They scattered loose flowers on my body. I looked and looked at the numerous flowers, for a long time

I heard a thousand blended notes while I went gently among the flower plants. The droning of the bees soothed my ear.

The lovely birds cheered me. Those birds around me hopped and danced. That sweet mood gave me a pleasant thought. The trees were laden with ripe fruits. Mangoes were hanging attractively from the branches of the trees. The coconut trees grew there row by row. Rivers of clear water flowed to the sea-shore and the air was filled with songs of birds. Not far from the shore was a shady grove and in the middle of it was a spring of delightful water. On the sandy island in the middle of the river, a group of white doves were cooing and caressing.

I turned my eyes to the side of the sea. There was not a cloud in the delicate blue sky. The blue sea lay very calm and peaceful under it. The white-sailed vessels in the distance seemed very beautiful. The various coloured fishes were gliding joyfully in the water. The waves of the sea flowed undulating in endless curls.

The bright sun was moving down towards the west. At that time uncountable pigeons were flying above the sky. A feather floated slowly from the wings of one of the flying doves. That feather was coming to the sea wafting down like a rose petal. Like that the sun was going down gradually to the other end of the sea.

The sun appeared very bright and cheerful in red and yellow colours. The sea was expecting the sun as a lover awaits his sweetheart.

For a while the feather touched the sea water. Soon, the sun kissed the sea. The sea embraced the sun with its

OUR SCHOOL CLOCK.

Photo — A. Jeyakar.

OUR School Clock has a history behind it. It is 65 years old as it was presented in 1889 to the Rev. W. H. Blake by the Professors and Masters of St. Peter's College and by the Indian Clergy and other workers of St. Peter's Church, Tanjore as a token of their appreciation of his long and loving service in their midst. It is beautifully shaped like a doorway of a Gothic Church and it chimes each quarter in a succession of four melodious notes. It is fitted up with two sets of chimes namely Cambridge chimes and Whittington chimes, so that it is possible to change from one to the other at will.

waves. I could not sufficiently wonder at the loveliness of that precious sight. A feeling of happiness came over me and overwhelmed my heart

For a moment, I stood still like a statue *I can never be tired of seeing it.* It haunted my heart. What a fine scene! Who shall describe it? No human language could depict it

Night began to come on The milky moon spread its cool beams all over the land. I was covered with the beams of the bright moon The stars appeared like silver lamps. Looking at the glorious scene, I left that place and reached the house

When I went to bed (with nothing to think of) in a sad and thoughtful mood, that lonely moment of the beautiful scene 'Love of Nature' came back to my mind and filled my heart with ecstatic joy. As I want everyone to share my exuberant feelings with me, I pass on my joy to you all!

M ALAGIRISAMY,

VI Form A.

Speaker of St. Peter's Republic.

Try To Know About Months.

By G. Dorairaj, V Form B

CENTURIES have passed since men worshipped strange gods. Now, most people are aware that they have no power. And yet, such a great hold had these heathen gods, that even now, their names and characters remain in the names of places or things

An example of this may be found in the names that we still give to the months which make up the Christian Calendar, we can see these names in the Dictionary.

The Roman year began in March, but, when the Calendar was reformed, JANUARY was made the first month. It had been dedicated to Janus — a god who was represented as having two faces — the one looking backwards, the other forwards.

He was shown with a key in his left hand, because the Romans considered him to be the door keeper of heaven and the protector of their gates and doorways

His temple, which was only opened in the time of war, had twelve doors. He was the god of beginning and end. When they wanted to begin anything well, or make a good end of some matter, they implored his help.

JANUARY was rightly named after Janus because it suggests looking forwards and looking back. Everyone feels that the beginning of the year is the time to look back over the year that has passed, and forwards to the year which is opening

The name FEBRUARY is taken from Februa the Roman feast of purification. February is an unsettled month. For years it was the last month of the year. Now it is second again. Every four years February has an extra day added to its twenty-eight. This is because the full year consists of three-hundred and sixty-five days and six hours

Mars — the god of war — has given his name to MARCH a noisy blustering month. The Romans thought that Mars could do almost anything because he was so strong. When they went to war, they would carry a cage full of chickens sacred to Mars. Before a battle or war, corn was offered to them. Breathlessly the soldiers would wait for the result. If the birds rejected the corn they feared defeat. If, on the contrary, they ate it, the Romans felt confident of victory.

Mars was, to the Romans, a terrifying and mighty figure, who dashed by in a chariot drawn by two horses whose names were Terror and Fight, and held aloft a burnished shield and brandished a long spear. As he raised his head, they said, lightnings played about his great helmet.

APRIL the herald of spring, means "the opener" For years it was the second month of the year "Omnia operit" which means "It opens all things" because then the earth awakens from its winter sleep, the buds appear on the branches and the woods are filled with song.

Lovely **MAY**, in some ways the sweetest month of the year, received its name from **Maia** whose father was **Atlas**. The whole weight of the world was supposed to rest upon his shoulders Of his seven daughters **Maia** was the most famous because of her son **Mercury** the winged messenger of the gods

Leafy **JUNE**, the month of roses, has been dedicated to **Juno**, the jealous but beautiful wife of **Jupiter**. **Juno** is represented as driving out in a chariot drawn by peacocks.

Julius Caesar one of the greatest men the world has ever known, gave his name to **JULY** Besides conquering nation after nation, he made wise laws and reformed the calendar. He ordered the seventh month to be named **July** He conquered **Britain** But he was murdered by his friends **Brutus** and **Cassius** on 15th March, 44 B C in the Senate House

AUGUST owes its name to the grand nephew of **Julius Caesar**, — **Augustus** — At first his name was **Octavius** The people began to flatter him, so he changed his name to **Augustus**, which means noble. Then they called the eighth month **August**. As **July** had thirty one days and **August** only thirty, the Romans took a day from **September** and put it on to **August** fearing that **Augustus** might be jealous of **Caesar's** extra day **Augustus** was the first Roman Emperor.

Augustus boasted that he found **Rome** built of brick and he left it of marble. His reign has been called "the golden age," because he encouraged learning and prevented war. But with all his learning, **Augustus** never knew that in a far-off part of his Empire a child had been born whose reign should have no end. It was during his reign that **JESUS CHRIST** was born

SEPTEMBER, comes from a Latin word meaning seventh, because at first the Month of **March** was the first month of the year.

OCTOBER, means the eighth,
 NOVEMBER, means the ninth,
 DECEMBER, means the tenth,

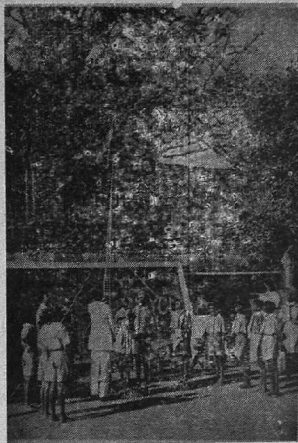
Many of us know that there are twelve months in a year, but
 some don't know the meaning of those twelve months So I have
 told them the meaning and the story of the months.

OUR INDIA.

This land of joys, spiritual and pure, with occasional sorrows,
 This nation of essential factions that make its great makers,
 This demi-paradise of people seeking tranquillity,
 This country of jungle splendour with beasts that
pass description,
 This part gazed at by the rest for its solutions in plenty,
 OUR INDIA stalks along the road of life without commotion ,
 With children, now starved, naked , now fed, clothed,
shouting in its train,
 And women sweet and serene, experiencing pleasure and pain,
 And men, firm and toiling, hoping to find security and ease,
 And boys and girls sweet smiling, exchanging freely,
joy and grief,
 And fertile lands, pleasant and proud, weathering
the storms and floods,
 And when we see its bloom fast approaching, ah !
its pains, how brief !

DAVID KOILPILLAI,

Old Boy.

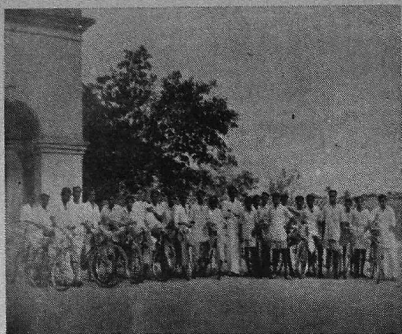

Flag Hoisting by
Sri R. Shunmugham,
D. E O., Tanjore West.

School Sports
taking the
Athlete's Oath.

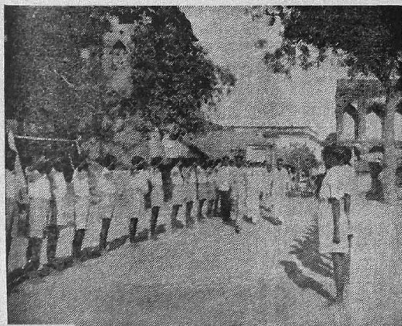
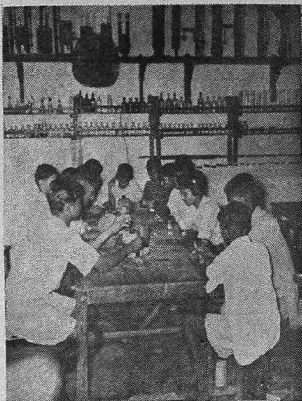
School Sports:
Hurdles.

Our Cycle Club:
at Trichy.

Photo — P. Panniamurthi.

Our Science Club:
at work.

The School Police
giving a Guard of
Honour to the
D. F. O.

The Citizenship of Bharat—Adapted.

THE word Bharat refers to the country ruled at one time by King Bharat. Now it refers only to the Union of India from Kashmir to Kanyakumari. India not only consists of big cities, lakhs of villages and forests but also of its large population of 350 millions of people

A citizen is a member of a community. A citizen of India is a tiny bit of our great country. A sense of the true citizenship of Bharat helps us to keep the tiny bits of India united as one Indian nation. If the bits are divided on questions of creed, or religion, tongue or taste, and if they do not feel at heart that they are equal bits of this country, they become weak and lose the respect they deserve.

The first duty of a citizen is to be loyal to the country. He must be prepared to support and defend his country even with his life, if necessary. A good citizen must be ready to serve his country in any manner when he is called upon to do so.

Secondly he must obey his country's laws. But if any law is unjust or unwise, he may try to abolish it by criticising it in the papers, and in public meetings. But so long as a law is a law, he must obey it.

He ought to take an intelligent interest in politics. He has the vote to elect a member and he should use it for the good of his nation.

Obligation imposes a duty and a responsibility on every citizen. It is to serve his motherland as best as he can. He should stand up to defend his country and liberty as Leonidas and his brave Spartans did against the Persians. During the time of peace he should work for the good of the nation. He must share all the benefits of citizenship equally with others.

Thirdly citizenship of Bharat is not a gift or a thing got for the mere wish. We got it after a great sacrifice. So every citizen must cherish it and preserve it with pride and power. He

must realise that the citizenship of Bharat is not an abstract variety but a concrete reality. The world is steeped in folly, ignorance and superstition. He must not become their slave but must rise above them. He must contribute to the growth of the constitution towards its ideal.

So every citizen should bring honour to his country and do nothing that will bring discredit to her. He must remember that all of us big or small, in whatever part of India we live and to whatever religion we belong, are equal bits and sharers of India.

Lastly, the citizens of Bharat must feel their national oneness kept by the bond of fraternal love and work together for the common good as parts of one single body, in which each lives for all and all live for each.

S. VENKATARAMAN,

VI Form A

India's present problem.

MANY may regret that our motherland has not progressed far, although it is now six years since it attained freedom. Our land was under foreign rule for well over two centuries. But now we are no longer a subject nation. But the effects of a long bondage have not been completely removed yet. Every Indian should try his best to stamp out those evil effects. We should, without harping upon our drawbacks, act in such a way as to facilitate progress. Our ambition should be to make India take a leading place in the comity of nations.

Thousands of our young men and women must come forward to take up this task with service as their motto. They must be endowed with zeal and energy to go forward unfalteringly. They must have sympathy for the distressed and down-trodden. Their aim should be to remove poverty among the masses and improve their lot in every way. As many men and women as possible should be taught to read and write. Caste differences must go, for they tend to stop real progress. We must all consider

ourselves as 'Indians' from the first to the last, as our 'Father of the Nation,' Mahatma Gandhi has told us. We must be proud of our native land. We are indeed fortunate in having at the head of the State, one of the greatest men of our time—Nehrujee. Our Prime Minister is a great example for us to follow. We must work for the advancement of our country according to the plans chalked out by him. The future of our country lies in the hands of the younger generation. So we must work hard to make our land really great,

Let us pray to God that He may bless our efforts with success

R. SESHADRI,
Form VI A.

Two Friends.

ONCE there lived a farmer in a village in South India. His name was Krishna. He had an intelligent and brave son. In his village there was not even an elementary school. A big village was near by. In that village there was an elementary school which was about three miles from his home.

Krishna sent his son to that village to study. His son's name was Govind. Govind went to the school daily and studied hard. His life was a miserable one. His home was a very small hut because they were so poor. There was not even a lamp in his hut. There were no windows or doors. In spite of these difficulties Govind studied hard in the street lamps and slept in the cold. He was a clever boy. He got first mark in his class. His class teacher said one day that he would become a great leader. When he was nine years old he finished his elementary education. He wanted to continue his study in a high school. He had been studying without any fees till he finished his elementary education. But he had to pay four rupees to the school now. He was admitted to a high school in the town of Madura. He walked sixteen miles daily. In his holidays he went to

the fields and worked hard to earn money. Thus he got money to pay his school fees. He paid his school fees every month. He had a number of relations, but they did not help him.

In his class a rich student called John was studying. He was the son of a merchant. The merchant was a foolishman. John was a clever boy and pitied the poor boys. He helped them. John made friendship with only clever boys. John made friendship with Govind who was a clever boy. Otherwise he would not have made friendship with him. John did not know the story of Govind for some days. After some days John felt that Govind was in difficulties. From that time he helped him. He paid his friend's school fees every month. That money which he paid was given by his father for his expenses. He helped him in buying books. Thus they finished fifth form.

Then John's father came to know that John had been helping Govind. He sent his son to another high school and also punished him. Then the two friends felt sad. Then John's father refused to give his son money for pocket expenses, but he gave him only his school fees. So John could not help his friend. S S L. C. public examination was drawing near. Examination fee was ten rupees, but he had only eight rupees. John knew that Govind was unable to pay for his examination. Then he sent his money to his friend and Govind paid it. He passed in the examination. When he saw the result, his friend's name was not in the pass list. He was surprised because he did not know that John had sent his money to him. Then John wrote the October examination and passed.

What friendship they had made! we must admire it because no one could do like this. But we must try to be like them. From this story we learn three things. The first thing is that we must make friendship only with good boys. The second is that we must love our neighbours as ourselves. The third thing is that friends are more useful than relations.

T. RAMADOS,

Vth Form 'B'

Mr. W. M. SCHWARTZ, B. A., L. T.

[Vide his letter from Ethiopia.]

From

W. M. Schwartz,
H. I. M. Haile Selassie
1st School, Lekempti,
Wollega Province,
ETHIOPIA.

To

The Principal,
Members of the staff
and boys of St. Peter's
High School,
TANJORE.

Dear friends,

Let me first apologize for my inability to write to you all individually. Due to pressure of work and to the unsettled conditions in a new place I couldn't write earlier.

You may be interested to hear about our journey. We left Santa Cruz Air-port, Bombay, on the 27th night of Sept. at 9-30 by Air India International plane. The plane flew above 12,000' but it was not unbearably cold as it was an air-conditioned cabin. We touched Karachi at 11-30 and we disembarked to show our travel documents. The plane took off at 1-30 I. S. T.

In the plane magazines are provided and I was reading. I hardly slept for more than an hour while all the others slept soundly. While taking off and before landing we are compelled to fasten seat-belts, and also nobody is allowed to smoke during those times for fear of fire in case of an unsuccessful take-off or landing. In every seat there is a pamphlet explaining what to do in case of 'ditching' i. e. forced landing in sea. Floating jackets that can be inflated by mouth are supplied it seems. There is every chance of escaping if we could escape the sharks of the Arabian sea!

After an uneventful flight we reached Aden at day-break. It was no more 6 A. M. I. S. T. It was Aden time. We were taken to another air-port. After breakfast we boarded an Ethiopian Airlines plane. It is serviced by Trans-World Airlines. As we had no accommodation in the plane going direct to Addis, we went by this earlier plane and we touched Jibuti in Fr. Somaliland, Assab, a port in Eritrea, Asmara, capital of Eritrea (Eritrea is now in the Ethiopian Empire) and three more ports
D.

before we reached Addis. Though it was double the distance we were not charged anything extra. But it was not a pleasure to fly by that small twin-engined plane. Moreover the air pockets were numerous and every time the plane lost altitude my second son began to scream due to a peculiar feeling in the abdomen.

We reached Addis that evening at 5 o'clock Ethiopian time. It is approximately three hours behind I. S. T. We were taken to a hotel and we stayed in Addis for two days to go through the formalities with Immigration Dept., Education Dept. etc. We got our posting order. I was not happy to know that I was posted as the Headmaster of a school at Lekempti (formerly Nakempti). I was all along wishing to be posted as a teacher under another foreign teacher. I heard that Mr. Blake was trying to get me posted as his assistant. I was the only one who was posted as H. M. among the 35 newly recruited teachers perhaps it was the effect of the strong recommendatory letters of the Principal and the Dy H. M. Here Headmasters are called Directors.

We left Addis on the night of 30th Sept. at 9-30 by a small truck (bigger than a jeep) belonging to the Ministry of Edn. After about hundred kilometres the road was unimaginably bad and several times we were thrown up a foot high. It was the worst journey we have ever made. Then and there we decided not to come to Addis unless it is after 3 years on our way back to India. Lekempti is about 260 kilometres west of Addis (about 150 miles) through hills. At one place the truck got stuck up, in the wet mud. The driver worked with the pick and shovel for an hour and then we were able to proceed. We heard later that some had stayed even 3 or 4 days stuck up like that with no food or water (malaria). During the rainy season for 3 months from July to Sept. there is no bus going to Addis or back ; so no letters too either way. The roads are bad and there are no bridges to cross the swollen streams. In the dry season the bus takes 2 to 3 days for this 150 miles but we reached the next evening at about 3 o'clock, battered but not bruised.

Our school is H. I. M. Haile Selassie 1st School. It has eight grades with a strength of about 940 boys and girls. It was formerly two schools. Three years ago the Princess Tefari Girls' School was annexed to the Boys' School. An Englishman was the Director of the boys' school and a German lady was the Director of the girls' school. Now there are 25 teachers (three Indians, one German lady, and the others Ethiopians). Of the Ethiopian teachers three are called graduates who have an equivalent qualification as our Higher grade training. One-third of the remaining lot can't understand English at all. There is a well-equipped carpentry section for boys and a sewing section for girls. We have a good P. T. teacher who is in charge of scouting also and we have a drawing master.

The school work begins at 8-45 and we have assembly and flag ceremony every day. In the evening the school closes at 4-45 and during the assembly the flag is lowered to the singing of the National Anthem. In the noon we have an interval of two hours.

According to curriculum English is begun in grade 1 but in Lekempti it is begun in grade 3 as they have to learn a new language, Amharie which is the state language. People here are Gallas and they talk Gallegna. In the S. East people talk Somali. Whenever I speak in the Assembly, translation is done in two languages. In the teachers' meeting which is held almost every week my speech is translated in Amharie only. Boys of grade 6 and above are able to talk with us freely in English.

The school supplies all the books for all the boys for use in the class and immediate return. Inks, scales and geometrical instruments are also supplied. Pens, pencils and exercise books were once supplied but now boys have to provide themselves with them. The school is fairly equipped with wall maps, globes, and scientific apparatus, a still projector too. There is a clinic for the school with a qualified male nurse. One day he pumped D. D. T. powder into the woolly hair of all the 900 boys & girls.

and they all appeared white-capped. These children can never comb their hair and remove the lice which they seem to rear in abundance. These lice spread typhus.

As Thursday is the market-day, that after-noon we have no classes. But we have school on Saturday fore-noon. Teachers have to work 30—32 out of 36 and Directors have to take 16 periods a week. Every evening there is an evening class from 5 to 5-45, in which time lower class teachers are taught by foreign teachers and some local graduates, (III F. graduates!) so that they can raise their standards. It also prepares them for the Annual Teachers' Vacation Training Course, which is held for 6 weeks. It is a 3-year plan and it is conducted in three levels, Seniors, Intermediates and Juniors.

We have only four holidays in a year, the Coronation day, Martyrs' day, King's birth day & day on which the Emperor returned. For Xmas two weeks and Easter two weeks, the school is closed. Rain holidays (not summer holidays) are for 3 months July, Aug, Sept., when pupils won't be allowed to come as many of them come walking several kilometres. But during this vacation we have the vacation course for teachers for 6 weeks.

The United Nations' day was celebrated on a grand scale. The Governor-General, the Bishop and other important officials were invited. The school children sang some peculiar songs. I spoke about the work of the U N. There was mass drill and some scout activities.

On the Coronation day the whole school marched to St. George's Church in white uniform (white drawers and battle jackets). I was surprised to see the whole school keeping steps with the beating drums from 1st grade to 8th grade. The one P. T. teacher has trained them all so nicely. At the Church there was a public function. Then there was a state banquet at the Governor's Banqueting Hall. There were about 500 guests and some civilians and foreigners were also invited. A big sour 'thosai' called 'Injira' made of a local grain is their staple food.

They served about ten kinds of meat preparations. Of course there is no prohibition here. The last dish was raw meat. It was not brought to foreigners. Three kinds of raw meat they served, one was pure flesh, another was with a layer of fat and then tongue. They eat it with pepper powder gleefully! Every two months they take medicine for tape worms!! Beef alone is available. Sheep's flesh is not sold as it is very very dear. We can't get fish or fruits (except bananas).

Lekempti is a very costly place because this is the H. Q. of Wollega Province. Fowls cost Re. $1\frac{1}{2}$, rice is Rs. 300 per bag, eggs about an anna. All imported things are easily 3 or 4 times the price in India. A box of matches is 3 as, a bottle of methylated spirit is Rs. 6. For hair cut they charge Rs 3. Milk is a bit cheaper than in Tanjore. We don't get coconut and blackgram at all. So we have even now begun to long for 'Thosai, Idli and Vadai'.

Here is a good Swedish Mission Hospital. There are about a dozen Swedish Missionaries, doctors, nurses and priests. Once a month there is an English Sermon. Services are conducted in Amharie.

Here is a post office, without postmen or postage stamps. We must go and collect our letters and stamps can be bought only in Addis. For every province there is a Provincial Educational Officer and an Asst P. E. O. and two Inspectors (local graduates). Above the P. E. O. there is the Director-General equal to our D. P. I. Our P. E. O. knows no English but he knows French. All correspondence is in Amharie. My secretary translates the letters for me.

Boys are not caned here. They are whipped in the back part after raising their coat-tails. All late-comers, absentees without permission are whipped by me. Only the director can give leave for boys. So I have to go through not only the masters' attendance register but the registers of all the eighteen classes and punish offenders. The director has to direct the whole time even the ringing of bells. I have to look after the

health of pupils. They are so dirty and many of them bathe once a year during a festival.

Letters written to me to the above address may not reach me safely. So write to the following address please. With best wishes to you all.

Yours sincerely,
W. M. SCHWARTZ,
27—11—53.

W. M. Schwartz c/o Swedish Evangelical Mission,
Post box No. 1240, Addis Abeba, Ethiopia.

The explorer who discovered the North Pole.

THE explorer who found the North Pole was Robert Edwin Peary (1856—1920). Peary was a native of the United States of America. When he was a youth he had the ambition to explore new lands. He first became a mariner in a ship and later became the captain. He wanted to explore the North-Pole where none had stepped before. But another explorer also named Fridtjof Nansen (1861—1930) wanted to explore the North-Pole but he was not able to go farther than Greenland because of the mist and snow. He had written notes about his voyage to Greenland. It was published in the form of a book and Peary happened to read it. He was also willing to explore Greenland. He went in 1886 and on the way he was laid up with fever and returned home. The next year he went and successfully returned after seeing all the parts of Greenland. He announced to the world that Greenland was an island. His fame spread all over the world.

Peary wished to explore the North-Pole. The Government assented to his desire and gave him food, clothing, and other things which he needed. Peary began to explore the North-Pole in July 1908. He and his men reached the Cape of

Hariton. Peary then touched the Cape of Columbia. He successfully reached the North-Pole on the 6th of April 1909 (6—4—1909). He stayed a day there and returned homeward (America). The people and the Government gave him a hero's welcome.

In the year 1920 this famous explorer left this world peacefully.

He is remembered to-day as one of the greatest explorers the world has ever seen.

V. AMBI,

IV-A.

The Science Club.

AFTER Mr. Schwartz had left the school, I was in charge of the Science Club. The first meeting was held in the early part of January 1954. About 100 boys enrolled themselves as members of the Club. After explaining to the members the main object of running a science club I suggested to the boys to make the following articles

- (1) A toy aeroplane
- (2) A toy helicopter
- (3) Electric Motor
- (4) „ Dynamo
- (5) „ Bell
- (6) Electro Magnet
- (7) A dry cell

The boys immediately were able to turn out good work and make some of the articles. The articles made by them were exhibited during the District Educational Officer's inspection. This is what he wrote in the Inspection Report about the club. "There is a science club working on efficient lines in the school. Its work is correlated with regular science teaching. Some of the

specimens made by the boys under the auspices of the club were exhibited during inspection. They were good." The existence of such a club is likely to foster the proper scientific spirit in its members! More work is expected to be turned out from June 1954. *The annexed picture* will give an idea of the science club at work.

C. A. C. SELVANAYAGAM.

Convener, Science Club,

The Annual Report of The First St. Peter's Scout Troop, Tanjore.

THE inaugural meeting of the Scout group was held on the 9th July, 1953 when our Principal presided

The following Officers were present.

1. Mr. T K Sundaram Iyer (senior) Group Leader.
2. „ P. R. Subrahmanyam—Scout Master
3. „ A. David—Asst Scout Master.
4. „ S. Chidambaram—Cub Master.
5. „ R Sreenivasan—Asst. Cub Master.

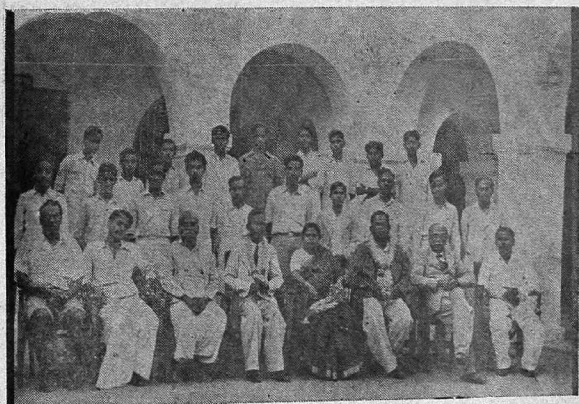
The President explained the objects of the Scout Movement and the kind of training which pupils should get from us.

At present there are 36 Scouts and 24 Cubs [in our Group Both sections are meeting very regularly every Tuesday, at 4-30 P. M. Apart from the regular meet, we had outings and camps. We have replaced our old scarves by new ones which are blue in colour with yellow border. We have also been supplied with some more equipments for which our thanks are due to the Principal. We wish to point out the services rendered by Scouter V Rajagopalan who has now left us.

Scout Group — Second St. Peter's.

Photo — G. Devairakkam.

The School Camera Club.

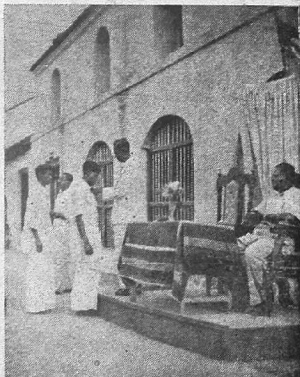
District Sports — Intermediates Hurdles.

Winners :—

- (1) R. Ramalingam.
- (2) K. Natarajan.

Grigg Medalist.

P. Punniamurthi, (Form VI-D)

The Principal presenting
School Bouquets of Honour
to participants in the
District Sports.

Services rendered by our Scouters, Scouts and Cubs on the following functions deserve special mention. (1) Our School Sports. (2) District Sports. (3) Tanjore Fine Art's Exhibition (4) Governor's Visit.

We have been participating in the rallies, displays and route marches organised by the Local Scout Association, Tanjore, on the Independence and Republic Days. We also organised a special rally and demonstration by Scouts and Cubs on the occasion of the School Annual Inspection. The D. E. O. highly commended our work.

The final rally was held on 2nd April, 54, near the Scout Den, with a social. About 50 Scouts and Cubs took part in the rally. The Troop Leader welcomed the gathering. The Principal hoisted the Flag. Mr P. R. Subrahmanyam read the annual report. Mr G. Devairakkam gave a yarn to the Troop. The Principal advised us to have more camps, rallies and efficiency tests. Mr S. Chidambaram proposed a vote of thanks. Mr S. R. Pandian with his usual readiness took a group photo.

We are greatly thankful to our Principal for giving all facilities, to carry on our work successfully. We request him to provide the Scout Den with safety windows and doors and to equip it with necessary furniture and Scout materials.

T. K. SUNDARAM IYER,

Group Leader.

OUR FIELD NOTES.

THE year under review began, as usual, with the 'Play for All' programme. As in the previous year, Forms IV—VI had compulsory games on two days in the week—Wednesdays and Thursdays and Forms I—III on Mondays and Tuesdays. After a lapse of five years, we were able to conduct the Inter-House Competitions this year and that too with great difficulty. Boys evinced keen interest in them

The school provides facilities for playing Foot ball, Hockey, Basket ball, Volley ball and Cricket. We had very good teams in the first three games this year and naturally, the decision of the Tanjore District Athletic Association to drop the Inter-Zone Tournaments was a great disappointment to us. Our school sports were held in the month of December in the Palace playground. Altogether 250 competitors participated in the meet. As many as 30 events were gone through. T. P. Thangaraj of VI-C, P. Punniyamurthy of VI-B, K. Ramakrishnan of V-C, T. Doraisami of II-A were the most outstanding athletes in the Super-senior, Senior, Intermediate and Sub-junior classes respectively.

Sri G. J. Balraj the Station Superintendent and an old boy of our school took the salute in the morning and presided over the evening function and Mrs. Balraj distributed the prizes.

The Tanjore District Sports were held in our grounds in the last week of January 1954. Our boys did extremely well in the meet and we were able to annex the much-coveted Morin Shield. It may be pointed out here that we failed to get the Shield in the previous Meet by one point. It was to the National High School, Mannargudi, that we lost it that year. The competition was very keen between that school and ours and it was the Relay Race, the last item in the programme that decided the issue in their favour.

The same thing happened this year too except that luck favoured us this time, and it was the Relay Race that gave us the Shield. It may be of interest to our readers to know that the Shield was in our possession for sixteen years since 1932.

In addition to the Morin Shield, we also got the Pannirselvam Cup and the Relay Shield. Sri P. Punniyamurthy of our school was adjudged to be the most outstanding athlete in Tanjore-West area and was awarded the Grigg Medal. Also Sri K. Ramakrishnan of our school got the Championship Medal for the Intermediate Class.

In conclusion I would like to express my profound thanks to all the teachers of the school for their kind co-operation but for which the school would not have been in a position to boast of such a fine record in the Sports field.

A. THANGARAJ,

Sports Secretary.

FUNNY SUMS.

- (1) I am a word of three letters
My first is in joke but not in yoke.
My Second is in like and also in mike.
My last is in man but not in can.
On the whole I am a person

Who am I ?

- (2) I am a word of eight letters
And I am the biggest of all animals
If you cut off my first five letters.
I will be the smallest of all insects.

What am I ?

- (3) I am a word of five letters
And I am an easily breakable thing
If you cut my first letter
I will become a girl.
If you cut my second also
I will become an donkey.

What am I ?

- (4) I am a word of six letters
And I am the result of greed and hatred
If you cut my last three letters
I will become a play thing as well as a bird

What am I ?

(5) What kind of " tables " do we cook and eat ?

Answers :—

- (1) JIM
- (2) ELEPHANT
- (3) GLASS
- (4) BATTLE
- (5) VEGETABLE

M ABDUL RAZAK,
V Form D.

The Third Annual Report of St. Peter's High School, " Camera Club "

I have very great pleasure in presenting the Third Annual Report of St. Peter's High School, " Camera Club ".

In the first place we have to congratulate the successful entrants in the Photographic section of the Tanjore Art Gallery Exhibition in May, 1953. Our felicitations are due to the following.

Teachers' section :

Sri S. R. Pandyan, B. A , L. T ,

First Prize — a silver plaque and certificate.

Boys' section :

T. Loganathan,

First Prize — a silver plaque and certificate.

T. Viswanathan,

Second Prize — a silver plaque and certificate.

The year under review i e , 1953—54 has been one of varied activities. The teachers and boys who are members of the club have been showing a keen interest in Photography.

Particularly among the teachers, special mention must be made of Messrs V Banal Rajaram, B A , B. T , S Chidambaram and P R Subramanian B. A , L. T.

The meetings were held usually on Saturday mornings But the members could come and work in the dark room whenever they pleased So there was more of practical work than hearing of mere theory.

We are indeed grateful to Mr. V. R. Ramani B. A (Hons), Secretary, The Tanjore Amateur Photographic Society for delivering a lecture on " Picture Composition "

One Photographic Competition was held during the school year. Certificates of Merit were awarded to the following members.

Enlargements Section :

Mr V. Banal Rajaram B. A , B T., First Prize.

Contact Prints Section :

Mr. T. Loganathan F. VI- D- First Prize

„ R Padmanaban F. VI-A - Second Prize.

„ T. S. Panchapickasan F VI-D - Third Prize.

We, the members of the club brought out a Photographic Exhibition during the time of school Inspection. The D. E O. Tanjore-West appreciated it very much and the following remarks made by him in the Annual Inspection report will speak for itself.

" Provision has been made for photography. This club is working well under its able president Mr. S R Pandian an L. T. Asst. of the school. The President has distinguished himself very ably in the field and naturally the boys who have taken to photography are under proper tutelage "

The anniversary of the camera club was celebrated on Tuesday 30-3-54 Mr. J. G. Koilpillai B. A , L T, the Principal presided. Miss S Chinnappa B. A , L. T , Principal,

Girls' Christian High School delivered an address on "The hobby of photography". She gave a vivid description of photography as pursued in the European countries. It was interesting, impressive and instructive

In fine, we the members are thankful to Sri S R Pandian B. A., L. T., the President of the club for all the help he has rendered to us. Our thanks are also due to the Principal for having a soft corner in his heart for our club. Lastly, I am grateful to all the members of the club for their hearty co-operation in all our activities

Thank you.

T. LOGANATHAN,
Secretary.

A Sportsman's Prayer.

1. Dear Lord, in the battle that goes on through life ;
I ask but a field that is fair,
A chance that is equal with all in the strife ,
The courage to do and to dare :
2. And if I should win, let it be by the code,
With my faith and my honour held high ;
And if I should lose, let me stand by the road,
And cheer as the winners go by
3. Lord teach me to conquer, if conquer I can
Having shown my worth in the fray ,
But if I should lose, let me lose like a man
And not like a coward, I Pray.
5. Let me say " There's the side " on whom honours
[bestowed
Since they played the game better than I ,
Let me stand, with a smile, by the side of the road,
And cheer as the winners go by.

ANON.

QUESTIONS.

1 TWO WAY SQUARE.

Fill in the diagram below with suitable words so that when read across and down the words are the same.

	1	2	3	4
1	O			
2		O		
3			A	
4				S

2. ONE WAY SQUARE.

Discover what you celebrated recently by filling in the diagram below with the help of the following clues

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Letters 1, 2—

a preposition.

„ 5, 9, 10 11, 12— less than shillings.

„ 5, 6, 7— you can write with this.

„ 8, 9, 10— home of an animal.

3. WHO ARE THEY?

The following are the names of great persons, who were affectionately called so. Name them.

(1) Bapuji

(2) Father Abe

(3) Good Queen Bess

(4) Panditji

4 ANAGRAMS

Given below are the anagrams of some countries

- (a) ANY GERM
- (b) LAY IT
- (c) AID IN
- (d) WON RAY
- (e) PAN IS

5. PUZZLE IT OUT.

There is a number. If you square it, it will remain the same. If you divide it by itself it does not change Find the number.

6. LETTERS THAT ARE WORDS

- (a) Which letter is a drink ?
- (b) Which letter is an exclamation ?
- (c) Which letter is a bird.

B SANTHANARAMAN,

V Form-D

VIDE Pages 47 for Solution

St. PETER'S EAST-GATE BRANCH.

Results of the Inter House Matches.

I. Football—	Winners	...	Daniel House.
	Runners up	...	Sullivan House.
II. Kabaddi—	Winners	...	Daniel House.
	Runners up	...	Serfogee House.
III. Captainball—	Winners	...	Sullivan House.
	Runners up	...	Daniel House.
IV. Badminton—	Winners	..	Sullivan House.
	Runners up	...	Pitchaimuthu House.

T. M. SYED FAHARULLA SHAH,

Games Secretary

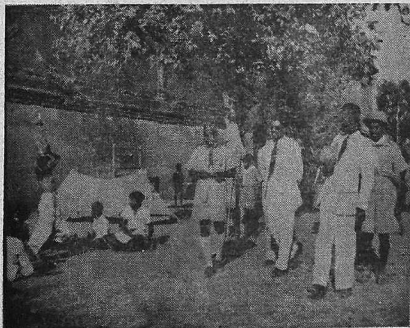
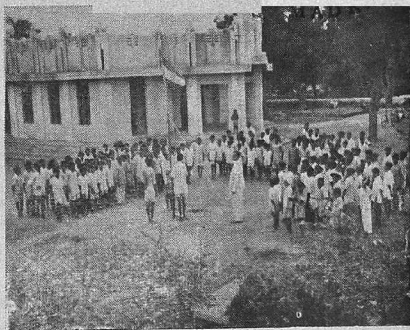

**Our Football Team
Super Seniors.**

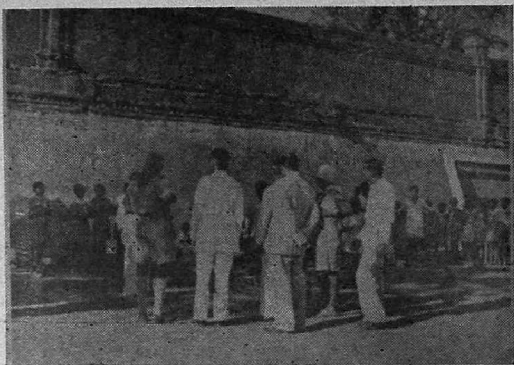
Photo — P. Punniamurthi,

**Palace School.
Citizenship Camp.
Nadar's Garden.**

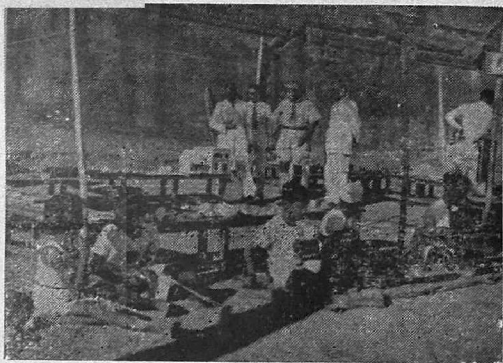
Photo — S. Chidambaram.

**Citizenship Activities.
(Karagam).**

~~BC~~ Citizenship Activities.

Citizenship Activities.

St. Peter's Eastgate Branch.

CITIZENSHIP.

The following boys have earned the Proficiency Badges in Citizenship in the Junior and the Senior Grade :—

Swimming.

<i>Senior Grade.</i>		<i>Junior Grade.</i>	
1 Swaminathan V.	III-A	1. Balavelayutham G.	II-A
2. Jaffer Mohideen U.	"	2 Pannirselvam S.	"
3. Sundararajalu N V.	"	3. Xavier A	"
4. Enayathulla Sheriff	II-B	4. Swaminathan S	II-B
5. Robert G.	"	5. Mohammed Ali P.	"
6 Sivavadivelu G.	"	6. Jainullabuddin	"
7. Govindaraman P	"	7. Rajagopalan	I-A
8. Kaliaperumal S.	"	8. Kamal Batcha S A	"
9. Balasubramanian G.	"	9. Rengaraju V. K	I-B
10. Venkatesan R.	"	10 Srinivasan D	"
11. Neelamegam R	"	11 Abdul Ahed N	"
		12 Sheik Md Imam S.	"

Athletics.

<i>Senior Grade.</i>			
1 Gopalsamy	III-A	7 Palanivelu	
2. Pechimuthu	"	8 Kaliaperumal S,	III-B
3. Kaliasurthy	"	9. Viswanathan G.	"
4 Krishnan	"	10 Robert G	"
5 Jaffer Mohideen	"	11 Meenakshisundaram R	"
6. Vembian	"	12 Ramakrishnan	"
<i>Junior Grade</i>			
1. Shanmugasundaram	II-A	18. Srinivasan D	I-A
2 Kaliaperumal	"	19. Rajagopalan	"
3. Kareem	"	20. Rajendran	"
4. Basheeyan	"	21 Md Kassim	"
5. Perumal	"	22. Doraisamy	"
6 Munavar Hussain	"	23. Khadde	"
7 Abdul Rashid	"	24. Ramasamy	I-B
8. Kaliaperumal	II-B	25 Sheik Md. Imam	"
9. Hyder Ali	"	26 Chockalingam	"
10. Mohammed Ali	"	27. Sriramalu	"
11 Ayyavoo	"	28. Sadagopan	"
12. Kingston	"	29. Subbian	"
13. Janarthanam	"	30 Panchapikesan	"
14. Govindarajan	"	31 Srinivasan	"
15. Md. Gaffur	"	32 Md. Hussain	"
16 Sengamuthu	I-A	33. Nyamathulla	"
17. Jeyapalan V. C.	"		

Cycling.*Junior Grade*

1 Khadar Batcha B.	1-A	5. Meera Mohideen B.	II-A
2 Nagarajan S.	"	6 Devaraj S R	"
3. Sengamuthu	"	7. Pannirselvam S	"
4. Munavar Hussain	II.A		

Knitting.*Junior Grade,*

1. Srinivasan R.	I-A	2. Rajagopalan P.
------------------	-----	-------------------

Badges :

	Senior.	Junior.	Total
Swimming	11	12	23
Athletics	...	38	50
Cycling	..	7	7
Knitting	...	2	2

St. Peter's II Troop.

Mr G. Devatrakkam	...	Asst Dt. Commissioner.
" G. P Dhanaraj	...	Group Leader.
" B. Sivagnanam	...	Scout Master,
" S. Narayanasamy	...	Asst. Scout Master
" A Daniel	...	" "
" E A. Chellathurai	...	Cub Master.
" I K. Pattabiraman	...	Asst. Cub Master.
" K. Frederick	...	" "

Scouts.*Lions.*

Srinivasan R	P. L
Namasivayam S	
Xavier A	
Venugopal K	
Nagarajan	
Srinivasan D.	
Rengaraj V. K.	
Neelamegam R.	

Zebras.

Rohinirajan S.	P. I
Kaliyaperumal S.	
Ramamurthy K.	
Janarthanam	
Lazor G. A	
Sundararaj N. V.	
Pattabiraman K.	

Tigers.

Krishnan S.	P. L.	Mahalingam V
Ramamoorthy J.		Govindaraju V.
Gulam Mohideen		Santhanakrishnan
Eden J.		Gnanavelu N.

Cubs.*Whites.*

- 1 Chelladurai B.
- 2 Jeyapalan V. C
3. Meganathan K
4. Baskaran B
5. Subbian R.
6. Liquat Alikhan M.

Reds.

- 1 Thangavelu M.
2. Rethinasabapathy N
3. Punniamoorthi S.
4. Kalaperumal M.
5. Ramalingam A.
- 6 Parthasarathi G.

Browns.

1. Balasubramanian R.
- 2 Abdul Khader A. M.
- 3 Md Ishak M.
4. Muthukumarasamy S.
5. Sultan Peeran A
6. Ghouse Mohideen K.

Yellows.

1. Kingston K. S. P.
- 2 Sheik Alaaddin K
3. Md. Ibrahim A
4. Devaraju R.
5. Khaja Mohideen M
6. Jeyapalan M.

**List of Boys who have been declared Eligible for College
Course in the S S L. C Public Examination 1952-53**

1. Albert S.	12. Natarajan T. K.
2 Frederic Clarence	13 Narayanan S. A
3. Guru Raj S.	14 Panchapikesan K.
4 Jayaraman T. K.	15 Ramalingam B
5. Jeyaraman S. N. K	16. Ramaprasad S.
6. Kannabiran C	17. Ramamurthi K. H.
7. Khader Khan D.	18 Ramaswami K.
8. Krishnamurthi S.	19 Sadasivam M
9. Mohomad Ismail M.	20 Samuel P
10 Nagarajan S.	21. Shunmugam R.
11. Natarajan N.	22. Subramanian S. K

23 Sugunapandian E. D.	56. Visvalingam R
24 Surianarayanan N.	57. Annaji Rao S
25. Swaminathan T. K.	58. Balasubramanian G.
26. Thiagarajan L.	59. Dyanandham M. S.
27. Thiagarajan N	60 Elias M. J. P
28 Thiruneelakandan S.	61 Gnanasekaran R.
29. Vancheeswaran V. K.	62. Jegana than R.
30 Venkatasubramanian P.	63 Jeyara nan V.
31. Abdul Sathar G.	64 Meenal shisundaram R
32 Abdul Subhan F	65 Mohd Zubair A.
33 Ameer Jan K	66 Nagarajan B
34 Balasubramanian V	67 Nagarajan N
35 Baskaran T.	68. Radha D.
36, Dharmarajan G	69. Santhakrishnan P.
37. Dhakshanamurthi V.	70. Saravanapavan N.
38. Dinamani V	71 Samba i H
39 D'Silva S. J. M	72. Selvaraj N.
40. Ganesan N.	73 Thiagarajan C. N
41. George S. M.	74 David Jeyapal E.
42 Govindaraj S	75. Dharmaraj S.
43. Kaliaperumal N. R	76. Ganesan A.
44. Kaliaperumal S	77. Gopalan B
45. Kulandaivelu N.	78. Govindarajan, N.
46. Palanivelu V	79 Govindaswami S.
47. Muthukrishnan P	80. Janarthanan K.
48. Rajagopalan T	81 Kannaian L
49 Rajagopalan K. T.	82, Perumal G.
50. Ramaswami K.	83. Rajendran N.
51 Thanakodi R	84. Rajasekaran S,
52 Thangavelu N	85 Subramanian K.
53. Thirunavukarasu S	86. Thangaraj D. B.
54 Thirunavukarasu V.	87 Vaitheeswaran K.
55. Varadarajan R.	88. Singaravelu P.
-

ANSWERS.

1 TWO WAY SQUARE

O	V	A	L
V	O	L	E
A	L	A	S
L	E	S	S

2 ONE WAY SQUARE.

I	N	D	E	P	E	N	D	E	N	C	E
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

3. WHO ARE THEY?

- (1) Mahathma Gandhiji
- (2) Abraham Lincoln
- (3) Queen Elizabeth I
- (4) Pandit Jawaharlal Nehru

4 ANAGRAMS.

- (a) Germany
- (b) Italy
- (c) India
- (d) Norway
- (e) Spain

5 PUZZLE IT OUT.

One.

6. LETTERS THAT ARE WORDS.

- (a) T. (b) O. (c) J (jay).

English Proverbs with Tamil Equivalents.

1. Lie with the lamb and rise with the lark.
வைகறைத் துயிலெழு.
2. A broken apothecary, a new doctor.
ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியன்.
3. Measure is a treasure.
சூற்றிலே போட்டாலும் அளந்து போடு.
4. A fortunate boor needs but be born,
அதிர்ஷ்டவான் மண்ணைத் தொட்டாலும் பொன்னாகும்.
5. Youth and white paper take any impression.
இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து.
6. Bells call others to church, but go not themselves
எல்லோருக்கும் சொல்லும் பல்லி, தான் போய்க் காடிப்பானையில் விழுமாம்.
7. A house well furnished makes a good housewife
ஐந்தும் மூன்றும் உண்டானால் அறியாப் பெண்ணும் கறி சமைப்பாள்.
8. He that goes a-borrowing goes a-sorrowing
கடன் வாங்குகிறவன் கடைத்தேற மாட்டான்.
9. Venture a small fish to catch a big one.
கெண்டையைப் போட்டு வராலே இழுக்கிறது.
10. Fat sorrow is better than lean sorrow.
குட்டுப் பட்டாலும் மோதிக் கையாலே குட்டுப்பட வேண்டும்.
11. Jest with an ass, and he will flap you in the face with his tail.
கிட்ட வா நாயே என்றால் வந்து முகத்தை உக்கும்.
12. Of small account is the fly till it gets into your eye,
கொட்டினால் தேன், கொட்டாவிட்டால் பின்னைப்பூச்சி.
13. Practice makes perfection.
சித்திரமும் கைப் பழக்கம் செத்தமிழும் நாப் பழக்கம்.
14. Where ignorance is bliss, it is folly to be wise.
கிர்வாண தேசத்தில் கோவணங் கட்டியவன் பைத்தியக்காரன்.
15. His candle burns within his socket.
வீடு போ போ என்கிறது. காடு வா வா என்கிறது.
16. He that runs fast will not last long.
துள்ளுகிறீமாடு பொதி சுமக்காது. [T. H. GOVINDA RAO.]

Ten Commandments for Petrinian.

1. Love and worship God, your heavenly Father.
2. Love and respect your father and mother.
3. Love St. Peter's, your Alma Mater.
4. Love and revere every Teacher.
5. Love and help every Neighbour.
6. Love and serve your Motherland.
7. Love God's creation and be helpful.
8. Love Games and be healthy.
9. Love work and be hearty.
10. Love virtue and be happy.

School Motto.

Love is the Key to Life.

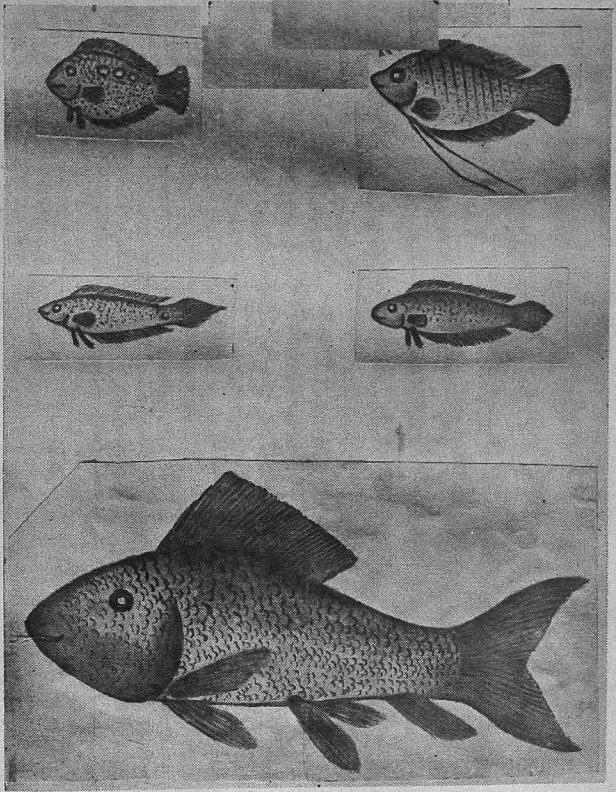
தம் பள்ளி மீன் தொட்டி

தற்காலக் கல்வித் திட்டம் பிள்ளைகளின் பொது அறிவையும் உற்று ழோக்கும் திறமையையும் அதிகரிப்பதன்மூலம் எல்லாம் வல்ல இறைவனின் மகிமையையுணர்ந்து அதற்கேற்ப வாழ்க்கை நடத்த ஏதுவாயிருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கொள்கையையுடையது. இவ்வெண்ணம் ஈடேற வேண்டுமானால் நாம் இயற்கையோடு ஒன்றிப் பழகவேண்டும்.

ஆனால் நகரில் வாழும் நம்போன்றார்க்கு இவ்வித வசதியிருப்பதில்லை. இக்குறையைப் போக்கவே பள்ளிகளில் பாடஞ் செய்யப்பட்ட பிராணிகள், பறவைகள், எலும்புகள், சிப்பிகள் முதலியனவற்றைப் பிள்ளைகள் பார்ப்பதற்காகப் பள்ளிப் பொருட்காட்சிகளில் வைத்திருக்கிறார்கள். இவற்றைச் சிறுவர்கள் கண்ணுறும்போது மேற்பார்வையோடு நின்று விடுகிறதேயன்றி அவைகளிடமிருந்து அறிந்துகொள்ளவேண்டிய அநேக காரியங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகிறதில்லை.

ஆகவே பள்ளி மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தையே தம் வாழ்க்கைக் குறிக்கோளாகக்கொண்ட நம் பள்ளித்தலைவர் நம் தாய்ப்பள்ளியில் இரண்டு கண்ணாடித்தொட்டிகளும், கீழ்வாயில் பள்ளியில் ஒரு பெரிய சிமெண்டுத் தொட்டியும், ஒரு கண்ணாடித் தொட்டியும் வைத்து அவைகளில் பலதரப் பட்ட மீன்களை வளர்ப்பதற்கான வசதிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். பெரிய பள்ளியில் இருக்கும் கண்ணாடித் தொட்டிகளில் தங்க மீன்களும் (Goldfish) கீழ்வாயில் பள்ளியிலுள்ள தொட்டிகளில் இதர மீன்களும் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

கீழ்வாயில் பள்ளியிலிருக்கும் சிமெண்டுத்தொட்டி பள்ளி முற்றத்தில் 9 அடி நீளம் 4 அடி அகலம் 3 அடி ஆழம் அளவுள்ள அழகிய தொட்டி. இத்தொட்டியில் முத்துக்கெண்டை (Etroplus) குள்ளக் கௌரமி (Gourami Dwarf) மாக்ரோபாடஸ் (Macropodes) சேல் கெண்டை (Labeo Fimbriatus) கடலா கெண்டை (Katla) அயிரை மீன் (Loach) முதலியன வளர்க்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் கடலாவைத்தவிர மற்றவை நம் காட்டு மீன்களே. கண்ணாடித் தொட்டியில் முத்துக் கெண்டை, மாக்ரோபாடஸ், குள்ள கௌரமி முதலியன வளர்க்கப்படுகின்றன.

Drawn by S. Amirthanayagam.

1. முத்துக்கெண்டை (Etroplus).
2. குள்ளக் கௌரமி (Gourami Dwarf).
3. மாக்ரோபாடஸ் (Macropodes) ஆண்.
4. ஹை ஹை பெண்.
5. தொப்பமீன் (Katla).

முத்துக்கெண்டை (Etroplus) என்பது உருவத்தில் இரு புறமும் குவிந்து வட்டமாக இருக்கும். விலாப்புறங்களில் கறுப்புப் புள்ளிகள் உண்டு. இதன் முதுகுத் துடுப்பு கழுத்திலிருந்து இடுப்பு வரை சம்பம் போன்ற ஓங்கலையுடையது. வயிற்றுத் துடுப்பும் மார்பிலிருந்து வால் வரை ஒரே துடுப்பாக இருக்கிறது. இத்துடுப்புகள் விரிந்திருக்கும்போது முன்போல் குத்தக் கூடியன வால் துடுப்பு குட்டையாகவும் ஒழுங்காகவும் இருக்கிறது.

இம்மீன் மற்ற மீன்களோடு சண்டைபோடும் தன்மையது எவ்விதமான ஆகாரத்தையும் உண்ணக்கூடியது. தொட்டியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நீர்ப்பூண்டுகளை வெட்டி உணவாகக் கொள்ளுவதோடு கூட வீணாக்கும் குணமும் உடையது.

இதன் பருவக் காலத்தில் ஆண்மீன் மஞ்சள் குளித்தாற்போல் மிக அழகாகக் காணப்படும். பெண் மீனுக்கும் களிக் குளித்தாற்போல் ஒரு தனி அழகு ஏற்படுகிறது. இவை முட்டையிடுமூன் தரையில் குழி செய்து ஒரு கூடு அமைக்கின்றன. இவை வாயால் மணலை இழுத்து அண்டையில் ஊதுவதைப் பார்த்தால் வெகு விரைவாக இருக்கும். மண் வெட்டி ஆண் மண்ணை வெட்டி வீசுவதுபோலிருக்கும் அப்பொழுதிருந்தே ஆண்மாற்றி ஆண் பெண்மாற்றி பெண் அக்குழியின் அருகிலோ, மேலோ நின்று காவல் புரிகின்றன. வேறு எந்த மீனையும் பக்கத்தில் வரவிடுகிறதில்லை. பின் பெண்மீன் அக்குழியில் கருப்பு நிறமான முட்டைகளையிடுகின்றன இரண்டு மூன்று தினங்களில் இம்முட்டைகள் குஞ்சுகளாக மாறுகின்றன. பொரித்த குஞ்சுகள் கூட்டமாகத் தரையோடு தரையாகவே மொய்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வமயம் தங்கள் குஞ்சுகளுக்கு யாதொரு சேதமும் ஏற்படாதபடி தாய் மீன்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் பிரயாசை மிகவும் வியக்கற்பாலது. இவ்வளவு அன்பு காட்டும் தாய் மீன்கள், குஞ்சுகள் சிறிது வளர்ச்சியடைந்து ஒடி விளையாட ஆரம்பித்தவுடன் பகைவர்களாக மாறி அவைகளை வேட்டையாடி உண்ண ஆரம்பித்துவிடுகின்றன.

குள்ளக்கௌரமி (Gourami Dwarf) என்பது பச்சை, சிவப்பு, மஞ்சள், ஊதா முதலிய பல வர்ணங்களைக் கொண்டதும் பார்க்க அழகானதாகவும் உள்ளது. பச்சோந்தியைப்போல் பல கோணங்களில் பல வர்ணங்களோடு காட்சியளிக்கக் கூடியது. இதற்கு மார்புப் பக்கத்தில் இரண்டு வெள்ளை மயிர்கள்போன்ற உணர்ச்சி உறுப்புகள் உண்டு. இவை எப்பக்கத்திலும் ஆட்டக்கூடியவை. இவற்றின் உடலமைப்பு தலைப்பக்கம் குவிந்து செவ்வகம் போன்றிருக்கும். முதுகுத்துடுப்பு வால்வரை ஒரே தொடராக அமைந்துள்ளது. வயிற்றுத்துடுப்பும் மார்பிலிருந்து ஆரம்பித்து வால் வரை வியாபித்திருக்கிறது வால் துடுப்பு குட்டையாகவும் ஒழுங்காகவும் அமைந்துள்ளது. இத்துடுப்புகளை விரிக்கும்பொழுது பல வர்ணங்களோடு அதிக அழகாகத் தோன்றும் இதன் வாய் மேல்நோக்கியுள்ளது. இது தன் ஆகாரத்தைப் பிடித்தவுடன் விழுங்கும் வழக்கம் இல்லை. பல தடவை வாயினுள் இழுத்து வெளியே ஊதி மறுபடியும் பிடித்துத் தின்னும். ஆகாரத்தை ஆத்திரப்பட்டு விழுங்கும் தன்மை இதற்கில்லை. இவற்

றுள் ஆண் மீன் அதிக வர்ணங்களோடும் வெகு அழகாகவும் தோன்றும். பெண் மீன் அவ்வளவு பகட்டாக இருக்காது. பொதுவாகவே மீன் இனங்களில் பெண் மீன்களைவிட ஆண் மீன்கள் தான் அழகு வாய்ந்தவை

மாக்ரோபாடஸ் (Macropodes) இது ஒரு வகை சிறிய மீன் (Siamese Fighter) இனத்தைச் சேர்ந்தது. இதன் கண்களைச் சுற்றிப் பளிச்சென்று தோன்றும் சிவப்பு நிறமான வட்டங்கள் உள்ளன மார்பில் இரத்தச் சிவப்பானதும் குட்டையானதுமான இரண்டு உணர்ச்சி உறுப்புகள் உண்டு. இவற்றின் முதுகுத் துடுப்பு கருமையாகவும் வயிற்றுத் துடுப்பு சிவப்பாகவும் தோன்றும். வால் துடுப்பின் ஓரத்தில் ஒரு கறுப்புப் புள்ளி உண்டு இது அவ்வளவு பகட்டாக இல்லை. பெண் மீனின் வால்துடுப்பு அரை வட்டம்போல் காணப்படும் ஆண் மீனின் வாலோ மத்தியில் சிறிது நீளமாகத் தோகைபோல் இருக்கும். இவைகள் தங்கள் துடுப்புகளை அசைக்கும்பொழுது சையாமீஸ் சண்டை மீனிடம் காணப்படுவதுபோலவே தோன்றும் இவை அடிக்கடி தண்ணீர் மட்டத்துக்கு வந்து வெளிக்காற்றைச் சுவாசிக்கும் இயல்புடையது

இவை முட்டையிடுமுன் பெண்மீன் சுத்தக்கருப்பாக மாறி விடுகிறது. ஆண் மீன் பல காற்றுக் கொப்புளங்களை உண்டுபண்ணி தண்ணீரின் மேற்பரப்பில் ஒருவித கூட்டைக் கட்டுகிறது. பின் பெண் மீன் இடும் முட்டைகளை வாயில் எடுத்து மேற்கூறிய காற்றுக் கொப்புளங்களில் சேர்த்து விடுகிறது. ஆனால் நம் தொட்டியில் அவ்விதம் காணப்படவில்லை. ஆனால் சில தினங்களுக்குப்பின் தற்செயலாகத் தண்ணீர் மாற்றுவதற்காக தொட்டியிலிருந்த சங்கை வெளியே எடுக்கும்போதுதான் அதனுள் கரிய நிறத்துடன் நுண்ணிய குஞ்சுகள் காணப்பட்டன. ஆண் மீன் சங்கினுள் போவதும் வருவதும் வேறு மீன்களை அண்டையில் வாவிடாமல் விரட்டுவதுமான இரகசியம் அப்பொழுதுதான் புரிந்தது

தொப்பமீன் (Katla) இவ்வகைக் கெண்டைகள் ஆறு, மீன்பண்ணை இலாக்காவின்ரிடமிருந்து வாங்கி விடப்பட்டன. இவற்றுள் மூன்று கெண்டைகள் செத்துப் போயின. காரணம் சரிவரத் தெரியவில்லை ஒரு கெண்டை சாகுமுன் அதன் வாய் சிவந்து வெந்துபோனதுபோலக் காணப்பட்டது. வாயைத் திறந்துகொண்டே தண்ணீரின் மேற்பரப்பில் சுற்றிக் கொண்டிருந்து பின் செத்துப்போயிற்று. இதற்குப் பல தினங்களுக்குப் பின்தான் மற்றவை உயிர் நீத்தன. பொதுவாகச் சொல்லவேண்டுமானால் இவைகளுக்கு தொட்டி வாழ்க்கை பிடிக்கவில்லை அதன் ஆகாரமும் என்ன என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுதுதான் நாம் கொடுக்கும் பொரி, கேழ்வரகுக்களி முதலியவற்றைத் தின்ன ஆரம்பித்திருக்கின்றன. சிறிது சுறுசுறுப்பாகவும் காணப்படுகின்றன கேழ்வரகுக் களியைக் கையிலிருந்து எல்லா மீன்களும் சாப்பிடும் சமபந்தி போஜனம் காணத்தக்கது. இவை உருவத்தில் பெரியனவாக இருந்தாலும் இவைகளைக்கண்டு மற்ற சிறு மீன்கள் பயப்படுகிறதில்லை ஆனால் முத்துக்கெண்டைகன்மட்டும் இப்பந்திக்கு வருகிறதில்லை. கூடியசேக்கிரம் அவைகளும் வந்து சேர்ந்துவிடலாம்.

அயிரை மீன் (Loach) இது உருவத்தில் சிறியது. உடல் நீளமாகவும் உருண்டையாகவும் இருக்கும். முதுகுப்புக்கம் வரி வரியாகத் தோன்றும் வெள்ளைக்கோதுமை நிறம்போலிருக்கும். இவை தண்ணீரின் அடியில் படிந்துள்ள அழுக்குகளைத் தின்று நீரினடியிலேயே வாழும் தன்மையது. சில சமயங்களில் மணலுக்குள் புகுந்துகொண்டு தலையை மட்டும் சிறிதளவு வெளியே நீட்டிக்கொண்டிருக்கும். உடலை நெளித்து நெளித்து நீந்தும்.

இம் மீன்களுக்குத் தொட்டிகளில் இயற்கைத் தோற்றமளிப்பதற்காகவும், மீன்களுக்கு வேண்டிய பிராணவாயு கிடைப்பதற்காகவும் வாலி வின்னேரியா (vallisneria spiralis) என்ற ஒலைப்பாசியும், அல்லிக்கொடியும் மற்றும் சில நீர்ப்பூண்டுகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பூண்டுகள் மீன்கள் விடும் கரியமில் வாயுவை எடுத்துக்கொண்டு மீன்களுக்குப் பிராணவாயுவைக் கொடுப்பதோடல்லாமல் மீன்களுக்கு ஆகாரமாகவும் ஆகின்றன.

தண்ணீரை அடிக்கடி மாற்றுவதனாலும் குழாய்த் தண்ணீரையே உபயோகிப்பதாலும் மீன்கள் தங்கள் இயற்கை எழிலையிழந்து சோபையற்றுக் காணப்படுகின்றன ஆகவே குழாய்த் தண்ணீரை உபயோகிக்க நேரும் போது பல நாட்கள்வரை மாற்றாமலும் அதிகஅளவு தண்ணீர் இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்வதும் நலமென்று தோன்றுகிறது.

நம் பள்ளிச்சிறுவர்களிட்கூட சிலர் தங்கள் வீடுகளில் சிறுகண்ணாடித் தொட்டிகளில் மீன்கள் வளர்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்களென்று அறிந்து நாம் இன்னும் இத்துறையில் ஊக்கமடைகிறோம். அவர்களுக்கு எம் அனுபவங்களை அவ்வப்போது தெரிவிப்போம்.

G. தேவஇரக்கம்,

கீழ்வாயில் கிளைப்பள்ளி.

நான் கண்ட மகாத்மா.

தலைப்பிலிருந்து வாசகர்கள் கட்டுரையாளர் மகாத்மா காந்தியோடு உரையாடியதாக எண்ணிவிடக் கூடாது.

‘நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே — நலமிக்க

நல்லார் சொல் கேட்பதுவும் நன்றே

நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே

அவரோடு இணங்கியிருப்பதுவும் நன்றே” — என்ற

மூதுரைக் கிணங்க “தேசத் தந்தை” என அழியாச்சரித்திரப் புகழ் பெற்ற மகாத்மா காந்தியடிகள் நம் தென்னாட்டிற்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த மூன்று தடவைகளிலும் அண்மையிற் காணும் பேறு கிடைத்தமைக்கு நான் பெருமை யுறுகின்றேன். அக்காலங்களில் நான் ஓர்

கல்லூரி மாணவனாக இருந்தேன். முதல் இரண்டு சுற்றுப்பிரயாணங்களிலும் அடிகள் அவர்களை “நாகர் கோவிலிலும்” மூன்றாம் தடவை வந்த போழ்து “திருவணந்த புரத்திலும்” காணும் வாய்ப்புப் பெற்றேன். முதல் தடவை வந்த போது நான் கல்லூரியில் “இண்டர்மீடியட் வகுப்பு படித்துக்கொண்டிருந்தேன். (அதாவது நடுத்தர வகுப்பு) அப்பொழுது நாங்கள், ஏனைய கல்லூரி மாணவர்கள் செய்ததுபோல எங்கள் கல்லூரியின் சார்பாகக் காந்தியடிக்கு ஒரு பணமுடிப்பு வழங்க வேண்டுமென்று ஆவலுற்றோம். ஆனால் “பூனைக்கு யார் மணிக்கட்டுவது?” என்ற பிரச்சினைக்கொப்ப கல்லூரி முதல்வரிடமிருந்து எங்கனம் அனுமதி பெறுவது, உடனடிப்பணத்திற்கு எங்கு செல்வது என்ற பிரச்சினைகள் எங்களுக்குப் பெரிய சஞ்சலத்தை உண்டுபண்ணின. இறுதிப் பிரயோகமாக நாங்கள் எப்படியும் “முதல்வரிடமே” எங்களது கவலைகளைத் தெரிவிப்பதென முடிவு செய்தோம். அப்பொழுது கல்லூரி முதல்வராக இருந்த ஆங்கிலேயப் பெருமகன் “G. H. Marsden” (மார்ஸ்டன்) அவர்கள். அவர் எங்களை ஆச்சரியத்தில் மூழ்கடிக்கும் விதத்தில் அனுமதி தந்ததோடு பணமுடிப்பளிக்க முன்பணம் தருவதாக கூறி “எழுபத்தைந்து” ரூபாய்கள் கொடுத்து எங்களை ஊக்குவித்தார். உண்மையில் அடுத்து அக்கால சூழ்நிலைக்குச் சற்று துணிகரமான காரியமே யாகும்

இனி இரண்டாவது சுற்றுப் பிரயாணத்தின் போழ்து நடந்த ஒரு சம்பவம் எனக்கு இன்று நடந்தது போல் நினைவிலிருக்கிறது அதாவது அப்பொழுது அடிகளும், அவர்தம் பரிவாரங்களும் நாகர்கோவிலில் எங்கள் உறவினர் ஒருவர் இல்லத்தில் தங்கி இருந்தனர். அங்கு நான் ஓர் தொண்டனாக அடிகளின் பக்கத்திலிருந்து சேவை புரிய வாய்ப்புக் கிடைக்கப் பெற்றேன். அன்று மாலை இரண்டு மணிக்கு முன் அடிகள் தனிப்பட்ட சில முக்கியமானவர்கட்குப் பேட்டியளித்தனர். அவ்வூர் பெண்மணிகள் காதுகளில் “பாம்படம்” அணிந்து வந்திருந்தனர். அவர்களுடன் மகாத்மா பேட்டியளிக்கும் பொழுது சில கேள்விகளைக் கேட்டனர். அக் கேள்விகள் ஆங்கிலத்திலிருந்தமையால், முன்னிருந்த நமது முதல் மந்திரியும், மகாத்மாவின் “சம்பந்தி”யும் ஆகிய ராஜாஜி அவர்கள் தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்தனர். உரையாடல் பெண்கள் நகை அணிவதைப்பற்றி இருந்தது. அடிகளார் அவர் தம் பக்கத்தில் வீற்றிருந்த வாழ்க்கைத் துணைவி அன்னை “கஸ்தூரிபாயை”ச் சுட்டிக்காட்டி நகைகள் அணியாத இவ்வம்மையார் உங்களுக்கு அழகுடையவளாகக் காணப்படவில்லையா? என்று வினவினார். மகாத்மாவைத் தரிசிக்க வந்த பெண்கள் அச்சத்தாலும், நாணத்தாலும் வாளா இருந்தனர். அவர்களில் படித்த பெண்மணி ஒருவர் தம் கையில் அணிந்திருந்த நான்கு பொன்வளையல்களையும் கழற்றி அடிகளின் முன் வைத்து பொதுநலத் தொண்டிற்கு அர்ப்பணம் செய்தார். அன்று சாயங்காலம் பொதுக் கூட்டத்தில் அவைகள் ஏலமிடப்பட்டன. அவற்றை இருதிறைம்பது ரூபாய்களுக்கு வலத்தில் வாங்கியவர் வேறுயாருமில்லை. அன்று மகாத்மா தங்கி இருந்த வீட்டிற்குரிய வாராகும். நகையைக் கழற்றிக் கொடுத்த பெண்மணி, நகையை ஏலமெடுத்தவரின் மகளாகும்.

இனி முன்றாவது சுற்றுப் பிரயாணத்தின் போழ்து நான் “திருவணத் தபுரம்” கலைக்கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது அடிகளார் “ஹரிஜன முன்னேற்ற நீதி” பிரிப்பதற்காக வந்திருந்தார்கள். அன்று பொதுக்கூட்டம் ஏற்பாடு செய்வதில் வாவேற்புக்குமுவினர், மகாத் மாவின் சொந்த செளகரியத்தை முன்னிட்டு பிரித்த பணத்தின் ஒரு பெரும் பகுதியைச் செலவுசெய்து விட்டனர் இச்செய்தி அவருக்கு எதிர்க்கட்சியால் எவ்வாறோ தெரியப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது அடிகளார்க்கு ஏற்பட்ட ஆத்திரத்தில் அவர்களிடமிருந்து வந்த சொற்கள் அவருக்கு ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் இருந்த ஆர்வத்தை விளக்குவன வாகும். அடிகள் பொதுக்கூட்டத்தில் அடியிற குறிப்பிட்டிருக்குமாறு “தென்னையும், பலாவும் வாழைகளும் நிறைந்த இத்திருவாங்கூரில் என்னுடைய ஆகாரத்திற்கு வேண்டியதெல்லாம் ஒரு பளுவையும் ஓர் இளநீரும் தான், இவண் படுப்பதற்கு எனக்கு வெள்ளிபோல் பிரகாசிக்கின்ற சந்திரனின் கீழ்உள்ள வெறும் தரையே போதும். நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற பணியின் முழுக்கருத்தை இவ்வாவேற்பிற்காக இவ்வளவு பணம் விரையம் செய்திருக்கமாட்டார்கள். இஃது ஓர் மன்னிக்க முடியாத பாவச் செயலாம்” என்றவாறு கூறிய இவ்வுரைகளைக் கேட்கின்ற எந்த மனிதன் தான் அடிகளின் தாய்மையில் வசிகரப்படாமல் இருக்கமுடியும்? அடிகள் செல்லுகின்ற ஒவ்வொரு இடத்திலும் வதிகின்ற ஹரிஜனக் குடிசைகளை நேரில் கண்டு பார்ப்பது வழக்கம். அவ்வழக்கத்தை அனுசரித்து மறுநாட் காலை திருவணத்தபுரத்திலுள்ள ஹரிஜனக் குடிசைகளைச் சென்று பார்ப்பதற்குத் திட்டமிட்டிருந்தார். அடிகளை வாவேற்பு உபசரிக்கும் பொறுப்பு அங்குள்ள ஹரிஜன முன்னேற்றச் சங்கத்தலைவர்களாக இருந்த உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி “சங்கஞ்சசேரி” பாமேஸ்வரம் பிள்ளையும் நீதிபதி கோவிந்தனுமாகும் பிள்ளையவர் ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர் அன்று மகாத்மாவோடு காரில் அவருக்கு ஊழியம் செய்ய வந்திருந்தவர்கள் தாக்கற்பாபாவின் மகளும் மற்றொரு பிரபலத் தலைவரின் மகளும்ாவர். ஆனால் போதிய இடம் இல்லாதிருந்ததால் வேடிக்கையாகவும் உண்மை உணர்ச்சியோடும், அடிகள் அந்த இரு இடங்கையர்களையும் நீதிபதி கோவிந்தன் காலடியில் உட்காரும்படி பணித்தனர். ஆனால் அப் பெண்மணிகள் சுற்றுத் தயங்கியதை மகாத்மா உணர்ந்ததும், இதுகாறும் ஹரி ஜன மக்களுக்கு உயர்ந்த சாதி எனக் கூறிக்கொள்ளும் இந்துக்களாகிய நாம் செய்துவந்த தீமைகட்குப் ‘பிராயச சித்தம்’ செய்யுமுகத்தான் நான் உங்களை அவர் தம் பாதாரவிந்தத்தில் இருக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் என்று கூறினர். இவ்வாறு இன்று எத்தனை ஆத்மாக்கள் தாய்மையான மனத்தோடு சமூக சேவை செய்கின்றனர்?

வாழ்க அவர் தம் ஆவி!

எஸ். தேவதாஸ்

கட்டுரையாளர்,

தூய பேதுரு கீழ்வாயில் கிளைப்பள்ளி, தஞ்சை.

எமது உல்லாசப் பயணம்.

மாணவர்கள் தாங்கள் புத்தகவாயிலாகப் படிப்பதைவிட நேரிலே பார்த்து அனுபவித்து ஐம்புலன்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து அறிவதே இவ்வுல்லாசப் பயணத்தின் நோக்கம்.

எமது பள்ளியைச் சேர்ந்த 76 மாணவர்களும், 8 ஆசிரியர்களும், தலைமை ஆசிரியரை முதன்மையாகக்கொண்டு வியாழன் 18—3—54 அன்று பிற்பகல் 2 மணிக்கு பள்ளியின்முன் கூடி மாணவர்கள் 6 குழுக்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு குழுக்கும் ஓர் ஆசிரியர் தலைவராகவும் அவருக்கு உதவியாக மாணவத் தலைவனும், துணைத்தலைவனும் முதலியவர்களின் கண்காணிப்பில் அணிவகுத்து கால்நடையாகச் சரியாக 2-45 மணிக்கு தஞ்சை புகைவண்டி நிலையத்தை அடைந்தோம்.

அங்கு நமக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட பெட்டியில் மாணவர்கள் குழு குழுவாக ஏறி வசதியுடன் உட்கார்ந்துகொண்டார்கள். புகைவண்டி சரியாகப் பிற்பகல் 3-22-க்குப் புறப்பட்டு 7-15 மணிக்கு நாகை புகைவண்டி நிலையத்தை அடைந்தது பிரயாணத்தில் மாணவர்கள் தங்களுக்குக் குடிமைப் பயிற்சி வகுப்பில் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்ட வழிநடை பாட்டுக்கள், படகுப் பாட்டுகள், விளையாட்டுகள், தவிரைப்பாட்டு முதலியவைகளில் நேரத்தை உல்லாசமாகக் கழித்தார்கள். சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகு புகைவண்டி புறப்பட்டு சுமார் 7-30 மணிக்கு நாகூர் நிலையத்தை அடைந்தது. அன்று பூர்ண சந்திரன். ஆகையினால் சந்திரன் தன்னுடைய பூர்ண உருவத்தோடு கடலிலிருந்து புறப்படுவதையும், அலைகள் கடற்கரையில் மோதுவதையும், அதனுடைய பிம்பம் கடலில் பிரதிபலித்தலையும், மாலுமிகளுக்குத் தாங்கள் கடற்கரை யடைந்துவிட்டோம் என்று நினைக்கும்படியான வெளிச்சம் கொடுக்கக்கூடிய கலங்கரை விளக்கம் (Light House) வானளாவி சலவைக் கல்லில் செதுக்கப்பட்டதைப்போல் காணப்பட்டதையும் கண்டு மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் ஆச்சரியப்பட்டனர்.

நாகூர் புகைவண்டி நிலையத்தை அடைந்தவுடன் குழுத் தலைவர்கள் தங்களுடைய குழுக்களைச் சேர்த்து அணிவகுத்து இந்தியாவிலே பிரசித்திபெற்ற நாகூர் தர்க்காவைப் பார்க்கச் சென்றோம். நாகூர் தர்க்கா புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து சுமார் 2 பர்லாங் தூரத்திலிருக்கிறது. அன்று சந்திரனுடைய ஒளி தர்க்காவின் மரோராவில் பட அதனுடைய ஒளி தடாகத்தில் பிரதிபலிக்க எல்லோரும் கண்டு களித்தோம். ஒவ்வொரு வியாழனன்றும் அங்கு பார்த்தியா பண்ணுவதற்கு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் போவது வழக்கம். அன்றையதினம் அதிக மக்கள் வந்திருந்ததனால் மாணவர்கள் ஒருவர் ஒருவராகச் சென்று நாகூர் தர்க்காவின் அழகையும், சிறப்பையும் கண்டு களித்தனர். நாங்கள் முஸ்லிம் சாபுகளால் காண்பிக்கப்பட்ட தங்கப் பெட்டியையும், வெள்ளிக் கதவுகளையும், சலவைக் கற்களாலும்,

வர்ணம் தீட்டப்பட்ட கற்களாலும் அமைக்கப்பட்ட தூண்களையும், கண்ணாடியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கோபுரத்தையும், பலவித மின் விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்ததையும் கண்டு ஆனந்தித்தோம்.

பிறகு அன்று இரவு நாகூரிலுள்ள தேசிய உயர்நிலைப் பள்ளியில் தங்கினோம். மாணவர்கள் தாங்கள் கொண்டுவந்த உணவை உண்டு சற்று நேரம் நிலவில் உலாவி சரியாக 10-30 மணிக்கு உறங்கினார்கள்.

மறுநாள் 19—3—54 காலை 5 மணிக்கு எழுந்து மாணவர்கள் தங்கள் காலைக்கடனை முடித்துவிட்டு 5-30 மணிக்கு அணிவகுத்து நாகூர் கடற்கரை அடைந்தார்கள். இரவில் வெளிச்சம் கொடுத்த பூர்ண சந்திரன் மறைய, காலையில் தன்னுடைய செங்கதிர்களுடன் சமுத்திரத்தின் மத்தியிலிருந்து உதிக்கும் சூரியனைக் கண்டு மாணவர்கள் கடவுளுடைய வல்லமையை அறிய ஆவாகொண்டார்கள். மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் கடற்கரை ஓரமாக நடந்து நாகபட்டினம் அடைந்தோம். மாணவர்கள் கடற்கரையில் சிப்பிகள் எடுப்பதிலும், கடலில் விளைடாடிக்கொண்டும், அலைகள் மோதுவதைக்கண்டு ஆனந்தித்துக்கொண்டும் முகமலர்ச்சியுடனும், சந்தோஷத்துடனும் நாகை கலங்கரை விளக்கம் அடைந்தார்கள். புகைப்படம் எடுக்கும் ஆசிரியர்கள் இயற்கைக் காட்சிகளையும் புகைப்படம் பிடித்தார்கள். பிறகு சாலையின் மூலமாக நடந்து நாங்கள் காலை சிற்றுண்டியை (Modern Cafe) என்ற காப்பிக் கிளப்பில் சாப்பிட்டுவிட்டு, நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டவாறு எஃகுக் கம்பி, எஃகுத் தகடு செய்யும் தொழிற்சாலை (Steel Rolling Mills) பார்வையிட்டோம். அங்கு மாணவர் இருபது இருபது பேர்களாகச் சென்று எஃகு உஷ்ணப்படுத்தப்பட்டு, சிறு சிறு கம்பிகளாகவும், பேல் தகடுகளாகவும் செய்யப்படுவதையும், அவைகளை ஒழுங்காக அடுக்குவதையும் பார்த்துவிட்டு இந்தியாவில் டச்சுக்காரர்கள் குடியியலிய காலத்தில் கொடியேற்றிய இடம் (Dutch Flag Staff) பார்வையிட்டோம்.

கடைசியாக நாங்கள் கலங்கரை விளக்கம் (Light House) பார்க்கச் சென்றோம். அதற்கு அதிகாரியாக உள்ளவர்கள் அதன் பளிங்கு விளக்கின் அமைப்பைப்பற்றி மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் விளக்கிச் சொன்னார்கள். மாணவர்கள் தடவைக்கு இருபத்தைந்து பேர்களாக மேலே ஏறிப் பார்த்தார்கள். முதல் பகுதியை கணம் பொன்னுசாமிய்யர் அவர்கள் அழைத்து மேலே சென்றார். சுமார் அது 100 அடி உயரமிருக்கும் விளக்கின் சமீபம் சென்று அங்கிருந்து நாகை நகரைப் (Panoramic View) புகைப்படம் எடுத்தார்.

இந்தக் கலங்கரை விளக்கம் (Light House) 10' சுற்றளவு 100' உயரமுள்ள ஒரு பெரிய கோபுரமாகக் கடல் அருகே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சூரிய வெளிச்சத்தில் இது சலவைக் கல்லால் பெய்யப்பட்ட கோபுரம்போல் காணப்படுகிறது. இதிலுள்ள விளக்கு அவ்விடவின் வாயுவினால் எறிகிறது. இந்த வாயு கீழேயுள்ள சிலிண்டர்களிலிருந்து விளக்குக்கு கம்பியின்மூலம் வருகிறது. இதனுடைய ஒளி சுமார் 12 மைல் வரையில் தெரியும். இந்த விளக்கு சமீபத்தில் மேலே 7 பிரிசமும் கீழே 5 பிரிசமும் வளைவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த விளக்கின் பிரகாசம் அவைகளின்

மூலமாக அதிக தூரத்தில் பிரகாசமாகத் தெரிகிறது. இதனுடைய ஒளி 3 செகண்டிற்கு ஒரு முறை தெரிகிறது. இதனுடைய மங்காத வெளிச்சம் இரவில் மாலுமிகளுக்கு நாகப்பட்டனம் கடற்கரை வந்தடைய உதவியாயிருக்கிறது. இவ்விளக்கு தானாகவே இருட்டின. பிறகு பிரகாசம் கொடுக்க ஆரம்பிக்கும். பகலில் தெரியாது இரவில் பிரகாசம் கொடுக்கும்.

பார்க்கவேண்டிய இடங்களைப் பார்த்துவிட்டு மத்தியானம் பகல் உணவு சாப்பிட்டோம். பிறகு: சற்றுநேரம் 2 முதல் 3-30-மணிவரை ஓய்வு எடுத்து பிறகு 4-மணிக்கு மாலை சிற்றுண்டி இனிப்பு, காரம், காப்பி முதலியவை களுடன் சாப்பிட்டுவிட்டு குழுக்களைக் குழுத் தலைவர்கள் சோதித்து, அணி வகுத்து நான்கு புடைவண்டி நிலையத்தில் நிற்க புடைவண்டிவா நமக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பெட்டியில் மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் வசதியாக ஏறிக் கொண்டோம். எங்களுக்கு நான்கையிலு உதவியளித்த கணம் உயர் திருவாளர் நேசையா, கனகராஜ், அப்துல் வாகாப் முதலியவர்களுக்கும், நான்கு ஸ்டேஷன் மாஸ்டர், நாகூர் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் முதலியவர்களுக்கும் நான்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

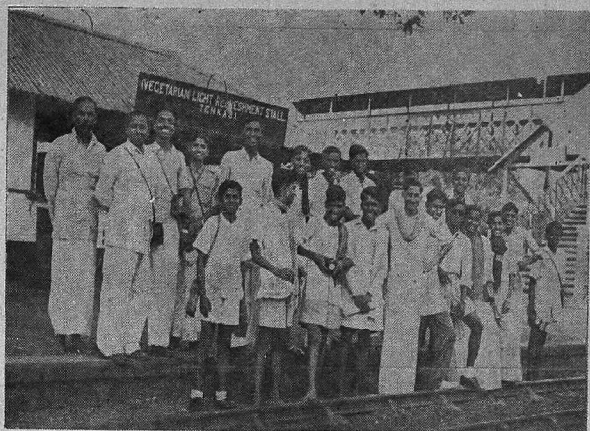
புடை வண்டி நான்கையிலு மாலை 4-45 புறப்பட்டு தஞ்சை நிலையத்திற்கு மாலை 8-15 வந்து சேர்ந்தோம். இங்கும் தஞ்சையில் இடவசதி செய்துகொடுத்த உயர் திருவாளர் G. Ratraj, புடைவண்டி நிலையம் மேற்பார்வையாளர் அவர்களுக்கு நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் நம் பள்ளிக்குச் சென்று பிறகு அவரவர்கள் தங்கள் இல்லத்திற்கு 9-மணிக்குச் சென்றோம்.

இந்தக் கேளிக்கைப் பயணம் வெற்றிகரமாக முடிக்க உதவியளித்த என் உடன் ஆசிரியர்களுக்கும், இந்த பயணத்திற்கு தலைவராக இருந்த உயர் திருவாளர் G. தேவ இரக்கம் அவர்களுக்கும், எங்களுக்கு ஊக்கமும் பொருள் உதவியும் ஆசி கூறிய எம்ப்ளீரியின் பிரின்ஸ்பால் உயர் திருவாளர் J. G. கோயிற் பிள்ளை அவர்களுக்கும் எங்களுடைய நன்றி உரித்தாகுக.

உல்லாசப் பயணத்தில் பங்கேடுத்த ஆசிரியர்களும்

மாணவர்களும்.

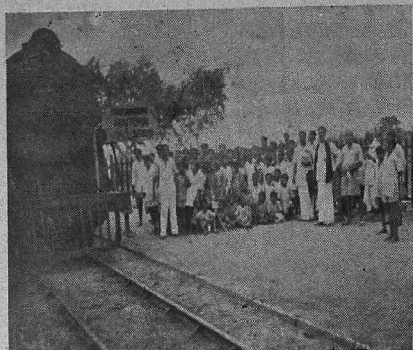
1. தலைவர் :—	உயர்திருவாளர் G. தேவ இரக்கம்.
2. பயணத்தை நடத்துகிறவர்கள் :—	" G. P. தனராஜ்.
	" S. நாராயணசாமி.
3. மாணவ தலைவர் :—	" சுல்தான் பிரான்,
உபதலைவரும், சுற்றுப்பிரயாண மந்திரியும் :—	" சிவவடிவேலன்.
4. செய்திதரும் உத்தியோகஸ்தர் :—	" S. பொன்னுசாமி ஐயர்.
5. பிரயாண உத்தியோகஸ்தர் :—	" B சிவஞானம்.

Educational Tour — The party at Tenkasi.

**Educational Tour — Our party at Suchendran,
Near Cape Comorin.**

Palace School :
Excursion to Adutburai.

Photo — S. Chidambaram.

Excursion to
Kumbakonam : on the
Bank of Cauvery.

Photo — P. Punniampurthi.

6. சாப்பாடு முதலியவைகளைக் கவனிக்கும் உத்தியோகஸ்தர்:— உயர்திருவாளர் E. A செல்லதுரை.
 ,, F. பிரடரிக்.
 7. முதல் சிகிச்சை :— ,, S ஜெயராமன்.
 8. புகைப்படம் பிடிக்கும் ஆசிரியர்கள்;— ,, G. தேவஇரக்கம்
 ,, G. P. தனராஜ்
 ,, B. சிவஞானம்
 G. தேவஇரக்கம் G. P. தனராஜ்
 பயணத் தலைவர். S. நாராயணசாமி
 பயணத்தை நடத்துகிறவர்கள்

எமது பள்ளியின் = = = = பல இயக்கங்கள்

அன்பு உடையீர் !

எதனையும் எட்டளவில் கண்டு மகிழாது செயல் முறையிலும் செய்து இன்புறுதலே கல்வியின் குறிக்கோள். ஆதலின் அரசியலார் இன்று வகுத்துள்ள கல்வித் திட்டத்தின்படியே நமது பள்ளி எல்லாத் துறைகளிலும் மேம்பட்டு வருகின்றது என்பது யாவரும் நன்கறிந்த உண்மையாகும்.

நமது பள்ளியில், இவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டாக, 1 முதல் 3 படிவங்களுக்கு என ஒர் தனி அஞ்சல் நிலையம், சிறு கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை, இலவசப் படிப்பகம் முதலியன நிறுவப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன. அஞ்சல் நிலையம் :—

இங்கு ஒர் அஞ்சல் நிலையம் நிறுவப் பெற்று, மாணவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் குறைந்தது 4 அணு வீதம் சிறு சேமிப்பு செய்துகொள்ள ஒர் (Savings) பாங்கியும் உளது. இதில் ஆசிரியர்களும் ரூ 1 வீதம் சேமித்து வைத்துள்ளனர். சுமார் 100 மாணவர்கள் இச்சேமிப்புத் திட்டத்தில் பங்கு கொண்டுள்ளனர். பணம் பாங்கியில் போடுவதற்கும், பெறுவதற்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு (Pass Book) புத்தகம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் காலை முதல் மாலை 3 மணி வரை பள்ளிக்கூட நாட்களில், இங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தபால் பெட்டியில் போடப்படும் கடிதங்களை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து, தலைமை அஞ்சல் நிலையத்திற்கு கொண்டு செல்லவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இங்கு தபால் முத்திரைகள்,

கடிதங்கள், உரைகள் முதலியனவும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இதனைத் திரும்பப் படத்துகின்றவர் திரு சீகிவாசன் ஆகும்.

அலுவலாளர்கள் :—(மாணவர்கள்)

1. கிருஷ்ணமூர்த்தி 3-ம் படிவம்	} கண்ணாணிப்பாளர்.
திரு. சீகிவாசன் (ஆசிரியர்)
2. கிருஷ்ணன் ”	
3. வைத்திலிங்கம் 1-ம் படிவம்	

சிறு கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை :—

மாணவர்கள் வெளியிற் சென்று உடற்குத் தீங்கிழைக்கும், தின்பண் பங்களை வாங்கித் தின்றதவாறு சுவை மிகுந்த மிட்டாய் வகைகள், மற்றும் அவர்களுக்குப் பயன்படும் எழுதுகோல், பென்சில், ரப்பர் முதலிய பல்வகைப் பொருள்களும் இக்கூட்டுறவுப் பண்டகசாலையில் விற்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மாணவனும் குறைந்தது 4 அணா வீதம் சுமார் 80 மாணவர்கள் இதில் பங்கு பெற்றுள்ளனர். ஆசிரியர்களும் அங்கத்தினர்களாக சேர்ந்துள்ளனர்.

கூட்டுறவின் அடிப்படையான நோக்கம். இவ்வியக்கம் நன்கு நடைபெற்று லாபம் கிடைத்தல் வேண்டும் என்பதே. ஆதலின் பங்குதாரர்கள் ஒவ்வொருவரும் இதில் கண்ணுங் கருத்துமுடையவராய் இருப்பர். வருட இறுதியில், கிடைக்கின்ற லாபத்தில் பங்குதாரர்களுக்கு இருதாறு சதவீதம் (Dividend) பங்கு கிடைக்கும்படி ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனை நன்கு நடத்துகின்றவர்

மாணவ அலுவலாளர்கள் :— கண்காணிப்பு ஆசிரியர் :—

1. அனந்தநாராயணன் 3-ம் படிவம்	} திரு. சிறம்பரம் அவர்கள்
2. கிருஷ்ணன் ”	
3. தியாகராசன் ”	

இலவசப் படிப்பகம் :—

“நூல் பல கல்” என்பது ஆன்றோர் கூறிய பொன் மொழி. பள்ளிக் கூட நாட்களில் இப்படிப்பகத்தில் தினசரி செய்தித்தாள்கள், கலைமகள், குமுதம், ஆனந்த விகடன் போன்ற பல மசத, வார வெளியீடுகளும், மாணவர்கள் படிப்பதெற்கென உள்ளன. தினந்தோறும் பிற்பகல் 1-20 மணிமுதல் 2-10 வரை உள்ள நேரத்தை வீணாக்காது இப்புத்தகங்களை மாணவர்கள் படித்து வருகின்றனர்.

இன்னும் மாணவர்களுக்குப் பயன்படுமாறு, சிறு தமிழ்க் கதைப் புத்தகங்களும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. “தொட்டினைத்தாறும் மணற்கேணி மாந்தற்குக் கற்றனைத்தாறும் அறிவு” ஆதலின் இத்தகைய மெளன வாசிப்பினால் எல்ல தமிழ் ட்டையில் பேசுவதற்கும், எழுதுவதற்கும் மாணவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு ஊன்றுகோலாகும்.

இதனை நடத்துகின்றவர்

மாணவ அலுவலராளர்கள்.

கண்காணிப்பு ஆசிரியர்:—

1. அரங்கசாமி 3-ம் படிவம்

த. கி. சுந்தரம்.

2. ஜகதீசன்

3. சாரங்கபாணி 2-ம் படிவம்

மேலே கூறப்பட்டுள்ள இவ்விதக்கங்களை சீரிய முறையில் நடத்துவதற்கு ஊக்கமளித்து வருகின்ற போஷுகர் உயர்திரு. ஜே. ஜி. கோயிற் பிள்ளையவர்கட்கும், தலைவர் உயர்திரு. த. கி. சுந்தரமய்யர் (Senior) அவர்கட்கும் வணக்கங்கள் பல. இன்னும் அண்மையில் தருந்த கட்டிடம் அமைத்துவிடின் ஓர் சிறு கண்காட்சி நிலையத்தையும் அமைத்துவிட மாணவர்கள் மிகுந்த ஆர்வங்காட்டி வருகின்றனர் இறைவன் அருள் புரிவாராக த. கி. சுந்தரம், (ஆசிரியன்.)

எங்கள் இன்பப் பயணம்

தூய பேதுரு உயர்கிலைப் பள்ளியிலிருந்து மாணவர்கள் 20 பேரும் ஆசிரியர்கள் எவ்வருமாகக் குறித்த நாளில் புகைவண்டி நிலையம் சென்றடைந்தோம்.

பையன் வகையாக நின்ற மாணவர்கள் அனைவரும் புகைவண்டியில் ஏறிக்கொண்டோம். சேனையிலே வீரர்களிடம் காணுகின்ற ஒழுங்கு அன்று எங்களிடம் காணப்பட்டது.

எங்கள் இன்பப் பயணம் இந்தியாவின் தென்பகுதியிலுள்ள இயற்கை எழில் வளம் செறிந்த குற்றாலம், திருவனந்தபுரம், கன்னியாகுமரி ஆகிய இடங்களைக் கண்டு திரும்புவதேயாகும். பயணம் செல்லுவதால் அடையும் பயன் சென்று திரும்பிய பின்னரன்றோ தெரியும்! அறிவின் வளர்ச்சி ஐம்புலன்களின் வாயிலாக அறிய அறிய அதிகப்படுகிறது.

காலே புறப்பட்டு மாலை தென்காசியை அடைந்து அன்று இரவை அங்கேயே கழித்தோம். வட இந்தியாவில் ஓர் காசியுண்டெனினும் தென்னிந்தியாவிலும் விசுவநாதராலயம் உள்ளதோர் காசியுளதென வறிய மகிழ்வுண்டாயிற்று.

மறுநாட் காலேச் சிற்றுண்டிக்குப் பிறகு திருவனந்தபுரம் புறப்பட்டோம். செங்கோட்டை தாண்டிய பின்னர் மலையாளது ஐந்திடங்களில் குடையப்பட்டு, குகைகளினுடே புகைவண்டி புருத்தோடுகிறது. இவ்வைந்து குகைகளினுள்ளும் 'ஆரியன் காவு' என்ற குகையே நீண்டதொன்றாகும். வாணாளவி யோங்கிதிற்கும் தேக்கு, வேங்கை, சந்தனம், கோங்கு, பலா முதலிய காட்டு மரங்களின் செறிவும் ஊட்டே வாழை, தேயிலை நெற்பயிர் ஆகிய பயிர் வகைகள் நிறைவும் முறையே இயற்கையும் செயற்கையும் காட்டியதுடன் கண் கொள்ளாக் காட்சியாக மிளிர்கின்றது. இயற்கை வனப்பை புணருங்கால் உண்டாகுமின்பந்தான் என்னே!

மாலை ஐந்து மணிக்கு திருவனந்தபுரம் கொண்டு சேர்த்தது. சுதேச மன்னர் ஆட்சியாம் திருவாங்குரின் தலைநகர், சோரோட்டின் வழிவந்தோர் வதியுமிடம் ஆகிய அப்பட்டினம் கண்டபோது மகிழ்வு பொங்கியது. ஆங்கு அரபிக்கடலருகே செம்படவர் மீன்பிடிக்கும் காட்சி, ரப்பர் மாங்களினின் றும் பாலெடுத்து ரப்பரினால் பலவிதக் கருவிகளாக்கும் தொழிற்சாலை, அனந்த பத்மநாபராலயம், மிருகக்காட்சிசாலை, உயர்ந்த மிருகங்களினுடல் கள், கலைநுணுக்க வேலைப்பாடுகளடங்கிய காட்சிசாலை (Museum) திருவ னந்தபுரத்திற்கே சிறப்புத்தரும் தந்தத் தொழிற்சாலை, மன்னர் வசிக்கும் அழகிய மாளிகை, விண்மீன்கள் கணிக்கப்பெறும் டீச்சத்திரசாலை, மாதா கோவிலொன்றின்மீது நின்று மக்களை வாழ்த்துகின்ற ஐசநாதர் உருவச் சிலை, வானஊர்திகள் வந்திறங்கும் நிலையம் ஆகியவைகளே காணத்தகு காட்சிகள்.

இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக, ராடோறும் காலை சரியாக 9 மணிக்கு கௌடியார் அரண்மனையினின்றுப் புறப்பட்டு அனந்த பத்மநாபராலயம் சென்று இறை வணக்கம் செலுத்தித் திரும்புகின்ற மன்னனை மக்கள் கண் குளிரக்கண்டு வணங்கும் நிலையும், மன்னனும் தெரு வழியே பொறி வண்டி யிவர்த்து கைகூப்பிய வண்ணம் போகும் நிலையும் எவர் உள்ளத்தையும் ஈர்க்கின்றன. ஒடுகின்ற வாகனங்களனைத்தும் ஆங்காங்கு நிறுத்தப்பட்டு மக்கள், ராஜதரிசனம் செய்யும் மாண்பை உன்னுங்கால் சோரோட்டுப் பெருமை இன்று மிளர்வதைக் காண முடிகிறது.

மூன்று நாட்கள் அங்குத் தங்கியபின் இந்தியாவின் தென்கோடிக்குக் கிளம்பினோம். திருவனந்தபுரத்திலிருந்து கன்னியா குமரிக்கு 56 கல் தொலைவுண்டு. முழுவதும் சிமெண்டினால் (Cement) அமைக்கப்பெற்ற சிறந்ததோர் பாதையுண்டு அரபிக்கடல், வங்காள விரிகுடா, இத்துமகா சமுத்திரம் ஆகிய முக்கடல்கள் ஒன்றுமிடம் காண உள்ளம் பூரித்தது. காலையில் கதிரவன் கடலினின்று எழுவதும், மாலையில் கடலினுள்ளே மறைவதும் அங்குக் கண்டபோது, கதிரவனும் ராடோறும் கன்னியா குமரியைக் காணக்குளித்து முழுகுகின்றனென முடிவு செய்தோம்.

ஆங்குப் பரதவர்கள் காலையும் மாலையும் படகிலேறிப் பாய்மாததை விரித்துப் பறக்கவிட்டு மீன்பிடிக்கப் பாய்ந்தோடும் பெருமுயற்சியைக் கண் ணுற்றபோது, மக்களது உழைப்பின் உயர்வை உணர்ந்தோம். குமரிக் கோவில் இங்குண்டு. அங்கே சென்று ஒரு சிலர் வழிபாடு செய்தோம். குமரி முனையிலிருந்து திரும்பும்போது சுசேந்திரம் என்னும் ஸ்தலத்திற்கு சென்று வணங்கினோம். அன்று மாலை திருவனந்தபுரத்தை அடைந்தோம்.

புறப்பட்ட மறுநாட்காலை தென்காசியை அடைந்தோம் ஆங்கிருந்து மூன்றரைக்கல் தொலைவிலுள்ள குற்றாலத்திற்கு மோட்டாரில் போனோம். மலையுச்சியினின்றும் வீழ்ந்து மக்களைப் பல பிணியினின்றும் காப்பாற்றப் பயன்படுகின்ற நீர்வீழ்ச்சிகளைக் கண்டோம்.

இம்மலையில் ஓர் சிற்றாறு திரிகூடமென்னுமிடத்திலுற்பத்தியாகி முதன்முதலில் சுமார் 100 அடி உயரத்தினின்று விழுகிறது. இதைத் தேனருவி என்பர். இதன்மையால் புலியருவி பென்றென்றுண்டு,

இதன் கீழே சுமார் ஒற்றைக்கல் தொலைவில் சண்பகர் தேவியருவி 288 அடி உயரத்தினின்றும் விழுந்தது மேற்கில் சுமார் ஐந்து கல் தொலைவில் ஐந்து பிரிவுகளாக விழுமிடம் ஐந்தருவி பெணப்படும்.

குற்றாலத்தின் தட்டவெப்ப நிலையும், நீரருவிகளும், உடல் வளர்ச்சிக் கும், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஏற்றவை. நீரருவிகளில் விழுந்த நீர், பல மூலிகைகளில் படிந்து வருவதால் உடலுக்கு நலன் தருகின்றது. மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் இன்புறக் குளித்து மகிழ்ந்தோம் இப்பிரயாணம் புனைப்படம் எடுப்போர்க்கு ஓய்வில்லாமல் செய்தது.

நம் நாட்டில் இத்தகைய சிறப்புக்கள் எத்தனையோ!
எல்லாவற்றையும் கண்டு இன்புறும் நாள் எந்நாளோ!

ஆ. சாமிஅய்யா,
ரு-ஆம் படிவம், 'ஈ' பிரிவு.

கனவிலே வந்தார் !

“தமிழா ! எழுந்திரு” வென்று தட்டியெழுப்பினார் இளைத்துக் களைத்த ஆனால் தமிழ் வளத்திலே திளைத்துக்களித்த திருவுடல்—ஒரு தொண்டு கிழவர். துண்ணென்றெழுந்தேன். அவர் என்னை ‘வா’வெனத் தம்மோடழைத்தார். பின் சென்றேன்.

பசும் கழனிகள், தண்ணீரோடைகள், இன்னீரருவிகள், இனிய சோலைகள், பசும் புல் வெளிகள் எங்களை வா வா வென அழைத்தன. மாங்குயில்கள் இன்னொசை இசைத்துக் கொண்டிருந்தன. வண்ணமயில்கள் ஆடிக்கொண்டிருந்தன. இனிய தென்றல் வீசிக்கொண்டிருந்தது. பன்னிறப் பூக்கள் தம் நிறத்தாலும், திறத்தாலும், நறு மணத்தாலும் எங்களை மகிழ்வித்தன. காங்கள் சென்றுகொண்டே இருந்தோம்.

எங்கெனதிரோ தண் புனற்பரப்பு விரிந்து கிடத்தது. ‘அவர்’, “அன்பா இரு” வென என்னை இருத்திவிட்டு எங்கோ சென்றார் சற்று நேரத்தில் ஒரு அண்ணப் படகோடு வந்தார். படகிலேறினோம் புனற்பரப் பெங்கும் படகுகள். படகுகளிலே ஆண்களும் பெண்களும் விண்ணோண்ணராக இன்னிசை யிசைத்துக்கொண்டு மிதந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் இன்னிசை வழங்கினர். அவர் தம் உள்ளங்களிலே அன்பு வழிந்துகொண்டிருந்தது அதனாற்றினே என்னவோ புனற்பரப்பு கரை காணுது விரிந்து கிடத்தது போலும்! எங்கள் படகு கரை கண்டது. புனைக் கடந்து தரையிலே நடந்தோம்.

எங்கெனதிரோ, விண்ணுலகு தோற்கும் தமிழுலகு கண்டோம்—துறக்கமோ வென மயக்கம் கொண்டேன். நீண்ட சாலைகள் ; இரு மருங்கும் கிழல் தரும் சோலைகள் ; தெருக்களிலே, தேனும் பாலும் பருகித்

தமிழ் மக்கள் உலவினர்! எங்கணுந் தமிழ் மணங் கமழ்ந்தது. தூய தமிழைக் கண்டேன். கழி பேருவகை கொண்டேன் எத்திக்கும் தித்திக்கும் செந் தமிழ்! இன்பத்தில் மிதந்தேன். தமிழரென்று கூறிக் தலை நிமிர்ந்து நடந்தனர் தமிழர். யாம் தமிழரென்று மார்தட்டிப் பேருவகையோடு பாரெங்கும் உலவினர் பைந்தமிழர். மறத்தமிழர் அறத்தை வளர்த்தனர். மறவோர் அறவோராய்த் திகழ்ந்தனர். இளந்தமிழ்க்குழவிகள் மழலைமிழற்றி மகிழ்ந்து விளையாடின. இன்பத் தமிழோம்பி இனியராய்ச் சீரியராய்த் திகழ்ந்தனர். தமிழ்த்தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம். 'தமிழுக்கு அழு தென்று பேர்—இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்' என்று அமிழ்தத் தமிழை ஆருயிரினுந் தலையாகக் காத்தனர். அருந்தமிழர் செய்வினைப் பயனுணர்ந்து கடமை யாற்றினர்.

அறம், மறம், அன்பு, பண்பு, ஆற்றல், அருள் — இவைகளே எங்கும் இலங்கின. உலகெலாம் உணர்ந்து, தெளிந்து பைந்தமிழின் பண்பிலே, செந்தமிழின் செழுமையிலே, தண்டமிழின் தண்மையிலே, வண்டமிழின் வளத்திலே ஊறிக்கிடந்தான் தமிழன். பார் முழுதும் தமிழாட்சி தான். எங்கும் மகிழ்ச்சி “பொருளற்றார் பூப்பர் ஒரு கால்; அருளற்றார் அற்றார்” என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தமையின் பொருளீட்டலினும் அன்பின் குழவியாகிய அருளீட்டலே அருமையானதென்று அருளாளராய் அன்பாளராய் விளங்கினர். குரலாலும், விரலாலும், குழலாலும் எழும்பிய இன்னிசை எங்கணுந் தங்கித் தேங்கித் தவழ்ந்து தமிழ் மணமாய்க் கமழ்ந்தது. ‘அவர்’ என்னை ஒளியால் விளங்கும் ஒரு மண்டபத்துள்ளே அழைத்துச் சென்றார். மின்னும் பொன்னும், கண்ணைக் கவரும் பன்னிற மணிகளும் மண்டிக்கிடந்தன ஒளி வடிவமான மண்டபத்திலே சுண்ண வண்ணச் சுவர்களையுடைய கண்ணைக்கவரும் ஒளிவடிவான மண்டபத்திலே இன்பஒலி ஒலித்தது. அது தமிழொலி உள்ளே :— ஒளி வீசும் அரியணை. அதிலே பாரெல்லாம் ஆட்சிபுரியும் தமிழன்னை வீற்றிருந்தான். கையிலே கோலேந்திக் கலையணிந்து காவியக்கடலுக்கும் ஒலியக் குன்றுக்கும் கலையரசியாய் இனிய நறுமணம் மிக்க தண்மலர் மாலையணிந்து மகிழ்வோடு இலங்கினான். அவன் வதனம் எழிலொடு களி நிரம்பியிருந்தது எல்லார்க்கும் முதன்மையானவளாய் விளங்கினான். தமிழ் மணம் வீசிக்கொண்டிருந்தது. மெல்லிய நல்ல குரலிலே குறளொலி ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. தமிழின்பத்திலே இறுமாந்திருந்த என்னை அவர், “அன்பா, கண்டாயா? களி கூர்ந்தனையா? என ஆமென்றேன் பிறகு என்னேவெறு எங்கோ அழைத்துச் சென்றார். “இதோ பார்” என்று சுட்டிக்காட்டினார் : உற்று நோக்கினேன். அங்கே, —

உணவும் நீரும் இல்லாராய் நடைப் பிணங்களாய் விலங்கினம் போல இலங்கினர் மக்கள் அவர்கள் புலியோடு விளையாட வில்லை : நலிவுற்றுக் கிடந்தனர். வீர வாழ்வு வாழவில்லை அடிமைகளாய் அல்லலுற்றுக் கிடந்தனர். பொன்னாண வாழ்வு வாழவில்லை. மண்ணோடு மண்ணாய் மதியற்றுக் கிடந்தனர். தமிழ் முழக்கம் செய்யவில்லை தமிழ் நாட்டின் தமிழ்த் தெருவில் தமிழே இல்லை. தெய்வப்புவவர் திருவள்ளுவர் உலகோர் உய்யத்தந்த அருங்குறளை ஒதவில்லை. அருந்தமிழ்ப் புவவரை அடியோடு மறந்தனர் இன்பமில்லை. எங்கணுந் துன்பந்தான். தமிழ் நாடு தானது

துறக்க உலகமாகக் காட்சியளிக்கவில்லை. நாகவுலகினுங் கீழ் கடைப் பட்ட தாயிருந்தது. உணர்ச்சியற்றுக் கிளர்ச்சியற்றுத் தளர்ச்சியுற்றுத் தன்னாடித் தன்னாடி நடை போட்டனர் தமிழ் மக்கள். நம் பெரும் அன்னை—மூத்த பெரும் செந்தமிழன்னை அரியாசனத்தில் வீற்றிருக்க வில்லை பலமிழந்து பலமிழந்து, கலையழிந்து, கோலிழந்து, முடியிழந்து கிடந்தாள். அவள் உடலில் எழில் நிறைந்திருக்க வில்லை. மாசும் மறுவும், தூறும் புற்றும் மூடிச் கிடந்தன அவள் பளிங்கு மன்றப் பொன்னம்பலத்தில் வெள்ளித்தவிரில் வீற்றிருக்கவில்லை. நனை சுவர்க்கடரை சிறு குடி வி லே மண்ணிற் கிடந்தாள்.

‘அவர்’ என்னைத் தட்டி யெழுப்பினார். “நீ காண்பது தான் இன்றைய தமிழகம் இது தான் தமிழர் நிலை. பொன்னான வாழ்வு வாழ்ந்த நம் தமிழர்தாம் உலகம் புகழப் புகழின் உச்சிகண்ட நம் தமிழர் தாம் இதோ நீ காணும் அவல நிலையிலிருக்கின்றனர். நம் தமிழ்த்தாயை ஒரு காலத்தில் அரியணையில் வீற்றிருந்த நம் செந்தமிழன்னையைப் பழைய நிலையிலிருக்கும்படிச் செய்யும் பொறுப்பு உன்னுடையது; உன் போன்ற தமிழினை ஞர் ஒரு டையது. அதுவே உன்-உங்கள்-கடமை. தலையாய கடமை. தமிழர்கள் கடமையை ஆற்றப் பிறந்தவர்கள்; மொழியைக் கலையை வளர்க்க வாழ்பவர்கள்; வீரத்தின் விளைநிலம்; பாராளப் பிறந்தவர்கள்; சீரான வாழ்வு வாழப்பிறந்தவர்கள்; திக்கெங்கணும் தமிழொலி பரப்பத்துணிந்தவர்கள்; அறவோர்; மறவோர், புகழாளப் பிறந்தோர், என்று இவ்வுலகில் நிலைநாட்டி, பழந்தமிழ்ப் பெருமையை மீண்டும் நிலை நிறுத்த வேண்டியது உன்-உங்கள்-பொறுப்பு” என்று கூறி ‘அவர்’ மறைந்தார்.

‘அவர்’ யார்? அவர்தாம் நம் தமிழ்த் தந்தை திரு வி க. ஆம்! காந்தியமும் பொதுவுடைமையுமே கடைத் தேற வழியெனக்காட்டிய கலியாண சுந்தரனார் தாம் அவர் தமிழுக்காகத் தமிழனுக்காகத் தன்னுணர் வற்றுப் பழம் பண்பு மறந்து, இன்பமொழிந்து, துன்பமுழன்று, அறிவிழந்து, அல்லலுற்றுக் கிடந்த-கிடக்கும்-தமிழர் கூட்டத்துக்காகத் தனித் தமிழ்த் தொண்டாற்றத் துணிந்த திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார் தாம் அவர். “தமிழர்களே! நீங்கள் தமிழர்கள்” என்று உணர்ச்சியூட்டிய தமிழ் ராட் டின் தனிப்பெருந் தலைவர்-தமிழ்ப் பெரியார் திரு வி க தாம் என் கணவிலே வந்தவர். அவர் எண்ணம் நிறைவேற நம் தமிழினைஞர் ஒற்று மையோடு செயலாற்ற முன் வருவார்களாக! வளமார் செந்தமிழ்ச் சுடர் கள்-தண்டமிழன்னையின் செந் தமிழ்ச் செல் வர்கள் கடமையாற்றத் துணிவார்களாக!

வாழ்க வண்டமிழ்!

இரா. சேடாத்திரி,

ஆறாம் அமைப்பு ‘அ’ - பகுப்பு.

நினைவிலே

அன்றொருநாள் என்னிரவில் அயர்ந்துறங்கும் வேளையிலே
அடித்தெழுப்பி ஒருருவம் அமர்த்ததென் னருகினிலே
தன்னுணர்வு இல்லாது தவித்திடமவ் வேளையிலே
தட்டிக் கொடுத்து எந்தலையைநி மிர்த்திற்று.

என்னையிவ் வாறுசெய்து எழுப்பியதி யாரென்று
ஏறிட்டுப் பார்த்தேனான் இருந்தவன் தமிழ்த்தாயே!

“ ஏன் அம்மா இவ்வேளை எழுப்பியதேனோ? என்றேன்.

“ எல்லாவென் வேதனையும் எடுத்தோத வந்தே ” நென்றான்.

“ சொல்லம்மா சுருக்கமாக; சுற்றுது மயக்க ” மென்றேன்.

“ சோம்பேறித் தனமுன்னே சுழலவிடு ” தென்றான்.

“ மல்லைபோய் சிறப்பக்கண்டு வந்தகளை ” ப் பென்றேன்.

“ மகனே! அவைகூறும் பண்பைவி ளக் ” தென்றான்.

“ தொல்லையாய் டோயிற் ” நென்று பல்லைக்கடித் துக் கொண்டு

“ தமிழர்தம் கலைத்திறனைக் காணவது காட்டு ” தென்றேன்.

“ வல்லக் கலைஞர்கள் வாழ்ந்திட்ட இந்நாட்டில்

“ வளருங்க லைகளெல்லாம் வளங்குன்றிப் போகு ” தென்றான்.

“ எனம்மா இவ்வாறு இயம்புகிறா ? ” யென்றேனான்.

இருசொட்டுக் கண்ணீரே விழுந்ததெ னென்பினிலே.

“ காணப்பா கலைகளையே கொலைசெய்யும் கருத்தாக்கன்

கணக்கின்றி கிளம்புகிறார் பணஞ்சேர்க்கும் நோக்கோடு.

மாணமே பெரிதென்று மதித்துவந்த என்மக்கள்

தாணந்த ருவதிலும் தயங்கினா ரில்லையன்று

ஏனம் எடுத்துப்பலர் இரந்துண்ணு மிந்நிலைக்கு

ஏனின்னு வந்ததென அறிவாயா மகனே ” யென்றான்.

“ ஏமாவும் மக்களே எங்கும் நிறைந்ததனால்

ஏற்பட்ட திக்கேடு ” என்பதைஇ யம்பினேனான்.

“ ஆ! மாறும் இவ்வுலகில் அண்டைநாட் டினர்போல்

உன்னுடைத் தாய்மொழியும் தாய்நாடும் போற்றினால்

தாமாகக் கலைகளே தளர்விட்டு வளரு ” மென்றான்.

தளர்ந்தவென் மனத்துள்ளே தக்கதொரு போராட்டம்

ஆமாக ஆக்கிவிட்ட அந்தச் சில சொற்கள்

ஆழமாகப் படிந்ததென் னிதயத்தின் அடியிலே.

“ அவரவர் தந்தாய் மொழியை வளர்க்கும்போது
 அயராது உன்மொழியை வளர்த்தல் வேண்டும்
 தனர்த்தாயோ வளர்ந்த இத்தேன் மொழியும்
 வளவ்ருன்று ” மென்றியம்பி மறைந்து போனான்.

ஆக்கியோன்,

அ. இரத்தினசாமி,

ஆகும் படிவம் 'ந'.

மறைந்திருக்கும் ஊர்கள்.

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பத்து வாக்கியங்களில் ஒவ்வொரு
 வாக்கியத்திலும் ஒரு ஊரின் பெயர் மறைந்திருக்கிறது. அதைக் கண்டு
 பிடியுங்கள் பார்க்கலாம். அப்படிக்கண்டுபிடிக்க முடிய வில்லை யென்றால்
 இப்பக்கத்தையே திருப்பிப்பாருங்கள். வரிசையாக ஊர்களின் பெயர்கள்
 கிடைக்கும்

1. அப்துல் லா கூர்மையான புத்தியுடையவன்.
2. அமிர்கான் பூர்ண சுதந்திரம் உடையவன்
3. இது நல்ல குடமாம் பலம் எட்டனுவாம்.
4. அவன் பெண் தாரா சுரம் கண்டு இருந்தான்.
5. சேகர் நூல் நூற்கிருன்
6. நீ வராவிடில் விகிதமாவது போடு!
7. நல்லவரிடம் நட்புக்கொள்ள டம்பமாக நடவாதே.
8. எப்படியடா மன்னிக்க முடியும்?
9. பொறுமை சூர்ணம் சாப்பிட்டால் வருமா?
10. பைத்தியக்காரன் காகிதம், கல், கத்தாழை இவைகளையும் தின்
 பான்.

S. கோவிந்த ராஜன்.

4-ம் படிவம், 6-ம் பிரிவு.

அதிகாரம்	01	அதிகாரம்	09
அதிகாரம்	02	அதிகாரம்	10
அதிகாரம்	03	அதிகாரம்	11
அதிகாரம்	04	அதிகாரம்	12
அதிகாரம்	05	அதிகாரம்	13
அதிகாரம்	06	அதிகாரம்	14
அதிகாரம்	07	அதிகாரம்	15
அதிகாரம்	08	அதிகாரம்	16
அதிகாரம்	09	அதிகாரம்	17
அதிகாரம்	10	அதிகாரம்	18

—: அதிகாரம்

மகிழ்ச்சிச் செலவு (புதுவை)

இன்பம் என்பது பலவிதம். அதனுள் மாணவர்களாகிய நாம் அடைய வேண்டுவது சிலவே. அவற்றுள் உல்லாசச் செலவு இன்பம் பயக்க வல்லது. இன்று மேளுகளை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குப் பயிலும் மாணவர்களின் அரும் பெரும் கல்வி முறையில் நூற்றுக்கு எழுபத்தி ஐந்து மடங்கு உல்லாசச் செலவினால் கற்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது என்பதை இன்றும் நாம் கண்கூடாகக் காணலாம். இனி நாம் சென்று வந்த உல்லாசச் செலவைப்பற்றி ஆராய்வோம்.

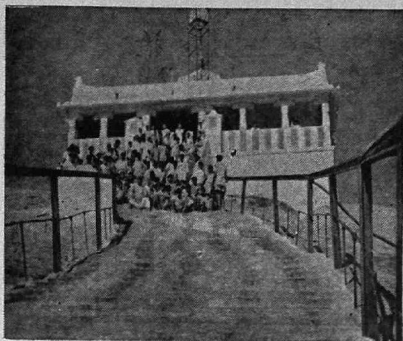
19—2—'54 - வெள்ளிக்கிழமை யன்று நாற்பத்துமூன்று மாணவர்களும், திரு. C. A. C. செல்வநாயகம் திரு. P. R. சுப்ரமணியம் ஆக மாலை 5-45-மணிக்கு தஞ்சைப் புகைவண்டி நிலையத்தில் அந்நேரம் சிட்டுக்ளைப் பெற்றுப் புகைவண்டியில் ஏறினோம். புகைவண்டி 6-மணிக்குப் புறப்பட்டது. நாங்கள் பசும் பயிர்க் காட்சியைச் சுவைத்துக்கொண்டே சென்றோம்.

நாங்கள் பல நிலையங்களைக் கடந்து இரவு 8-30-மணிக்கு மாயூரத்தை அடைந்தோம். அங்கு எங்கள் இரவு உணவை முடித்துக்கொண்டோம். மீண்டும் பல நிலையங்களைக் கடந்து வில்லுபுரத்தை அடைந்தோம்.

பிறகு புதுச்சேரி வண்டி எங்களுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்ததை அறிந்து நாங்கள் அவ்வண்டியில் ஏறினோம். வண்டி காலை 4-மணிக்குப் புறப்பட்டது. வண்டி சின்னப்பாபு சமுத்திரத்தை அடைந்ததும் தீர்வை அதிகாரிகள் எங்களைப் பரிசோதித்தார்கள். பிறகு காலை 7-மணிக்குப் புதுச்சேரியை அடைந்தோம்.

அங்கு யாங்கள் கண்ட காட்சிகளில் சில பின்வருமாறு :—

1. மாடுகளைப்போல் வண்டி இழுக்கும் நூற்றுக்கணக்கான மனிதர்கள்.
2. காண்கிக்குக் கீழ்ப்பட்ட உயரமும், காலி அரைக்கால் சட்டையும், வெள்ளை அரைக்கைச் சட்டையும், நீலநிறத் தொப்பியும் அணிந்துகொண்டிருக்கும் பாதுகாப்புப் படையினர்.
3. மிகுந்து காணப்படும் மதுபானக் கடைகள். சென்னை மாகாண மாணவர்களாகிய எங்களுக்குக் குடிப் பழக்கமில்லாமை யால் நாங்கள் அப்பக்கம் திரும்பக்கூடவில்லை.
4. கண்ணாடி மாளிகை (5) கடற்கரை (6) டியூப்பிளே சிலை (7) கலங்கரை விளக்கம் (8) கவரன்ர் மாளிகை. பிறகு பகல் உணவை முடித்துக்கொண்டு சிறிது நேரம் இளைப்பாறினோம். அப்பொழுது எங்கள் எதிரே நாங்கள் கண்ட காட்சியையும் வருத்தத்தை உண்டாக்கியது.

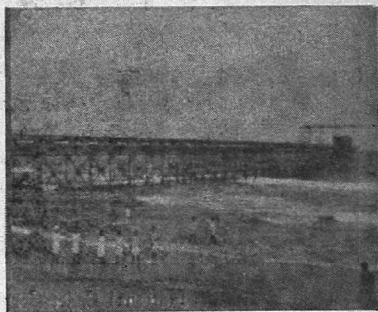

Palace School :
Excursion to Trichy :
on the Rock Fort.

Photo — S. Chidambaram.

Form V Boys :
Excursion to
Pondicherry : At the pier

Photo — P. R. Subramaniam.

Form VI—D. at work.

Photo—T. Loganathan.

National Cadet Corps.

அது :-

- 9 அங்குச் சில கல்லூரி மாணவர்கள், சில கல்லூரி பெண்களில் ஒரு பெண்ணுக்கு ஒரு மாணவன் 'டை' கட்டுவதும், வேறொரு மாணவன் அவள் கண்களுக்கு கண்ணாடிபோடுவதும், மற்றொரு மாணவன் அவள் வாயில் ஒரு "சிக ரெட்டை" வைப்பதும் ஆகிய செயல்களைச் செய்யு லேறு சிலர் அக்டாட்சியைப் புகைப்படம் எடுப்பதையும் கண்டோம்.
10. கடைத் தெருவிற்குச் சென்று அங்குப் பல கழகாங்களையும், பல சைக்கிள்களையும், அநேக விளையாட்டு சாமான்களையும், மிகுந்த விலையுள்ள பட்டுக்களையும் கண்டு அவற்றில் சில வற்றை வாங்கினோம்.
11. மீண்டும் கடற்கரைக் காட்சியைக் கண்டோம்.
- 12 அரவிசுத கோசின் ஆசிரியமததிற்குச் சென்றோம். அங்குள்ள குறைபாடுகள் பின்வருமாறு :-
அங்கு அரிசி உணவு கிடைப்பதில்லை அங்குள்ள மக்கள் உரோட்டியைத்தான் உணவாகக் கொள்கின்றனர்.
- (13) வீதிகள் அகலமாயும், அழகுடையவையாயும் இருந்தபோதி லும் சாக்கடைகள் அசசாலையின் இருபக்கங்களிலும் செல்கின்றன அவற்றில் ஈ, கொசு மொய்க்கின்றன.

ஆனால் அங்குப் பிச்சைக்காரர்கள் ஒருவரையும் காணாதது வியப்பை அளித்தது. அதுவுரையில் அவ்வூர் சிறந்த ஊர் என்றுதான் நவில வேண்டும்

பிறகு மாலேச சிற்றுண்டியை முடித்துக்கொண்டு புகைவண்டி நிலையத்திற்கு வந்தோம். புகைவண்டியில் ஏறினோம். 7-மணிக்கு புறப்பட்டு வண்டி சின்னப்பாபு சமுத்திரத்திற்குச் சென்றது. அங்கு நாங்கள் வாங்கின பொருள்கட்குத் தீவை கொடுத்துவிட்டு வில்லுப்புரத்தை ஆடைந்தோம். பிறகு வண்டிமாறி மதுரைக் காலை ஒன்று மணிக்குத் தஞ்சை வந்த டைந்தோம்.

இவைபோன்ற பிரயாணங்களால் மாணவர்களின் அறிவு வளர்ச்சி யடைகிறது மாணவர் சரித்திர சம்பந்தமான இடங்களை எல்லாம் பார்க்க வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது மாணவர்கள் இதுவரையில் கண்டிராத புதுமை யான காட்சிகளை எல்லாம் கண்டு களிப்புறுவா. ஆகவே மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இவைபோன்ற உல்லாசச் செலவில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வாய்ப்புக்கிடைத்தால் அதை நுகுவவிடக்கூடாது என்பது எங்களுடைய அவா.

இப்படிக்கு,

சிந்தாம் பழுவ மாணவர்கள்.

உல்லாசப் பிரயாணம்.

காலை 8 மணியளவில் காலைக் கடன் முடித்துக் கையில் கட்டுச் சோறுடன் பள்ளியில் கூடினோம். ஆசிரியர் பலரும் தலைமை ஆசிரியரும் போட்ட திட்டப்படி 8½-க்குக் கிளம்ப வரிசையில் இருந்தோம். ஆசிரியர் விளக்கினார் நான்கு செல்லும் இடங்கன்பற்றி. தலைமையாசிரியர் பின் சல் வார்த்தை எல்கக் கிரம்பினோம்.

முதலில் சிமெண்ட் வேலைப்பாடு செய்யும் இடமான அவல்பட்டரைக்குச் சென்றோம் அங்கே பல பொருள்கள் சிமெண்டால் செய்வதைப் பார்த்தோம்.

இரண்டாவதாகக் கருந்தட்டாங்குடி மார்க்கெட் வழியாகச் சென்று பிளாஸ்டிக் கம்பெனியைச் சேர்ந்தோம். அங்கே மாணவர் அணி அணியாக நிற்க ஒவ்வொரு அணியாக உள்ளே சென்றோம் அங்கே செய்யும் பிளாஸ்டிக் சாமான்களைப் பார்த்தோம் (செய்யும் விதம் அறிந்தோம். 12 மணியளவில் அங்கிருந்து வெண்ணாறு குடி தண்ணீர் செலுத்து நிலையத்தை அடைந்தோம். அங்கே தண்ணீர் எட்டடிச் சுத்தப்படுத்தப்படுகிறது என்று அறிந்தோம். பின் பகலுணவு உரடோம். மாணவர் கழகச் சார்பில் நாடகம் நடைபெற்றது பின் வீ. கோக்கிச் சந்தோஷமாக வந்தோம். அந்த நாள் என் புனித நாள் என்று நினைக்கிறேன்.

மா. செல்வதுரை பாண்டியன்.

கவிஞனின் காதலி.

கவிஞனின் கூற்று :—

1. மாருதம் வீசிடும் காலம்—மந்தை
மாடுகள் திரும்பும் நேரம்
பாருக் குணவினை எல்கும்—பொன்னி
பொதுலொன்று கண்டுள் புகுந்தேன்
வேருக்கு வேர்வெடித் திட்ட—பலவின்
நீஞ்சுவை மணத்தினை வெல்லும்
சீருக்குச் சிறப்பளி முல்லை—மெல்ல
சிரித்திட நான்கைக் கேட்டேன்
2. சிரிப்பினில் சிறந்தவன் போல—செருக்கொடு
சிரிக்கின்ற பேதையே சொல்லு
“விருப்பினில் என்னை யணுகி—‘வேணி’
வினைக்கும் நகைக்கா யொப்பாய்?”
கருகிற வண்டொலி கேட்க—முல்லை
கவிழ்த்தது தன்தலை; வென்றேன்
மருவிய மாடு என்று கண்டேன்—அதன்
மருட்சியைக் கண்டதைக் கேட்டேன்,

3. “கோழைக் குணமுடை மாணே!—தீ
குறித்து வருந்துவ தென்னை?
வாழைத் தண்டுடல் வேணி—தனது
விழியுனை வென்ற தென்றாளோ?
எழை நிலையுறுமானும்—தனது
இழிவிற் கஞ்சியே ஓடும்
தாழைச் செடியிடைப் புன்லாம்—அதன்
தாமரை மலர்தனைக் கேட்டேன்
4. “காலைப் பொழுதுனைக் கண்டேன்—வெய்ய
கதிரவன் கண்டுநீ மலர்ந்தாய்,
மாலைப் பொழுதுநீ நல்ல—தன்
மத்கண் டேன்முகம் மறைத்தாய்?
வேலைகள் முடிந்ததும் மாலை—என்
வேணித னின்முகத் தோடு
சோலைப் புகுவா ளெனோடு—என்று
சோர்ந்தையோ வெட்கிநீ; வாடு”.
5. கொவ்வைச் செடியொன்று கண்டேன்—அதி ல்
குருதிநிறப் பழம் பார்த்தேன்
“செவ்விய நிறத்தினை யுடையாய்!—வேணியின்
செவ்விதழ் ஒப்பையோ?” என, அதைத்
கவ்விட ஒர்கிள்ளை ஆங்கே—தனது
சுவைகடர் அலகொடு வந்தே
தவ்வியே அதன்மேல் பாய—கொவ்வை
தலையினைக் கவிழ்த்திட மகிழ்ந்தேன்
6. குயிலின் இசைதனைக் கேட்டேன்—அதன்
குரலின் இனிமையில் ஆழ்ந்தேன்
மயிலின் சாயலாம் வேணி—ஆங்கே
மருவித் தன்குரல் கொடுக்க
குயிலும் பறந்தே மறையும்—நான்
குளிர்த நிலவினி லெனது
மயிலினை யணைத்துமே வீடு—மாலை
மாருதம் நுயத்துதே சென்றேன்.

க. இராமையன்,
அரசினர் கல்லூரி, குடந்தை.

(இலக்கிய விருந்து)

இயற்கை எழில்

மாலை நேரம் ஞாயிறு மேற்குத் திசையில் வெகு

வேகமாக மறைந்துகொண்டிருந்தான். அவனது

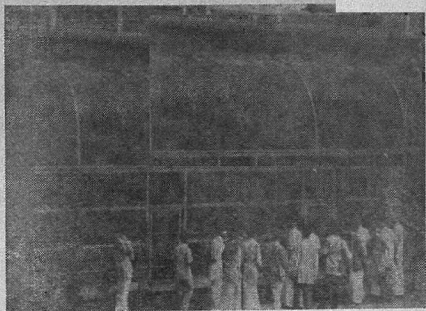
கழற் தோற்றம் மாறி மஞ்சள் வெயிலாக ஒளி

வீசிக்கொண்டிருந்தான். அது ஒரு சோலை. சோலை நடுவண் ஓடியது ஓர் ஓடை. ஓடையின் முடிவில் ஒரு முளரிக் குளம் இடையிடையே அல்லிக் கொடிகள். தனது காதலன் மறைவதைக் கண்டு தாமரையின் முகம் வாடியது. ஆனால் அல்லி, திங்களின் வருகைக்காக முகமலர்ந்து காட்சி யளித்தாள். சோலையின் ஓர் ஓரத்தில் உள்ள குடிசையில் ஒரு சிறுவன் உட்கார்ந்திருந்தான். அவனது கையிலே குழல். அஃது அவனது வாயிலே பொருந்தி இன்னிசையைப் பொழிந்தது. ஓடை நீரின் வெள்ளி மன்ன நிறம் தங்கம் எனச் சுடா விட்டது. குழலிசையில் மயங்கிய குயில் ஒன்று கூ கூ .. என்று தன் குரல்கள் கிளப்பியது. அந்த அழகுச் சூழலிலே செய்வதறியாது அக்+ல்லில் சிலை. ன அமர்ந்திருந்தேன். சிலு சிலுத்த அந்தக் காற்று என் உள்ளத்தில் ஓர் இனம் பரியாத் மகிழ்ச்சியைத் துண்டிவிட்டது. குயிலின் குரலோசை என்னை கிளுகிளுக்கச் செய்தது. அப்போது புனல் பருக வந்தது ஒரு புள்ளிமான். அதன் மருளும் விழிகள் என்னை மருட்டியது. அதுமட்டுமோ? இயற்கை வேறு தன் கைவரிசைக் காட்டத் தொடங்கிவிட்டது. கீழ்த்திசையில் அடிவானத்தில் வானவில் ஒன்று தலையை நீட்டியது. அதன் வர்ணங்கள் சோலையை வர்ணங்களைக் கொண்டு இழைத்த ஒரு இரத்தினத் தோட்டமாக்கிவிட்டன, என்னையறி யாமலே நான் பாட லுரம்பிடுத்துவிட்டேன்

“மாலை நேரத்தின் மஞ்சள் வெயிலில்
சோலையும் தங்கமெனத் திகழச் சோலையின்குண்
சாலையெனப் பசும் ஓடை மிலு மிலுக்கத்
தாமரைதான் பாட, அல்லியும் மலரத்
தேவதைதான் வரைந்ததுபோல் வானவில்லும்
அடிவானத்தில் தோன்றியதே என்னைக்
கிளுகிளுக்கச் செய்ததுவே! மகிழ்ச்சிக்
கடலில் ஆழ்த்தியதே !!”

ஆம் மாலை நேரத்தின் மணத்தைக் கவரும் காட்சியைக் கண்டு களிப் பட்டயாதார யாச்?

சி. இராமன்,
ஐந்தாம் படிவம் அ. பிரிவு

Educational Tour :
The party visiting
Trivandram Zoo.

Educational Tour.
Our party at
Wills Hostel, Trivandrum.

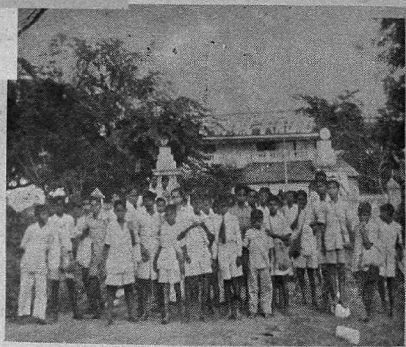
Excursion to Yercaud :
Boating in the Lake.

Palace School :
Excursion to Kalimedu.
 Photo — S. Chidambaram.

East Gate School :
Excursion to Trichy
at the
All India Radio.

Photo — G. Devairakkam.

Form VI-D. Boys :
Excursion to Aduthurai.

Photo — T. Loganathan.

விண் மதியின் விந்தை

அந்தி வானம், அருண்ன் சிறிது சிறிதாக மறைந்து கொண்

டிருந்தான் அடிவானத்தில், எங்கும் பிரகாசமாக இருந்த பசும் பொன்னிறம் சிறிது சிறிதாக மறைந்துகொண்டிருந்தது. வீண் மீன்கள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக வெளிவந்து பிரகாசித்த தொடவகின் அன்று முழு மதி.

கிழககே ஒரு வெளிச்சம் திரைக்குப் பின் நின்றுகொண்டு மின்னல் போல் முகத்தை நீட்டும் ஒரு அழகியைப் போன்று ஒரு ஒளி மேக மண்டலத்தின் அடியில் தென்பட்டது அவ்வொளி கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பிரகாசம் அடைந்தது நாம் வெளியே வந்து நம் அழகைப் பார்ப்பலாம் என்ற தைரியத்துடன் நிதர்நீராக அண்ணாடை போட்டுவரும் அண்ணகைப் பேரில் வெளிவந்தாள் சந்திரிகை. ஆகா! என்ன அழகு! என்ன லர்வணியம் மாசு மறுவற்ற தூய வெண்வடிவம் கிதைந்த (முழு) வடிவத்தின் ஆனந்தத்திலே சந்திராணி குளிராச்சிமிருந்த எழில வடிவுடன் விளங்கினாள் தண்ணளிக்கதிர வரவால் கடல பொங்கி ஆரவாரித்தது. வீண் மீன்கள் நிரம்பிய வான அரியணையில் வீற்றிருந்த சந்திராணி சிந்தையேனும் மன வீணையை மெல்ல மீட்டினாள். அது ஒலிக்கிறது கேளுங்கள்.

“எனது வரவிற்கு உலகமே ஏவகி நிறகிறது நானிலலாது மானிடரிடத்தில் கவிதையேது. கவிதை வெள்ளம் என்னைக்கண்ட பிறகுதானே ஊறறெடுத்தது ஒடுகிறது. என்னை வாணிககாத கவி யாரா? அழகுக்கு என்னையலவா உவமையாகக் கூறுகிறார்கள் ‘நிலவு பெய்யும் முகம்’ என்றும், மதிபோன்ற முகம் என்றும் என்னையலவா ஈடு செய்கிறார்கள் என்னை எட்டிப்பிடிக்க மீனரிடாகள் வரப்போகிறார்களாமே! வரட்டும் ஐயோ! நேரம் போனதே தெரியவில்லையே! சரி நான் பேசும் விரகிதேன்,” என்று விடை பெற்றுக்கொண்டாள்.

விண்மதி நம் புவியிலிருந்து ஏறக்குறைய 2,40,000 கல் தொலைவுக் கப்பால் உள்ளதாக அறிஞர்கள் இயம்புகிறார்கள் “ஜூல்ஸ் வொனே” விண் மதியை அடைவது எவ்வளவு என்பதைப்பற்றி ஓர் தூவ எழுதினார் இவர்தான் விண்மதினை அடையவேண்டும் என்ற விருப்பத்தை மக்களுக்கு முதலில் ஊட்டியவராகும் இதைத் தொடர்ந்து அநேகர் அநேக நூல்களை இயற்றினர். “எட்டுசு சுரைக்காய் கறிககாகுமா” எனவே இயமுயற்சிகள் தோலவியுற்றன சில விஞ்ஞானிகள், அணுசக்தி மூலமாகவும்; சில விஞ்ஞானிகள் விண்ணியல் கதிராகள் மூலமாகவும் விண் மதியை அடையலாம் என்று கூறினா

அவ்விதம் விண்ணியல் கதிர்களைக்கொண்டு இயங்கும் வானவந்தி மூலமோ அல்லது “கென்னடி” என்ற விஞ்ஞானி கூறிய முறைப்படி செப்த அணுணுதி மூலமோ சென்றால் அங்கு நாம் காண்பது என்ன?.

என்ன விர்தை ! காண்டது கணவா ! என்பது போன்ற அகேக வியப்புறும்படியான நிகழ்ச்சிகள் உள்ளத்தில் தோன்றும். அவ்வளவு விடப் புறும்படி அங்குள்ளது பயங்கர அமைதிதான் முதலாவதாகும் அங்குக் காற்றே இல்லை. அவகு யாதொரு விதமான உயிர்ப் பிராணிகளும் வாழ வில்லை அவகு மழை இல்லை பனி இல்லை குளிரில்லை மணமில்லை பின் அங்குள்ளது (அமைதிகுப் பிறகு) உயர்ந்த கரிய பெரிய மலைகளும், ஆழ்ந்த பள்ளத்தாக்குகளும், அம்மலைகளின் பயங்கர நிழலுமேயாகும். அங்கு காற்றிலலாததால் நறுமணமிகக் கைலங்களை ஆரூக ஓடவிட்டாலும் மணம் கமழாது அங்கே கீலவானம் கிடையாது வானம் எப்போதும் கருமையாகவே காணப்படும் அங்கே ஒருவரோடொருவர் சைகை முறையால் மட்டுமே தம் கருத்துகளைத் தம்மொத்தவாக்குத தெரிவிக்க முடியும். அங்கு பகலில் ஒரே குடு, இரவில் ஒரே குளிர்

விண் மதியிலிருந்து நம் பூமியை நோக்கினால் கருவானத்தில் தொங்கும் ஓர் பிரகாசமான பதைப்போன்ற பொருளாகக் காணப்படும். கருவானில் பூமி ஒளிப்பிழமடாகக் காணத்தெவிட்டாக காட்சியாக பிறைபோலக் காணப்படும் சில தினங்கள் மதியிலிருந்து, பூமியைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருப்போம் திடீரென்று பேரிருள் ஒன்று வந்து மதியைக் கவ்விக் கொள்கிறது ஒரே இருட்டு ; ஒரே அமைதி, அதேபோல திடீரென வெளிச்சம் வந்து விடுகிறது சந்திரனில் (திங்கள்) 1 நாள் நம் பூமியின் 14 நாட்களுக்குச் சமம். அங்கிருந்து பார்த்தால் விண்மீன்கள் மின்னுவ தில்லை, அவை மின்னும் ஒரே பிரகாசத்துடன் காணப்படுகின்றன, மேலும் விண்மீன்கள் மிகவும் அருகிலும் காணப்படும். மதியிலிருந்து நோக்குகையில் நம் பூமியிலிருந்து பார்ப்பதால் காணப்படும் விண்மீன்களை விட அதிகம் காணலாம்

விண் மதியில் இறங்கிய ஓர் மனிதா மிகவும் சுறுசுறுப்பாகவும், உற்சாகமாகவும் இருப்பாரா திங்களில் நம் பூமியில் இருப்பதைப்போல் 6-ல் ஒரு பங்குதான் (Gravity) இழுக்கும் சக்தி காணப்படுகிறது இதன் விளைவுதான் என்ன ? பூமியில் நான்கு அடி உயரம் தாண்டும் ஒருவன் மதியில் இருப்பதுதான்கு அடி உயரமும், பூமியில் பதினைந்து அடி நீளவ தாண்டுவன் திங்களில் (மதியில்) தொண்ணாறு அடியும் தாண்டவாம் முடிவாகக் கூறுமிடத்து அவகு உயிர் இல்லை, காற்றில்லை, கண்ணால் கண்டுகளிக்க இயற்கை வளமில்லை நுகர மணமில்லை கேட்க இசையில்லை. அருந்தப் புனவிலலை. உணனை உணவிலலை ஆயினும் மனிதன் மதியை அடைய விரும்புகிறான் இமயமலையின் சிகரத்தைத் தொட மிகவும் முயற்சி எடுத்தான் மனிதன் வெற்றியடைந்தான் அமமாதிரியே மதியையும் அடைந்தே தீரவான்

ம. சீனிவாசன்,
நான்காம் படிபம், அ. பிரிவு

விடுகதைகள் .

1. சாதியிலே நான்கு உண்டு
சாதிக்கு ஒரு மன்னர் உண்டு — மக்களோ
பதிலொருவர் ; சண்டையிலே வெகு சமர்த்தர் :
ஒன்றுமையாய் ஒருவீட்டில் வாசம் செய்திடுவர் — அவர்கள் யார் ?
2. வட்ட வட்டச் சொக்கனா
வாலில்லாத சொக்கனார் ;
எலும்பில்லாத சொக்கனார் ;
என்னை வந்து எழுப்புகார் — அவர் யார் ?
3. மணி அடித்தால் மலைப்பாம்பு நகரும் — அஃது என்ன ?
4. விடிய விடியப் பூநதோட்டம்
விடிந்து பார்த்தால் வெறுநதோட்டம் — அஃது என்ன ?
5. காயிருக்கக் கனியிருக்க
கனிந்த ராஜா மகன் இருக்க
இனிய ராஜா மகன் இல்லாமல்
இன்னும் சாப்பிடவில்லை — அஃது என்ன ?
6. பச்சை மரத்தில் மஞ்சள் குருவி
ஊஞ்சல் ஆடுகிறது — அஃது என்ன ?
7. சன்னல் பின்னல் கயிறு
சகலரும் பயப்படும் கயிறு
எண்ணெய் படாத கயிறு
அஃது என்ன கயிறு
8. கொட்டும் கொட்டும் குவவையிடும்
குவசேகர ண்ணாட்டில் வட்டமிடும் வாரித்தட்டும்
மகவகயரைப் பிடித்தலைக்கும
பேயு மல்ல பிசாசு மல்ல. — அஃது என்ன ?
9. தடுகருப போட்டால் தடுக்கு
எடுக்க முடியாது — அஃது என்ன ?
10. டாக்டர் வந்தார் ஊசி போட்டார்
பணம் வாங்காமல் ஓடிப் போயவிட்டார் — அவர் யார் ?
11. சிவப்பு நிறம் உடையேன்,
கடுத் தெருவில் நான் இருப்பேன்
வாயும் பெரியதே
வாய்க்கு உணவு காசிதம் — நான் யார் ?
12. அபபன் சொறியன்
ஆத்தான் சடைசரி
அவர்கள் பிள்ளை
சர்க்கரைக்கட்டி — அஃது என்ன ?

விடை :—80-ம் பக்கம் பார்க்க.

தேன் நிலவு

எழில் மிகும் முழு மதியைக் கண்டு

வாழ்த்துதல் கூறிச்சென்று மறைந்
தான் கதிரவன். குளிரமிகும் முழுநிலா அடிவானம் விட்டு வெளிக்கிளம்
பிற்று. எனது அறையின் பலகணியைத் திறந்தேன். நிலவொளியை
எங்கும் தேடிச்செல்ல வேண்டாதபடி நேரே நிலவொளி அறைகளுள்
ளேயே வந்தது. நான் நாகாலியில் அமாந்தேன். பால போன்ற நில
வொளியைச் சிறிது நேரம் உளவகுளிர ரசித்தேன் உலகம் ஒட்டமின்றி
நிலையாய இருந்தால் நிலவொளி எப்போதும் போலவே ஒளி மங்காமல
இடம் மாறாமல அடபடியே இருக்கும். உலகம்தான் சுழன்றோடுகின்றதே!
நாழி ஆகவாக நிலா வானத்தில் நகரது சஞ்சரித்துக்கொண்டே இருந்தது.
நிலவொளியும் அறையை விட்டு ஒடி மறைந்தது. நிலாவின் வெளியை
இழந்த எனக்கு மன நிம்மதியின்றிப் போயிற்று

மனவமைதிககாக அலமாரியைத் திறந்து புத்தகத் தட்டுக்களை நோக்கி
னேன் “காந்தி அண்ணலின் சத்திய சோதனை” என்ற நூலின்மேல்
ஆவல் மிகுந்தது. நான் முன்னமே ஒரு முறை படித்த புத்தகம் தான்,
இருந்தாலும் மறுபடியும் எனக்கு அந்தப் புத்தகத்தின்மேல்தான் ஆசை
மிகுந்தது. புத்தகத்தை எடுத்தேன். நாகாலியில் அமாந்து படிக்கத்
தொடங்கினேன். மணி இரவு ஒன்பதாயிற்று படித்தும் முடித்தேன்.
மணியும் பத்தாயிற்று படிக்கும் வரை அமைதியாய் இருந்தது. முடித்த
பிறகு மறுபடியும் அமைதியின்மை தோன்றியது படுத்தறவை வேண்டுமே
என்கின்ற பிடிவாதத்திற்காகக் கட்டுப்பாடு மெத்தையில் படுத்தேன். தூக்
கம் வந்தால்தானே! அமைதியும் நிம்மதியுமில்லா என் உள்ளத்திற்கு
உறக்கம் ஏது? மணி பதினென்றும் அடித்துவிட்டது இன்னமும் தூக்
கம் வரவில்லை. ஓசையற்ற நிலையில், அமைதி சூழ்ந்த அந்த இடத்தில்
நோத்தின் ஒட்டம்தான் கேட்டது.

என்றைக்குமே சுவாக கடிகாரம் ஓடும் சப்தம் கேட்டறியாத நான் அன்
றைக்குத்தான் முதன்முதலில் கேட்டேன். மணி பன்னிரண்டு அடிக்கும்
போது நன்றாக காதிற் விழுந்தது. இப்போதுங்கூட தூக்கம் வரவேயில்லை.
தூங்கித்தான் ஆகவேண்டும் எனனும் கட்டாயத்துக்காக கண்களை மூடிக்
கொண்டு சற்று முன்பு படித்த புத்தகத்தின் ஆசிரியரை மனதில் எண்ணிக்
கொண்டே படுத்திருந்தேன் இப்போது அமைதி ஏற்பட்டது தூக்கம்
வந்தது கண்ணயாந்தேன் என உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி தோன்றியது.
ஆனால் முழுவதும் தூங்கிவிடவில்லை அரைத்தூக்கமாகத்தான் இருந்தேன்

இந்த சமயத்தில், “உறக்காதே உறக்கியதுபோதும் விழிப்பாயிரு”
என்று என்னை யாரோ தட்டி எழுப்பியதுபோல் இருந்தது. திடுக்கிட்டெ
ழுந்தேன் கண்ணை விழித்ததில் கடிகாரம் காட்சி அளித்தது. இரவிலும்
கூட மணி பார்க்கலாம் அந்த கடிகாரத்தில். மணி ஒன்றரைக்கு மேலா
யிறது. ஆனால் அதுமட்டுமல்ல நான் கண்டது. கடிகாரத்தில் ஆடும்

ஊசலில் (பெண்டிலம்) ஒரு எழில்மிகும் வதனம் மகிழ்முகம்காட்டி மறைத் திருந்தது

எழுந்து உட்கார்ந்தேன். ஊசலில் ஒழிந்திருந்த உருவம் விரிவடைந்து கீழே தரையில் நின்றது பளிங்குபோன்ற அதன் கண்கள் பாசத்தை ஊட்டின பாலபோன்ற முகம் எனக்கு பாவசம் அளித்தது. அன்பு ததுமபும் அந்த உருவம் அமைதியான வெண்ணுடை தரித்திருந்தது. எனக்கு சற்றே பயம் நான் சந்தேகப்பட்டேன், மணியோ இரவு ஒன்றைக் கு மேலாயிற்று! தனித்த என் அறையில் வெண்ணுரு தோன்றிய தில் எனக்கு திகிலு ருழந்தது ஒன்றுமே புரியவில்லை எனக்கு மேற் கொண்டு செய்யவேண்டிய காரியம் இன்னதென்றும் தெரியவில்லை

இப்போது அந்த உருவம், “ இளைஞர்! வா!! ” என்றது அன்போடு.

உடனே உருவம் நின்ற எதிர்ப்புறம் இருந்த கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியில் ஓடலாம் என்று நினைத்துக் கட்டிலிலிருந்து இரங்கி னேன் போர்வை காலேபயி்னிக கிடந்தது உதறித்தள்ளிச் சற்று நடந்து கதவைத் திறந்து வெளியில் சென்றேன் கதவைத் திறந்தவுடன் அந்த வெண்ணிறம் கொண்ட உருவம் எனக்குமுன் வெளியில் போய் நின்றது எனக்குப் பயம் தலைக்குமேல் போயவிட்டது அறியாமலேயே நடுக்கம் வந்தது வியர்த்ததுக் கொட்டிற்று நொடிப்பொழுதில் இப்போது எனது சந்தேகம் வலுத்தது பேயோ, பிசாசோ, தற்கொலை செய்து கொண்டு அமைதியின்றி துடிக்கும் கெட்ட ஆவியோ என்று நான் நினைத்தது உண்மைதான் என்று உறுதி செய்தேன்.

இந்தச் சமயத்தில், “ பயப்படாதே நேசா! அருகில் வா !” என்றது இன்ப மொழிகளில்

நான் திடப்படுத்திக்கொண்டு பேசுததான் பாககலாமே என்றெண்ணி, பயம் அளவுக்குமேல் ஆகிவிட்டதே நடுக்கம் அடிபெயர்த்து வைக்க முடிய வில்லையே நீ யாரா? எனறேன்.

அதற்கு அந்த உருவம், “ தாய்நாடுகட்கே உன்னைத் தியாகம் செய்ய வேண்டிய நீ பயப்படுகிறாயா! உன் குலத்திலேயே நனகு படித்தவன் அஞ்சுகிறாயா! ஏனையோர்க்கு முதறதரமாக நடந்தது நல்வழி காட்டவேண்டிய நீ நடுங்குகிறாயா! கண்ணே என் அருகில் வா!” என்றது.

நான் ஒரே ஒரு அடி பெயர்த்து வைத்தேன். இதற்குள் விலகிநின்ற அந்த உருவம் என் அண்டையிலேயே வந்துவிட்டது

அது, “ அமுதமே! என்னை உற்றுப் பார் ” என்றது.

“ ஒளி விலகி விட்டது இப்போது பார் ” என்றது உற்று நோக்கி னேன். ஆகா! என்ன அழகு என்ன இனிமை எத்தனை புன் முறுவல். சில நொடிகளுக்கான் ‘ பார்த்தாயா ’ என்றது இந்த உருவம் அது பேசியபோது எழுந்த தொனி எவ்வளவு இனிமை அந்தக் குரல் மதுரமான கீதம் போலிருந்தது.

பயம் தெளிந்த நான், “ பார்த்தேன் ” என்றேன் வியப்புடன். அவ்வளவு தான். மறுமுறை எனது தீய கண்களால் அந்த ஆசை உருவத்தை

காண முடியாதபடி பிரகாசமான ஒளி சூழ்ந்து மறைத்தது. மறுமுறை பார்த்திருந்தால் இன்னொருடைய உருவம்தான் என்று நிச்சயமாய் சொல்லிவிடுவேன். மறுமுறைப் பார்க்க முடிந்தால் தானே!

“மகனே! போதும் விழிப்புடனே என் கூடலா!” என்று சொல்லி முன்னே நடந்தது. பின் தொடர்ந்தே சென்றேன் நான். அந்த எள்ளிரவில் தேனின் இனிமை சொட்டும் நிலவொளியில் என்னை அந்த உருவம் என்கே அழைத்துச் செல்லுமோ என்று அஞ்சினேன். அந்த உருவம் வேறெங்கும் செல்லாமல் நான் நான் முழுவதும் காலங்கழிக்கும் வனப்பு மிகுந்த என் தோட்டத்திற்குத் தான் அழைத்துச் சென்றது.

ஒற்றடிப்பாதை. ‘பசேர்’ என்றடர்ந்து வளர்ந்த புல்மேடை. மணமிகும் மல்லிகைத் தோப்பு. சுவையிக்கும் கனிகள் நிறைந்த குளிர்தருக்கன். எழில்மிகும் இன்பகரமான ரோஜாச் செடிகள். எள்ளிரவில் எனது பூங்காவின் எழிலை முழு நிலவொளியில் நான் டுதுவரையில் கண்டு ரசித்த தில்லை. பகற்பொழுதில் நான் அடைந்த மகிழ்வவவிட அந்த எழில்மிகும் குளிர் நிறைந்த எள்ளிரவில்தான் ஆனந்தமடைந்தேன். மகிழ்வுறும் ரோஜா, மல்லிகை இவற்றின் மணத்தையும்; சுவையிக்கும் கொய்யா மாதுளை இவற்றின் வாசனையையும் சுமந்து வீசிய தென்றல் எனக்கு குதூகலமளித்தது.

சற்றுத் தொடர்ந்தே உருவத்தின் பின் நடந்தேன். அந்த இடத்தில் அடர்ந்த பூஞ்செடிகள் இருந்தது. பயந்து பதங்கி ஓடும் பல வர்ணங்கொண்ட முயல்கள் பகற்பொழுதில் அங்குத்தான் சுற்றித்திரியும் செடிகளுக்கண்மையில் குளிர்மிகும் கீர்த்தொட்டி ஒன்றுண்டு சிறைச்சொட்டி வண்டாட மலரும் அல்லி மலர்கள் அதில் கிடைத்திருக்கும் தொட்டியின் கட்டைகளில் பேடையுடன் உல்லாசமாய் பொழுதுபோக்கி ஆடிக்கொண்டிருக்கும், பகலில் அந்த ஆட்டப் புரூக்கள். வெளித்தோடும் தொட்டியின் கீரிலே, கீலநிற வாணத்தில் விண்மீன்களின் நடுவே அசைந்தோடி விளையாடும் வெண்ணிலாவின் பிம்பத்தைத் தங்குந்தகடு மிதப்பதைப்போல் கண்ட அந்தக் காட்சி தேனைவிட இனிமையாய் இருந்தது. இந்தத் தேன் நிலவைக் கண்டுகளித்தே சற்றுக் கடத்தோம்.

அங்கே ஒரு வட்டமான மேடை இருந்தது. வட்டத்தைச் சுற்றிலும் சீமைச் செடிகள் தொட்டிகளில் வைக்கப்பட்டிருந்தது அதன் நடுவே ஒரு உயர் மேடையும், மேடையின்மேல் ‘இந்தியத் தந்தையின்’ சலவைக்கல் உருவமும் (சிலையும்) இருந்தது. என்னைத் தட்டி எழுப்பிக் கூப்பிட்டுவந்த, அன்பே உருவெடுத்த அந்த உருவம். ஜீவகாருண்யமே மேற்கொண்ட அந்தத் தோற்றம், அஹிம்சைக்கே அடிமையாயிருந்த நல்லுடல், அறப்போரில் வெற்றிகண்ட அந்தச் சிலையுடன் நல்லுழிகாட்டி மறைந்த ‘காந்தியாரின்’ சலவைக்கல்லுடன், சுதந்திரம் வாங்கித் தந்த சாந்த மூர்த்தியின் நல்லுருவத்துடன் பொதிந்து கொண்டது.

திகைத்துப்போன நான், “அண்ணலே!” என்றேன் எள்ளிரவில் என்னிடம் உருவம் பேசாமல் சிலை பேசிற்று.

“என்னை அவ்விதம் அழைக்காதே!” என்றது சிலை. ஆத்திரத்தினால், “என்? அண்ணலே!” என்றவறினேன்.

“ஆம், அன்பா! பிறையர்களுக்கு துன்பம் செய்யாதே என்று சொன்னேன். அதன்படி செய்கிறது உன்னினத்தில் எத்தனை பேர். சத்தியத்தைக் கொக்கொள் என்றெடுத்துரைத்தேன். அப்படி நடக்கிறவர்கள் உன் நடுவில் எவ்வளவு பேர். புலாஅண்ணாதே. ஜீவகாருண்யம் மேற்கொள். பிறரையும் தன்னிப்போல் நேசி. வறியவர்களுக்கு உன்னால் முடிந்தவரை கண்ணைச் செய் காட்டுக்குப் காட்டு மக்களுக்கும் சலந்தேடு அமைதியாயிரு. நியாயத்துக்காகப் போராடு. பொய்யுரைக்காதே. என்று எத்தனைமுறை அன்போடும் ஆதரவோடும் நயம்படக் கூறினேன். அதன்படி ஒழுக்குபவர் எத்தனை பேர் ‘அண்ணல் அண்ணல்’ என்று சொல்லி அண்ணலின் படங்களையும் சிலைகளையும் வைத்துக்கொண்டு அறியாமையிலேயே மூழ்கி, அண்ணலின் எண்ணத்திற்கே மாறாய் நடந்துகொண்டிருக்கும் நீங்கள், உங்களின் ‘தேசியத் தந்தையை’ அண்ணலென்றழைக்க தகுதியற்றவர்கள்” என்றது கடுமையாக

உடனே, “மீண்டும் அழைக்கிறேன் நான் மட்டும்; அண்ணலே! என்றைக்கு நீர், ‘அன்பாயிரு உயிர்களை நேசி. பிறருக்குதவு. பொய் சொல்லாதே. நல்லவனாக நட காட்டுக்கு சலந்தேடு,’ என்று அன்போடு சொன்னவைகள் என் செவிகளில் பட்டனவோ அன்றைக்கே அவற்றில் சற்றும் பிசகிலேன் என்பது நீர் நன்கு அறிந்திருப்பீர் பிதாவே! நான் என்னைப் பற்றித்தான் பதில்கூற முன்வருகிறேனே தவிர பிறரைப்பற்றி நான் பேசமாட்டேன்” என்றேன் பரிவுடன்.

மைந்தா, பெரு மகிழ்வு. நீ சல்லவன்தான். அண்ணலின் எண்ணப்படி வாழப் பெரிதும் முயல்கிறாய். வெற்றியும் கண்டுளாய். உன்னை வாழ்த்துகிறேன். என் வாழ்த்துக்கு நீ மட்டுந்தான் தகுந்தவன். இந்திய காட்டு மக்கள் அனைவரும் தகுந்தவர்கள்தானே! உன்னினமும், உன் நண்பர்களும், உன்னாட்டு மக்களும் தீயவர்களாய் வாழ்கின்றனரே. அவர்களைத் திருத்தக்கூடாதா? அவர்களும் சல்லவர்களாய் வாழ உனக்கு ஆசையிலையா? காட்டுக்கு சலன் தேடுகிறேன் என்றாயே; அதன் அர்த்தமென்ன? குமரா! நீ மட்டும் சல்லவனாகயிருந்தால்மட்டும் என் உளம் மகிழாது. இந்திய காட்டு என் மைந்தர் அத்தனைபேரும் எனதாசியைப் பெறவேண்டும். அதற்கு நீதான் பெருமுயற்சி செய்ய வேண்டும் தெரிகிறதா!” என்றது அன்போடு.

“தெரிகிறது” என்றேன் மகிழ்வுடனே

என் ஆசியைப்பெற்ற இந்திய மகனே! அறியாமையில் வாழ்ந்தது போதும் உன் காட்டு மக்கள் விழிப்புடனே அறிவின் வழி வாழட்டும்” என்று ஆசிகூறி மேலும் பேசுகையில், நான் “பிதாவே! காட்டு மக்களுக்கு நலம் விளைக்குத் திட்டங்களை நானும் வகுத்துக்கொண்டிருக்கும் தலைவர் இருக்க அறியாமையில் எப்படி மூழ்கமுடியும்” என்றேன்.

“இளைஞா! திட்டங்கள் வகுத்தும் கண்ட பலன் என்ன? அது இருக்கட்டும். அண்ணல் உயிரோடிருந்தபொழுது, தான் இறந்த பிறகு

தனது உடலின் அஸ்தியைக் கங்கையிலும், காவிரியிலும் பெரும பணச் செலவில் கரைக்கச் சொன்னதுண்டா அன்னல் மடிந்த இடத்தில் ஏராளமான பணச்செலவில் அழகிய கட்டிடம் எழுப்பச் சொன்னது உண்மையா? அண்ணலின் உருவத்திற்குக் கரையிலா செல்வத்தின் செலவில் கோயில் கட்டி வழிபடச்சொல்லி வேண்டிக்கொண்டதுண்டா? பெரும பணத்தை படிக்க வழியின்றி தவிக்கும் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுங்கள், உடல நிலையைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டிய பணமில்லாதவர்களுக்கு இலவச மருத்துவச் சாலைகளைக் கட்டுங்கள் பிழைக்க வழியில்லாத ஏழை மக்கள் உழைத்துப் பிழைக்க வசதியளிக்கும் வழியைத் தேடுங்கள் என்று புகன்றதை மறந்து அண்ணல மறுத்தவைகளைத் திருத்தமாய் முடிக்கையில் எது அறியாமை. எவை மதியினம் சொல் தம்பி!” என்றது ஆவேசத்துடன்

“ஆம்!, ஆம்!!” என்றேன் ஒன்றும் புரியாமல் அரைத் தூக்கமாய் தூங்கி விழுந்துகொண்டே நின்றவாறு

உடனே அது, கலைஞர்! நீயே நல்லவனாகவும் என் மனதுக்குநீதவனாகவும் நடக்கிறாய் ஆதலால் உன்னிடம் சிலவற்றைக் கூறிப்போகலாம் என்றே இவனை வந்தேன் சிலவற்றைக் கூறினேன் இன்னும் அனேகம் கூறவேண்டும். அதற்குள் பரிதாபமாகவும், சிரிப்பாகவும் இருக்கிறது உன் நிலை தூங்கிவிழுக்கிறாய் நின்றுகொண்டே. போ! நேசரி! போ! போய் படுத்துக்கொள் மெத்தையில். நன்றாய் உறங்கு நான் சொன்னவைகளை மறந்துவிடாதே என்ன! நினைவிருக்கிறதா,” என்றது ஆசை நிறைந்த அன்போடு என்னை வாழ்த்தி “அண்ணலே!” இருக்கிறது நினைவில், என்று கூறி, அண்ணல் சொன்ன நல்லுரைகளைச் செவியுற்றிருந்த நான் தேன் நிலவில் அவன் விட்டகலுங்கால் சொன்னதாவது

வ ண க் க ம்.

இவனும்,

குழி. சண்முகம்

விடைகள் :—

1. சீட்டுக்கட்டு	7. பாம்பு
2. மூட்டைப்பூச்சி	8. முறம்
3. ரெயில் வண்டி	9. கோலம்
4. நட்சத்திரங்கள்	10. தேள்
5. உப்பு	11. தபால் பெட்டி
6. எலுமிச்சம்பழம்	12. பலாப்பழம்

சு. இராமச்சந்திரன்,
ஐந்தாம் படிவம் ஈ பிரிவு.

அடிமையின் காதல்

அழகிய மாளிகையினுள்ளே அமைக்கப்பட்டிருக்கும்
அலங்கார மண்டபம் தனிலே! அவரு
குழுவியிருந்தோரின் நெஞ்சும் நினைவும் நிலை தடுமாறி
ஆடிக் கொண்டிருந்தன.

‘நடு நடுவே மின்னி மறையும் அவள் கன்னல சிரிப்பு. அதன் கவர்ச்சி
முன் கருத்தழிந்து கலவரும் அம்மனிதக் கூட்டம் முன்னேசைப்படாது
முன்கி வழிந்துவரும் அவச மோகனப் புன்னகை. அது இப்பூவுலகில் ஈடே
யிலலாச சுவாகக வாசல். நினைகரும் நொடிதனில் அரும்பி அழகு கொட்
டும் அவள் பவன இதழ் அது அளளிப பருகினும் என்றும் வற்றா அமுத
கலசம் அருமை நிலவும், அன்னததின் தூவியும், நெருஞ்சி முளளும்
ஒகரும் கன்னம்! மின்னல் றோத்தில் நெஞ்சை அளளிச செலலும் நீலக்
கருவிழி! பார்த்த நாயிகையில் பாவசத்தில ஆழ்த்திவிடும் பசும பொன்
உடம்பு! ஆகா! பால் பிழிந்த நிலவுதலைப் பாககாய வைத்து அப்பைந்
தமிழ்ப்பாவை தன்னைப் படைத்திட்டானே என்று ஐயுறும் அழகு அவள்
அழகு’ இவ்வாறாக அவள ஆடிகொண்டேயிருக்க அவரு ஒரு ஓரத்தில்
நின்றனொண்டிருந்த ஒரு வாலிபன் தன் மனதில் வாணிததவறு இருந்
தான்

அவ்வழிகொளி இன்னும் ஆடிகொண்டேயிருந்தது வைத்த கண
வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான் அவன். ஆட்டத்தினுடே
அவனைக் கவனித்தாள அவன் கண்களோடு கண்கள நோக்கின பின்
பேசின. ஓர களிப்பு உற்சாகம் அம்மண்டபம் சுழன்றது. உலகம்
அவன் முன் சுற்றியது இளங்கொடியாள ஆடி அலுந்தவனானான்.

அவன் அம்மண்டபத்தைவிட்டு இழுத்துச் செல்லப்பட்டான். அவன்
ஓர் அடிமையாதலால்,

* * *

ஆம்! அந்த அரண்மனையிலே அவன் ஓர் அடிமை பிறவியிலேயே
அடிமையல்ல குழ்ச்சியால் அடிமை ஆக்கப்பட்ட அழகிய வாலிபன்.
இணையில்லா வீரனாகட்ட

தைமூர் லேமுகமும் செங்கிஸகானுகமும் போர் நடந்த காலம் அது.
செங்கிஸ்கானின் இரண்டாவது படைத்தலைவன் இஸமாயில் செங்கிஸகா
ளின் முதற்படை முறிபடிக் கப்பட்டுவிட்டது. பின் இஸமாயில்
வீறிட்டெழுந்தான் போருக்கு ஆனால், தைமூர் அவனைச் சூழ்ச்சியால்
சிறைப்படுத்தித் தனது ஊராகிய இஸபகானுக்குக் கொண்டுவர்தான், அடிமை
யாக மாற்றி, குதிரை லாயத்தில் பணி செய்யும் நிலையை உண்டாக்கி
விட்டான்

* * *

லீலா... ..! தைமூரின் இளைய மகள். வாலிபக் குமரி. வடித்
தெடுத்த பதுமை. வண்ணக்கிளி. வயது பதினாறு இருக்கும் அழகே

உருவான அவன்தான் அன்று நடனமாடிக் கொண்டிருந்தவன். அவளிடம் தன் மனதைப் பறி கொடுத்தான் இஸ்மாயில் “அடிமை, அரசன் மகளை விரும்புவதா?” இதை அவன் நினைத்துப் பார்த்தான். “அவள் என்னை நோக்கிக்கொண்டே “ஆடியதின் கருத்து!”” சிந்தித்துப் பார்த்தான். “நான் அடிமையா? நானா அடிமை? இவ்வே இவ்வே. அடிமையாக ஆக்கப்பட்டேன் வஞ்சகத்தால். அவளை நாம் அடைந்தால்... ..? அவனையே ஆட்டி வைக்கலாம்.” இவ்வாறாக எண்ணியவாறே குதிரை லாயத்தின் பக்கத்தில் போடப்பட்டிருந்த கட்டிலில் படுத்தவாறு எண்ணிக் கொண்டிருந்தான்.

மெல்லத்தலையை நீட்டி நிலா தன் முழு முகத்தையும் காட்டி உலகை உற்றுப் பார்த்தது. வின்மின்கள் மின்னிக்கொண்டிருந்தன. இஸ்மாயில் கட்டிலில் படுத்தவாறு ஈலநிற வானத்தை நெடுநோம் நோக்கியவண்ணம் இருந்தான். கருமேகத்தினுள் புருந்தது வெண்ணிலவு

ஒரு மலர் தன்மேல் விழு திடுக்கிட்டெழுந்தான் இஸ்மாயில். இளங் குமரி. நின்று கொண்டிருந்தது. “யார்?” வினவினான். அவள் முக்காடு விலகியது. கருமேகத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு முழு நிலா வெளி வந்தது.

மனதிலே சுரக்கும் இன்பத்தேனையெல்லாம் ஒரே கண் வீச்சில் உறுஞ்சித் தீர்த்து உலகை கொள்ளும் வண்ணப்பூச்சியினைப் போன்று நிற்குகொண்டிருந்தாள் லீலா. “ஆ!” லீலாவா?” வியப்பும் திகைப்பும் கலந்த குரலில் கேட்டான். “ஆம்!” கொஞ்சம் மொழியாள் விடை பகன்றாள்.

“என்? ... இந்நேரத்தில் ... இங்கு !” அவன் விம்மினான். அவனுக்கொன்றும் விளங்கவில்லை. “காரணம் கூறுது கண்ணீரை வடிப்பதுதான் பெண்களின் சாகசமோ?”

“தாங்கள் ...” சொற்களை விக்கி விழுங்கினான்.

“என்ன குறையோ?” என்றான்.

அவன் தன் குழலினும் இனிய குரலால்

“நான் மீட்டப்படாத யாழ்” என்றான்.

“இசைக்கு இன்பம் தராது” என்றான்.

“தீட்டப்படாத வாள்”

“போருக்குதவாது”

“வண்டு மொய்க்காத மலர்”

“காய்த்துக் கனியாகாது”

“நுகரப்படாத இளமை”

“வாழ்வில் பாழான பகுதி”

“அப்படியானால் இன்னும் தயக்கமேன்?” எனக் கேட்டான்.

அவன் எண்ணத்தைப் புரிந்துகொண்டான் அவன். அவன் இதயத்தில் அவனுக்கு இடமிருப்பதை அறிந்து பூரித்தான். அவன் மனதை ஆராய நினைத்தான்.

* “மலையில் வளரும் சந்தனம் ஆயிற்றே நீங்கள்?”

“அதனால் மலைக்குப் பயனில்லையே அதை அரைத்துப் பூசிக்கொள்
பவருக்குத்தானே அதன் மணம் பயன்படுகிறது”

“கடலினுள் இருக்கும் முத்தாயிற்றே?”

“அதனால் கடலுக்கு நன்மையில்லையே அதைக் கோர்த்து அணிப
வர்க்குத் தானே அழகு.

“யாழிலே பிறக்கும் இசையாயிற்றே.”

“யாழிலே பிறந்தாலும் அந்த இசையின் இனிமை யாழை மீட்பவருக்
குத்தானே இனிமை தருகிறது.”

“நான் ஓர் அடிமை”

“நான் தங்களின் அடிமை”

மெல்லெனத் தென்றல் தவழ்ந்து சென்றது. அவள் மேனியின்
மெருகு பளிங்கென ஒளிவீசி அவன் உணர்வைக் கிள்ளிவிட்டது. அந்த
இன்ப வெறியில் வைத்த கண் படுக்காமல் அவள் அழகை அள்ளிப் பருகிக்
கொண்டிருந்தான். வெட்கத்தால் அவள் கன்னங்கள் சிவந்தன. மேல்
துணியால் முகத்தை மூடிக்கொண்டாள். “உள்ளத்தில் எனக்கு இடம்
இருந்தும் முகத்தை மறைப்பதின் கருததென்னவோ?” என்றான். வாய்
பேசாது, கால்விரல்களால் தரையைக் கீறியவாறு நின்று கொண்டிருந்
தாள். தூரத்தில் சல சல என்ற ஒளி மலர்ச்செடிகளினூடே கேட்டது.

“யாரோ வருவதுபோல் தெரிகிறது. நான் வருகிறேன். வரும்
அமாவாசையன்று என் அந்தப்புரம் வாருங்கள்.” என நவின்று, நங்கை
நகர்ந்து மறைந்தாள்

இன்னும் ஆறு நாட்களில் அமாவாசை. அன்று... .. எண்ண
எண்ண அவன் உள்ளத்தில் உவகை பிறந்தது. அவளுக்கு ஓர் பரிசு
கொண்டு செல்ல முடிவு செய்தான். அடிமையாக உள்ள அவனிடம்
உயர்ந்த பொருள் ஏது? ஒரு கம்பளம் நெய்துகொண்டு செல்ல எண்ணி
னான். வெள்ளி நூல்களையும், நீலநிற கண்ணாடித் துண்டுகளையும், குதி
ரையின் வால் மயிர்களையும் கொண்டு நேர்த்தியான ஒரு கம்பளத்தை
நெய்தான்.

நெய்யும் பொழுது முடிசுக்கு முடிசு தன் காதலை அந்தக் கம்பளத்
தில் தெரியப்படுத்தினான். ஒவ்வொரு முடிசிலும் அவனின் காதல்
தாபம் கலந்திருந்தது. வண்ண நிறங்கள் கொடுக்கக் கருதி பசும் புல்லைக்
கொடுக்கவைத்து பசுவை நிறத்தை எடுத்தும், தன் தோளைக் கத்தியால்
கீறிச் செந்நீரை எடுத்துச் சிவப்பு நிறம் அளித்த பிறகுதான் கம்பளம்
கவர்ச்சிகரமாகக் காட்சிதந்தது.

அமாவாசையை ஆவலுடன் அழைத்தான். அந்நாளும் வந்தது.....!

*

*

*

*

வானத்தில் கவிநிருந்த கருமேகத்தால் எங்கும் திட்டு திட்டாக
இருள் பரவியிருந்தது. இருளை இருள் விழுங்கும் அந்தக் கும்மிருட்டில்

இரவின் துன்ப காலங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு அழகியின் இருப்பிடம்
நோக்கி விரைந்து சென்றான் இஸ்மாயில்.

மானிகையைச் சுற்றி இனம் விளங்காத இருட்டு. இதய மானிகையில்
சதுராகும் குறும்புச் சிரிப்புக் குமரியைக் காணத் துடித்தான் அவன்.
தட்டுத் தடுமாறி வாயிலண்டை வந்தான். கதவு தாளிடாது இருந்தது
உள்ளே சென்றான். அங்கே.....! அகல் விளக்கொன்று 'மினுக் மினுக்'
கென எரிந்து கொண்டிருந்தது. மெல்லிய வெண்திரைக்குள் மல்லிகைச்
சாரம்போல் கட்டழகி 'இன்பக் கணவுகள் கண்டபடி நித்திராதேவியின்
அணைப்பில் இருந்தாள்.

அவளின் கூந்தல் காற்றில் பறந்து சலைந்து கிடந்தது மங்கிய அகல்
ஒளியில் பளீச்சிட்டுத் தெரிந்த அவளின் அபூர்வ அழகு அவளின் யௌவன
உள்ளத்தில் இன்னதென்று விவரிக்க இயலாத இன்ப வெறியைத் தூண்டி
விட்டது.

அங்கே.....! அழகியின் மஞ்சத்தில் பூத்துக் குலுங்கும் புது
மலர்களின் பாரம் தாங்காது தள்ளாடும் தளிர்ப் செடிகளின் மென்மையை
வசந்த காலத்து அந்திவானத்தின் அழகை, அதன் அடிவானத்தில் மிதக்
கும் நிலாக் குடத்தை, ஆழ்கடலில் குளிக்கப்படும் முத்துக்களின் வெண்
மையை, கருமுகிலைக் கிழித்துவரும் மின்னலின் மின்வெட்டை, நீலவானில்
கோலமிடும் தாரகைகளின் வர்ணஜாலத்தை, கதிரவனைக்கண்டு விரியும்
கமலங்களின் புதுமையை, மாலையில் மலரும் மல்லிகையின் மணத்தை,
புதுமலர்களின் பூரிப்பை, புதுவெள்ளத்தின் விசையை, பெளர்ணமியின்
தண்மையை, தென்றலின் சுவையை, அருவியின் ஆனந்தத்தை, இயற்கை
யின் எழிலைக் கண்டான்.

உள்ளத்தில் புரளும் உணர்ச்சி வெறியுடன் அலைமோதும் வெண்
திரையை விலக்கிவிட்டு அழகியின் அருகே அமர்ந்தான். உணர்ச்சி அலை
கள் நெஞ்சத் தடாகத்தில் சுழன்று சுழன்று மோத ஒரு மலரால் அவள்
கன்னத்தை வருடினான். திடுக்கிட்டெழுந்தாள் லீலா. "பிரபோ!
நீங்களா?" அதிர்ச்சியும் ஆனந்தமும் கிடைந்த குரலில் கேட்டாள்.
அவளின் மெல்லிய குரல் வீணையின்னு கிளம்பிய நாதம் போன்றிருந்
தது அவனுக்கு. "ஆம். நான்தான் தேவி. முன்னிரவு எனக்குக் கசந்
தது. உன் இருப்பிடம் நாடி ஒடோடிவந்தேன்."

"என்மேல் தங்களுக்கு அவ்வளவு அன்பா?"

"ஆம்! கண்ணே!! என் இதயக் கொப்பிலிருந்து பாடும் வாணம்பாடி
நீதான்." இன்பப் பெருக்கில் இருவரும் இயற்கையின் சூழ் நிலையை
மறந்தனர். எதிரே அவன். அவன் மார்பிலே அவள். இயற்கை மங்கல்
ஒளி தந்த விளக்கை அணைத்தது.

மணமலரில் ஆடிய மங்கையை கணவுலகிற்குக் கூட்டிச் செல்லத்
துடித்தான் கட்டழகன். பவள உதட்டில் விழப்போகும் இன்ப முத்தி
ரையை எதிர்பார்த்து ஏங்கினான் கட்டழகி. உதடுகள் நெருங்கின.....

ஆழ்கடல்... நதியை முத்தமிட்டது. மலரை..... மாருதம் முத்தமிட்டது. அவளை அவன் முத்தமிட்டான். அவன் முதுகை ஓர் கத்தி முத்தமிட்டது

“லீ...லா...” எனக் கூறியவாறே அவள்மேல் வீழ்ந்தான் அவன். தாங்கிப் பிடித்துக்கொண்டான் அவன். அவன் உடலில் இருந்த கத்தியை உருவினால் அவன்மேல் எறிந்தவனைப் பழிவாங்க, எதிரே தைமூர் அசைவற்று நின்றுகொண்டிருந்தான் இருதோழிகள் ஓடிவந்து அவள் கையிலிருந்த கத்தியைப் பறித்துக்கொண்டு அவளை இழுத்துச் சென்றுவிட்டனா.

இஸமாயில் மலையில் கட்டப்பட்டிருந்த சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்டான். லீலாவுக்கு மன நாளும் குறித்துவிட்டான் பக்கத்து நாட்டு பிரபு ஒருவருக்கு.

* * * *

இஸமாயில் அடைக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் கோட்டை வழியாக, அந்த அராபியப் பாலைவனத்தில் வரிசை வரிசையாக ஒட்டகங்கள் சென்று கொண்டிருந்தன மணம் நடத்துவதற்காக அடுத்த நாட்டிற்கு லீலாவைப் பயணப்படுத்திய தைமூர் முதல் ஒட்டகத்தில் வீற்றிருந்தான். அடுத்த ஒட்டகத்தில் லீலா அமர்ந்திருந்தாள் கண்ணீர் சிந்தியவாறு. சிறைக் கோட்டையில் இருந்து பலகணி வழியாக லீலாவைப் பார்த்தான் இஸ்மாயில். ஒட்டகத்தில் இருந்தபடி அவனைப் பார்த்தான் லீலா

“இஸமாயில் ஓடிவா!” உரக்க கத்தினாள் அவள் அக்ரூல அவனுக்கொரு உறசாகம தந்ததுபோலும் ஓடித்தான் இரும்புக் கம்பிகளை குறித்தான் மேலிருந்து கால்கள் முறிந்தன திடுக்கிட்ட லீலா ஒட்டகத்தில் இருந்து தாவினால் மணல்மேல். அவள் கால்களும் பிசகின.

கருமேகங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதின. இடியின் பயங்கர ஒலிகள் கிளம்பின. புயல் சூழ்ந்தது. பேரிச்சம் மாங்கள் சாய்ந்தன. மணற்குன்றுகள் சரிந்து படர்ந்து விசின.

“லீலா.....!” கத்தியவாறே நகர்ந்து நகர்ந்து வந்தான் அவன்.

“இஸ்மாயில்.....!” புரண்டு புரண்டு சென்றாள் அவள்.

இந்த நிகழ்ச்சியினைப்பற்றி ஏதும் அறியாத ஒட்டகங்களின் வரிசை நகர்ந்து சென்றுகொண்டே இருந்தன தூரத்தில்.

“லீலா!”

“இஸமாயில்!” இரு உருவங்களும் ஒன்று சேர்ந்தன.

“லீலா! ஒன்று சேர்ந்துவிட்டோம்” அதற்குமேல் அவனால் பேச முடியவில்லை.

“ஆம்! இஸமாயில் இறப்புகில் நாம் இருவரும் சந்தித்துவிட்டோம்.” அவள் குரல் கம்மியது. இருதலைகளும் துவண்டு வீழ்ந்தன.

இந்தத் துன்பக் காட்சியைக் காணச் சகிக்காத கதிரவன் மேற்கு வானத்தில் சாய்ந்தான். காற்றில் எங்கிருந்தோ அடித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட இஸமாயில் நெய்த கம்பளம் அந்த உயிரற்ற இரு உடல்களையும் மூடிக்கொண்டது.

(வரலாறு தழுவின கற்பனை)

மு அழகிரிசாமி,
ஆறாம் படிவம் 'ஆ' பிரிவு.

தூய பேதுரு 2-வது பிரிவின்

சாரணர், குருளையர் பாடி வாழ்க்கை.

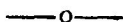
30—10—53 கால சமார் 7-14-மணிக்கு 22 சாரணர்களும், 24 குருளையர்களும், 7 சாரண ஆசிரியர்களும் பாடசாலையில்வந்து கூடி 7-30 மணிகுடி புறப்பட்டு 8-30-மணிகுடி நாடார் தோட்டத்தை அடைந்தனர். அங்கே சாரணர்களுக்கும், குருளையர்களுக்கும் தனித்தனியே இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இருப்பிட பரிசோதனைக்குப்பின் திரு G. தேவ இரங்கம் A. D. C. அவர்களால் கொடியேற்றுவிக்கப்பட்டது பின்னர் சாரணர்களுக்கும், குருளையர்களுக்கும் கொடியின் வரலாறு, அணிவகுத்து நின்றல், முடிபோடுதல் முதலியவைகளைப்பற்றிக் கற்பிக்கப்பட்டன

நண்பகல் போஜனத்திற்குப்பின் சாரண விளையாட்டுகள் விளையாடப்பட்டன. மாலை சிறுநாண்டுகுடிப்பின் சுமார் 5-மணிக்கு அங்கிருந்து புறப்பட்டு 6-மணிகுடி பள்ளிக்கூடத்தை அடைந்து அவரவர் வீட்டிற்குச் சென்றனர்

R. சீனிவாசன்,
சங்கக் குழுத் தலைவன்

St. Peter's High School, Tanjore.

List of Pupils who have been declared Eligible for College Course of Studies in the S S. L. C. Public Examination held in March—1954

1. Alagar T.	32 Venkataraman S.
2 Chinnakrishnan G.	33. Venugopalan D
3. Clement Moses J	34 Walter C
4 David S N	35. Ayyamperumal K
5. Dharmaraj T. S.	36. Panchanatham N.
6 Dwarakanathan R	37. Punniarumthy P
7. Ganapathi N.	38. Saranathan T. S.
8. Govindaraj R.	39 Sarvanabavan A.
9. Kanagasabesan T R. S.	40. Veeraiyan M.
10. Kuppuraman R	41 Abdul Wahad M.
11 Meston D.	42 Ananda Natarajan P
12 Nagaraja Singh N	43 Balakrishnan A.
13. Narayanan	44. Edwin P
14. Narasimhan N.	45. Hanumantha Rao V.
15 Natarajan P	46. Jothinagalingam P
16 Padmanabhan R	47. Mohamad Abubucker J.
17 Panchapakesan G.	48. Moses S M.
18. Pannirselvam G.	49 Narayanasamy N.
19. Premaiyan K.	50. Pannirselvam P.
20. Rajaram S. R	51. Srinivasan B. V.
21 Rajaram V G.	52. Subramanian M
22 Rajagopal A.	53. Thangaraj T. P.
23. Rajagopal C. M	54 Vadamalai G.
24. Rajamanickam G	55 Balasubramanian T S
25 Reginald M.	56. Chinnathambi C J.
26. Sebastian P.	57. Dharmarajan N.
27. Sambandam V.	58. Doraikkannu A
28. Sethuraman R.	59. Gilbert P.
29 Seshadri R.	60. Govindarajan V.
30 Sivakumaran V	61. Ganapathi K.
31. Syed Badsuddin R	62. Hidayathullah Khan S

63. Jagadeesan N.	71. Thangavelu S.
64. Kaliasurthy V.	72. Venguduswami G.
65. Loganathan T.	73. Kalyanasundaram G.
66. Panchapakesan T. S.	74. Padmanaban A.
67. Ramadass M.	75. Ramachandran G.
68. Ratnaswami A.	76. Ramani G.
69. Sambandam R.	77. Sambathkumaran S.
70. Swaminathan T.	78. Samuel P.
-

OBITUARY.

1. Manoharan M.	F. 4 B.
2. Mohanarengan A.	F. 3 B.